

C III
OR. 3/0007

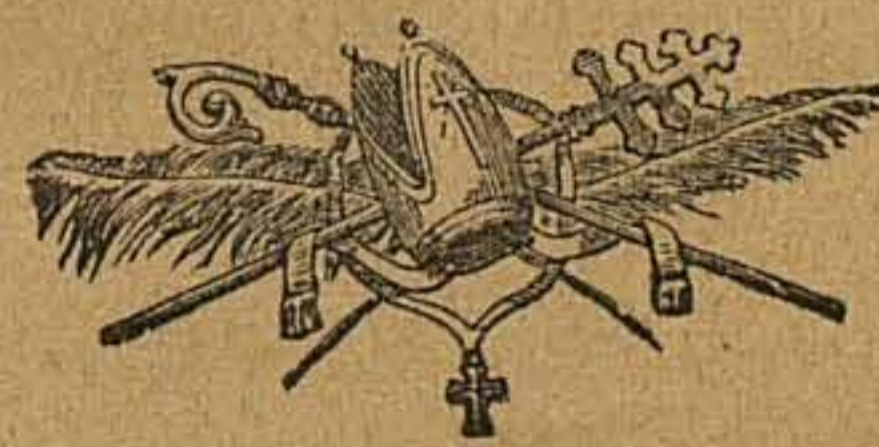
SANCTORUM OFFICIA

DR-3/007

1613602913

NOVISSIMA

Sanctorum Officia

ILERDÆ:

Edebat Laurentius Corominas.

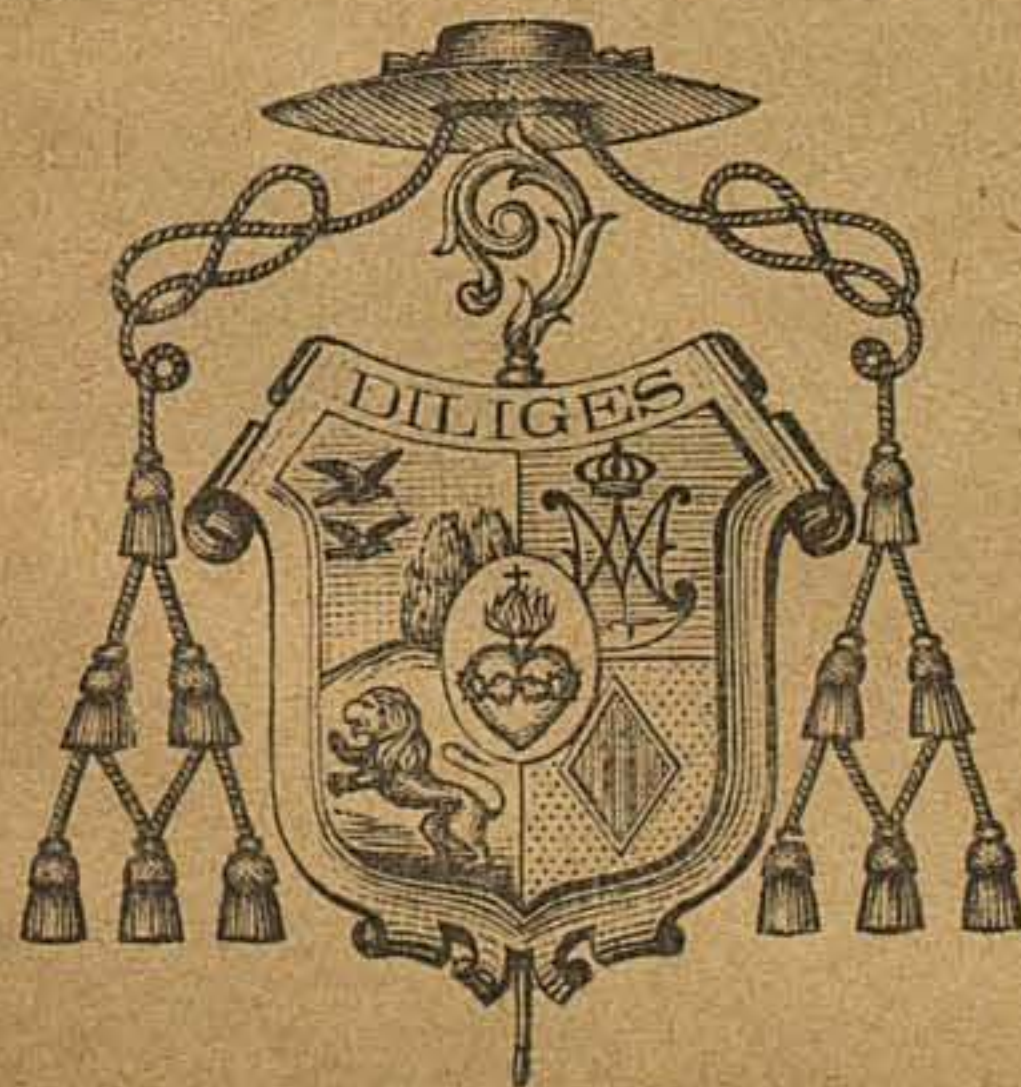
1899

APPROBATIO

Cum Nobis constet, OFFICIA SANCTORUM NOVISSIMA ab anno 1884 usque nunc, visa et rite collata esse cum originalibus authenticis, et mendas ad calcem hujus opusculi adnotari, in quantum ad Nos spectat, concedimus licentiam editori D. Laurentio Corominas, ut fiant juris publici ad officia Sanctorum recitanda.

Datum Ilerdæ 8 Martii 1899.

Josephus, Episcopus Ilerdensis.

LECTORI:

Hoc fasciculo tibi in promptu erunt omnia Sanctorum, Beatorum ac Mysteriorum Officia, quæ a Sanctitate D. N. LEONIS Papæ XIII, ab anno 1884 præcepta vel indulta prodire usque nunc, sive pro Ecclesia universali, sive pro Hispanica ditone, Tarraconensi provincia, aut Dicecesi ista Ilerdensi.

Accedunt et aliqua, ut S. Ollegarii, ex. gr., quæ in Codicibus desiderantur; et novæ *Lectiones historicæ* auctæ vel emendatæ.

Ista sequentur ADDENDA ET VARIANDA in Rubricis Specialibus Breviarii Romani; ac idcirco DECRETUM S. R. C. 11 Decembris 1897.

Hæc pro tui commodo cedant, et quæ sparsim antea, nunc autem conjunctim habeto. Vale.

OFFICIA NOVISSIMA ADDENDA

BREVIARIO ROMANO

ET CODICI HISPANIÆ AC TARRACONENSIS PROVINCIÆ

AB ANNO 1884 USQUE MODO.

DIE XVI. JANUARIII.

In festo
S. MARCELLI,
Papæ et Mart.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

MARCELLUS Romanus, a Constantio et Galerio usque ad Maxentium Pontificatum gessit. Cujus hortatu Lucina Matrona Romana bonorum suorum Dei Ecclesiam fecit hæredem. Aucto in Urbe fidelium numero, ad eorum utilitatem, ad baptismum poenitentiamque dandam iis, qui christianam religionem susciperent, et ad Martyrum sepulturam, novos Titulos instituit, et quasi alteras diœceses distribuit. Quibus rebus ira incensus Maxentius, Marcello gravia supplicia minatur, nisi, deposito pontificatu, idolis immolaret.

Lectio V.

Qui cum inanas hominis voces negligeret, misit eum in catabulum, ut bestiarum, quæ publice alebantur, curam sustineret. Ubi Marcellus assiduis jejuniis et precibus novem menses vitam duxit, parochias,

quas præsens non poterat, visitans per epistolas. Inde ereptus a clericis, hospitio recipitur a beata Lucina: in cujus ædibus Ecclesiam dedicavit, quæ hodie titulo sancti Marcelli nominatur; in qua et Christiani orabant, et ipse beatus Marcellus prædicabat.

Lectio VI.

QUIBUS cognitis, Maxentius in eam Ecclesiam catabuli bestias transferri, et a Marcello custodiri jubet: ubi loci sæditate, multisque ærumnis afflitus, obdormivit in Domino. Cujus corpus in cœmeterio Priscillæ via Salaria a beata Lucina sepultum est decimo septimo Kalendas Februarii. Sedit annos quinque, mensem unum, dies viginti quinque. Scripsit epistolam ad Episcopos Antiochenæ provinciæ de primatu Romanæ Ecclesiæ, quam caput Ecclesiarum appellandam demonstrat. Ubi etiam illud scriptum est nullum Concilium jure celebrari, nisi ex auctoritate Romani Pontificis. Ordinavit mense Decembri Romæ Presbyteros viginti quinque, Diaconos duos, Episcopos per diversa loca viginti unum.

DOMINICA III. POST EPIPHANIAM.

*In Festo Sanctæ Familicæ
JESU, MARIÆ, JOSEPH.
Duplex majus.*

In I. Vesperis.

Antiph. 1.

JACOB autem genuit Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus.

*Ps. ut in Festis B. Mariæ
V. per annum.*

2. Angelus Domini aparuit in somnis Joseph, dicens: Joseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est.

3. Pastores venerunt festinantes, et invenerunt Mariam, et Joseph, et Infantem positum in præsepio.

4. Magi intrantes domum invenerunt Puerum cum Maria Matre ejus.

5. Erat Pater ejus et Mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo.

Capitulum. Lucæ 2.

DESCENDIT Jesus cum Maria et Joseph, et venit Nazareth, et erat subditus illis.

Hymnus.

O lux beata cœlitum
Et summa spes mortalium,
Jesu, o cui domestica
Arrisit orto caritas:
Maria dives gratia,
O sola quæ casto potes

Fovere Jesum pectore,
Cum lacte donans oscula:
Tuque ex vetustis patribus
Delecte custos Virginis,
Dulci patris quem nomine
Divina Proles invocat:

De stirpe Jesse nobili
Nati in salutem gentium,
Audite nos qui supplices
Vestras ad aras sistimus.

Dum sol redux ad vesperum
Rebus nitorem detrahit,
Nos hic manentes intimo
Ex corde vota fundimus.

Qua vestra sedes floruit
Virtutis omnis gratia,
Hanc detur in domesticis
Referre posse moribus.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula.

Amen.

ÿ. Verbum caro factum
est, alleluja. R̄. Et habitavit
in nobis, alleluja.

Ad Magnif. Ant. Beati qui
habitant in domo tua, Domine:
in sæcula sæculorum lauda-
bunt te.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui
Mariæ et Joseph subditus,
domesticam vitam ineffabili-
bus virtutibus consecrasti: fac
nos, utriusque auxilio, Fami-
liæ sanctæ tuæ exemplis in-
strui; et consortium consequi
sempiternum: Qui vivis.

Et fit commemor. Dominicæ.

Ant. Suscepit Deus Israël
puerum suum: sicut locutus

est ad Abraham, et semen ejus:
exaltare humiles usque in sæ-
culum.

ÿ. Vespertina oratio a-
scendat ad te Domine. R̄. Et
descendat super nos misericor-
dia tua.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiternæ Deus,
infirmi-
tatem nostram propi-
tius respice: atque ad pro-
tegendum nos dextram tuæ
majestatis extende. Per Domi-
num.

Ad Matutinum.

Invitat. Christum Dei Fi-
lium, Mariæ et Joseph subdi-
tum, * Venite adoremus.

Ps. Venite, exultemus.

Hymnus.

SACRA jam splendent decorata
lychnis
Templa, jam sertis redimitur
ara,

Et pio fumant redolentque
acerræ
Thuris honore.

Num juvet Summo Geniti
Parente

Regios ortus celebrare cantu?
Num domus David, decora et
vetustæ

Nomina gentis?

Gratius nobis memorare
parvum

Nazræ tectum, tenuemque cul-
tum,

Gratius Jesu tacitam referre
Carmine vitam.

Nili ab extremis peregrinus
cris,

Angeli ductu, propere remi-
grat
Multa perpessus Puer, et pa-
terno

Limine sospes,
Arte, qua Joseph, humili
excolendus

Abdito Jesus juvenescit ævo,
Seque fabrilis socium laboris
Adjicit ultro.

Irriget sudor mea membra,
dixit,

Antequam sparso madeant
cruore:

Hæc quoque humano generi
expiando

Pœna luatur.

Assidet Nato pia Mater
almo,

Assidet Sponso bona nupta;
felix

Si potest curas relevare fessis
Munere amico.

O, neque expertes operæ
et laboris,

Nec mali ignari, miseros ju-
vate,

Quos reluctantes per acata re-
rum

Urget egestas:

Demite his fastus, quibus
ampla splendet

Faustitas, mentem date rebus
æquam:

Quotquot implorant columen,
benigno

Cernite vultu.

Sit tibi, Jesu, decus atque
virtus,

Sancta qui vitæ documenta
præbas,

Quique cum summo Genitore

et almo
Flamine regnas.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus: accepit eum Simeon in ulnas suas, et benedixit Deum.

Ps. Domine Dominus noster. *ut in Festis B. M. V. per annum.*

Ant. Ut perfecterunt omnia secundum legem Domini, reversi sunt in Galilæam in civitatem suam Nazareth.

Ant. Puer autem crescebat et confortabatur plenus sapientia, et gratia Dei erat in illo.

v. Propter nos egenus factus est cum esset dives.

R. Ut illius inopia nos divites essemus.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Colossenses.

Lectio I. Cap. 3.

INDUITE vos ergo sicut electi Dei, sancti et dilecti, viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam: supportantes invicem, et donantes vobismetipsis, si quis adversus aliquem habet querelam: sicut et Dominus donavit vobis, ita et vos. Super omnia autem hæc, caritatem habete, quod est vincu-

lum perfectionis: et pax Christi exsultet in cordibus vestris, in qua et vocati estis in uno corpore: et grati estote. Verbum Christi habitet in vobis abundanter, in omni sapientia, docentes et commonentes vosmetipsos psalmis, hymnis, et canticis spiritualibus in gratia cantantes in cordibus vestris Deo.

R. In terris visus est,* Et cum hominibus conversatus est *v.* Hic adinvenit omnem viam disciplinæ et transiit illam Jacob puero suo. Et cum.

Lectio II.

OMNE quodcumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Jesu Christi gratias agentes Deo et Patri per ipsum. Mulieres, sublitæ estote viris, sicut oportet, in Domino. Viri, diligite uxores vestras, et nolite amari esse ad illas. Filii, obedite parentibus per omnia: hoc enim placitum est in Domino. Patres, nolite ad indignationem provocare filios vestros, ut non pusillo animo fiant.

R. Beati qui habitant* In domo tua Domine. *v.* In sæcula sæculorum laudabunt te. In domo.

Lectio III.

SERVI, obedite per omnia dominis carnalibus, non ad oculum servientes, quasi ho-

Exp. in Ps. 36. et 61.

minibus placentes; sed in simplicitate cordis, timentes Deum. Quodcumque facitis, ex animo operamini, sicut Domino, et non hominibus: scientes quod a Domino accipietis retributionem hæreditatis. Domino Christo servite. Qui enim injuriam facit, recipiet id quod inique gessit: et non est personarum acceptio apud Deum. Domini, quod justum est et æquum, servis præstare: scientes quod et vos Dominum habetis in cælo. Orationi instate, vigilantes in ea in gratiarum actione.

R. Debuit per omnia fratribus assimilari:* Ut misericors fieret. *v.* Cum esset Filius Dei, didicit ex iis quæ passus est, obedientiam. Ut. Gloria Patri. Ut.

In II. Nocturno.

Ant. Consurgens Joseph accepit puerum et matrem ejus nocte, et recessit in Ægyptum.

Ant. Angelus Domini apparuit in somnis Joseph in Ægypto dicens: Surge et accipe puerum et matrem ejus, et vade in terram Israël.

Ant. Et veniens habitavit Nazareth, ut adimpleretur quod dictum est per Prophetas: quoniam Nazareus vocabitur.

v. Docebit nos Dominus vias suas. *R.* Et ambulabimus in semitis suis.

Lectio IV.

De Sermone S. Ambrosii Episcopi.

SUBDITUS esto Domino, et obsecra eum. Christus faciendo voluntatem Patris, legem implevit. Et ideo finis est legis et plenitudo est caritatis; quia diligens Patrem, affectum omnem ejus adhibuit voluntati. Denique pro pietate erat non pro infirmitate Joseph et Mariæ parentibus subditus. Suscepit itaque compassionem nostram, suscepit et subjectionem. Quod enim subjecit sibi omnia suum est: quod subjectus est, nostrum est. Anima, inquit, subdita non divinitas, anima subjecta, non Dei virtus. Per ipsam ergo obedientiam, per ipsam humilitas: quæ tamen non ad infirmitatem potentiæ suscepta sunt, sed ad magisterium disciplinæ.

R. Ego autem mendicium sum et pauper: * Dominus sollicitus est mei. *v.* Labores manuum tuarum quia manducabis, beatus es, et bene tibi erit. Dominus.

Lectio V.

QUASI homo ergo ex his, quæ passus est, didicit obedientiam, ut consummaretur in carne et per obedientiam transfusam in nos: successione in causa fieret nobis salutis æternæ, quibus ante per inobedienciæ hæreditatem primus ille Adam causa factus est mortis. Subjectio ergo magisterium virtu-

tis humanæ, non divinæ immunitio potestatis est. Nam si illum minorem Filium et inæqualem Patri dicunt, quia erat subditus Patri Deo; numquid et matre ideo minor, quia subditus erat matri? Lectum est enim de Joseph et Maria: et erat subditus illis. Sed pietas omnibus nobis non dispendio, sed incremento est; per quam omnibus nobis Dominus Jesus fidem infudit et gratiam, ut nos spiritu fideli subditos Patri faciat Deo.

R. Vulpes foveas habent, et volucres cœli nidos, * Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet. V. Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea. Filius autem.

Lectio VI. Ibid. in Ps. 65.

DENIQUE, si consideremus, in paradiso defecit humilitas, et ideo venit de cœlo. In paradiso orta est inobedientia, et ideo obedientia cum Salvatore descendit. Inflabatur caro, unde subjectio mansuetudinis inveniri non poterat in terris. Veniens Dominus Jesus primum se exinanivit, non rapinam arbitratus esse se æqualem Deo, formam servi sibi accipiens, et specie inventus ut homo, humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem. Dicat ergo: juvenis sum et despectus: quia Christus in

paupere atque despecto mundum redemit, quia Christus humilitate diabolum vicit.

R. Cum in forma Dei asset, semetipsum exinavit * Formam servi accipiens. V. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem. Formam. Gloria Patri. Formam.

In III. Nocturno.

Ant. Ibant parentes Jesu per omnes annos in Jerusalem in die solemnâ Paschæ.

Ant. Cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus.

Ant. Non inventes Jesum, regressi sunt in Jerusalem, requirentes eum.

V. Pauper sum ego et in laboribus a juventute mea. R. Exaltatus autem humiliatus sum, et conturbatus.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

* Lectio VII. Cap. 2.

CUM factus esset Jesus annorum duodecim, ascendentibus illis Jerosolimam secundum consuetudinem diei festi, consummatisque diebus, cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Homil. I. supra Missus est.

ET erat subditus illis. Quibus? Deus hominibus? Deus, inquam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus et Potestates obediunt, subditus erat Mariæ, nec tantum Mariæ, sed etiam Joseph propter Mariam. Mirare ergo utrumlibet, et elige quid amplius mireris, sive Filii benignissimam dignationem, sive parentum excellentissimam dignitatem. Utrinque stupor, utrinque miraculum: et quod Deus homini obtemperet, humilitas absque exemplo: et quod Deo homo principetur, sublimitas sine socio. In laudibus virginum singulariter canitur quod sequuntur Agnum quocumque ierit. Quibus ergo laudibus judicas dignum, qui etiam præit?

R. Vere tu es Rex absconditus * Deus Israël Salvator. V. Tu doces hominem scientiam. Deus.

Lectio VIII.

DISCE, homo, obedire; disce, terra, subdi; disce, pulvis, obtemperare. De auctore tuo loquens Evangelista, Et erat, inquit, subditus illis: haud dubium quin Mariæ et Joseph. Erubescere, superbe cinis! Deus se humiliat, et tu te exaltas? Deus se hominibus subdit, et tu, dominari gestiens hominibus, tuo te præponis auctori?

Quoties enim hominibus præesse desidero, toties Deum præire contendo: et tunc vere non sapio ea quæ Dei sunt. De ipso namque dictum est: Et erat subditus illis. Si hominis, o homo, imitari dedignaris exemplum, certe non erit tibi indignum sequi auctorem tuum. Si non potes forsitan sequi eum quocumque ierit, dignare vel sequi quo tibi condescendit.

R. Sicut per inobedientiam unius hominis peccatores constituti sunt multi: * Ita et per unius obedientiam justitiam constituentur multi. V. Venit Nazareth et erat subditus illis. Ita. Gloria Patri. Ita.

Lectio IX. de Homilia Dominicæ: si vero transferatur, erit.

Lectio IX.

SI non potes sublimem incedere semitam virginitatis, sequere vel Deum per tutissimam viam humilitatis: a cujus rectitudine si qui etiam virgines deviaverint, ut verum fatear, nec ipsi sequuntur Agnum quocumque ierit. Sequitur quidem Agnum coinquinatus humilis, sequitur et virgo superbus, sed neuter quocumque ierit; quia nec ille ascendere potest ad munditiam Agni, quia sine macula est; nec is ad ejusdem mansuetudinem descendere dignatur,

quia scilicet non coram ton-
dente, sed coram occidente se
obmutuit. Attamen salubri-
orem elegit sequendi partem in
humilitate peccator, quam in
virginitate superbus: cum et
illius immunditiam sua humilis
satisfactio purget, et hujus pu-
dicitiam superbia inquinet.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes
et per Horas

Ant. 1. Post triduum * in-
venerunt Jesum in templo se-
dentem in medio doctorum,
audientem illos, et interrogan-
tem eos.

*Ps. Dominus regnavit. cum
reliqu. de Dominica.*

2. Dixit mater Jesu ad
illum: * Fili, quid fecisti nobis
sic? Ecce pater tuus et ego do-
lentes quærebamus te.

3. Descendit Jesus cum
eis, * et venit Nazareth, et erat
subditus illis.

4. Et Jesus proficiebat *
sapientia et ætate et gratia apud
Deum et homines.

5. Et dicebant: * unde huic
sapientia hæc, et virtutes?
Nonne hic est fabri filius?

Capitulum. Lucæ 2.

DESCENDIT Jesus cum Maria
et Joseph, et venit Naza-
reth, et erat subditus illis.

Hymnus.

O gente felix hospita
Augusta sedes Nazaræ,
Quæ fovit alma Ecclesiæ
Et protulit primordia.

Sol, qui pererrat aureo
Terras jacentes lumine,
Nil gratius per sæcula
Hæc vidit æde, aut sanctius.

Ad hanc frequentes con-
volant

Cœlestis aulæ nuntij,
Virtutis hoc sacrarium
Visunt, revisunt, excolunt.

Qua mente Jesus, qua manu,
Optata patris perficit!
Quo Virgo gestit gaudio
Materna obire munera!

Adest amoris particeps
Curæque Joseph conjugii,
Quos mille jungit nexibus
Virtutis auctor gratia.

Hi diligentes invicem
In Jesu amorem confluunt,
Utrique Jesus mutua
Dat caritatis præmia.

Sic fiat, ut nos caritas
Jungat perenni foedere,
Pacemque alens domesticam
Amara vitæ temperet!

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Amen.

Ÿ. Ponam universos filios
tuos doctos a Domino. R. Et
multitudinem pacis filiis tuis.

Ad Bened. Ant. Illuminare
nos, Domine, exemplis fami-
liæ tuæ, et dirige pedes nos-
tros in viam pacis.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui
Mariæ et Joseph subditus,
domesticam vitam ineffabili-
bus virtutibus consecrasti: fac
nos, utriusque auxilio, Fami-
liæ sanctæ tuæ exemplis instrui;
et consortium consequi sem-
piternum; Qui vivis.

Et fit Commem. Dominicæ.

Ant. Cum descendisset Je-
sus de monte ecce leprosus ve-
niens adorabat eum, dicens:
Domine, si vis, potes me munda-
re: et extendens manum,
tetigit eum, dicens: Volo, munda-
re.

Ÿ. Dominus regnavit, de-
corem induit. R. Induit Domi-
nus fortitudinem, et præcinxit
se virtute.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiternus Deus,
infirmi-
tatem nostram propi-
tius respice; atque ad prote-
gendum nos dexteram tuæ
majestatis extende. Per Do-
minum.

Ad Primam.

In R. br. Qui natus es de
Maria Virgine.

Ad Tertiam.

Capit. Descendit Jesus, ut
supra ad Laudes.

R. *br.* Propter nos egenus
factus est: * Cum esset dives.
Propter. Ÿ. Ut illius inopia nos
divites essemus. Cum esset.
Gloria Patri. Propter.
Ÿ. Docebit nos Dominus
vias suas. R. Et ambulabimus
in semitis ejus.

Ad Sextam.

Capitulum. Rom. 5.

SICUT per inobedientiam
unius hominis peccatores
constituti sunt multi, ita et per
unius obedientiam justus consti-
tuentur multi.

R. *br.* Docebit nos Domi-
nus * Vias suas. Docebit. Ÿ. Et
ambulabimus in semitis ejus.
Vias suas. Gloria Patri. Doce-
bit nos.

Ÿ. Pauper sum ego et in
laboribus a juventute mea. R.
Exaltatus autem, humiliatus
sum, et conturbatus.

Ad Nonam.

Capitulum. Philipp. 2.

SEMETIPSUM exinanivit for-
mam servi accipiens, in
similitudinem hominum ta-
ctus et habitu inventus ut homo.

R. *br.* Pauper sum ego et in
laboribus * A juventute mea.
Pauper. Ÿ. Exaltatus autem,
humiliatus sum, et conturba-
tus. A juventute. Gloria Patri.
Pauper sum.

Ÿ. Ponam universos filios

tuos doctos a Domino.

R. Et multitudinem pacis filiis tuis.

In II. Vesperis.

Ant. de Laudibus. Ps., Capit. et Hymn. ut in I. Vesperis.

V. Ponam universos filios tuos doctos a Domino.

R. Et multitudinem pacis filiis tuis.

Ad Magnif. Ant. Maria autem conservabat omnia verba hæc conferens in corde suo.

Et fit commem. Dominicæ.

Ant. Domine, si vis, potes me mundare: et ait Jesus: Volo, mundare.

V. Dirigatur Domine oratio mea. R. Sicut incensum in conspectu tuo.

Oratio. Omnipotens sempiternus Deus. *ut supra. 17.*

DIE XI. FEBRUARII.

In Festo

SS. SEPTEM FUNDATORUM
Ordinis Servorum B. M. V.
Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.

Ad Vesperas.

Capitulum. I. Petr. 4.

CARISSIMI: Communicantes Christi passionibus gaudete, ut et in revelatione gloriæ ejus gaudeatis exultantes.

Hymnus.

BELLA dum late furerent et
urbes

Cæde fraterna gemerent cruentæ,

Adfuit Virgo, nova semper edens

Munera matris.

En vocat Septem Famulos, fideles

Ut sibi in luctu, recolant dolores,

Quos tulit Jesus, tulit ipsa consors

Sub cruce Nati.

Illico parent Domine vocanti: Splendidis tectis opibusque

spretis,

Urbe secedunt procul in Senari

Abdita montis.

Corpora hic pœnis cruciant acerbis,

Sontium labes hominum piantes:

Hic prece avertunt lacrymisque fuis

Numinis iram.

Perdolens Mater fovet, atque amictum

Ipsa lugubre monet induendum:

Agminis sancti pia cœpta surgunt,

Mira patescunt

Palmes in bruma viridans honores

Nuntiat patrum: proprio Mariæ

Ore lactenti vocitant puelli

Nomine Servos.

Sit decus Patri, genitæque Proli,

Et tibi, compar utriusque Virtus,
Spiritus semper, Deus unus,
omni

Temporis ævo.

Amen.

V. Hi viri misericordiæ sunt, quorum pietates non defuerunt.
R. Semen eorum, et gloria eorum non derelinquetur.

Ad Magnif. Añã. Non recedet laus tua, Virgo Maria, de ore hominum, qui memores fuerint virtutis Domini in æternum, pro quibus non percipisti animæ tuæ.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

Sic patres vitant peragunt
in umbra,

Lilia ut septem nivei decoris,
Virgini excelsæ bene grata,

Petro

Visa nitere.

Jamque divina rapiente flamma,

Cursitant urbes, loca quæque oberrant,

Si queant cunctis animis dolores

Figere Matris.

Hinc valent iras domuisse cæcas,

Nescia et pacis fera corda jungunt,

Erigunt mæstos, revocant nocentes

Dicta piorum.

At suos Virgo comitata servos
Evehit tandem superas ad oras:
Gemmeis sertis decorat per ævum

Omne beatos.

Eja nunc cœtus gemitum precantis

Audiant, duros videant labores:

Semper et nostris faveant benigno

Lumine votis.

Sit decus Patri, genitæque Proli,

Et tibi, compar utriusque Virtus,

Spiritus semper, Deus unus
omni

Temporis ævo.

Amen.

In j. Nocturno Lectiones
Laudemus viros gloriosos, *de Comm. Conf. Pont. ij. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SÆCULO tertio decimo, quum Friderici secundi diro schismate, cruentisque factionibus culticres Italiæ populi scinderentur, providens Dei misericordia præter alios sanctitate illustres, septem e Florentina nobilitate Viros suscitavit, qui in caritate conjuncti, præclarum fraternæ dilectionis præberent exemplum. Hi, nimirum Bonfilius Monaldus, Bonajuncta Manettus, Manettus Antellensis, Amideus de Amideis, Uguccio Uguccionum, Sostenus de Sostenis et Ale-

xius Falconerius, quum anno trigesimo tertio ejus sæculi, die sacra Virgini cælo receptæ, in quodam piorum hominum conventu, Laudantium nuncupato, ferventius orarent; ab eadem Deipara singulis apparente sunt admoniti, ut sanctius perfectiusque vitæ genus amplecterentur. Re itaque prius cum Florentino præsule collata, hi septem Viri, generis nobilitate divitiisque posthabitis, sub vilissimis detritisque vestibis cilicio induti octava die Septembris in ruralem quamdam ædiculam secessere, ut ea die primordia vitæ sanctioris auspicarentur, qua ipsa Dei Genitrix mortalibus orta sanctissimam vitam inceperat.

℞. Honestum fecit.

Lectio v.

Hoc vitæ institutum quam sibi foret acceptum Deus miraculo ostendit. Nam quum paulo deinceps hi septem Viri per Florentinam urbem ostiatim eleemosynam emendicarent, accidit ut repente infantium voce, quos inter fuit sanctus Philippus Benitus quintum ætatis mensem vix ingressus, Beatæ Mariæ Servi acclamarentur: quo deinde nomine semper appellati sunt. Quare vitandi populi occursus ac solitudinis amore ducti, in Senarii montis recessu omnes convenere, ibique cœleste quo-

dam vitæ genus aggressi sunt. Victitabant enim in speluncis, sola aqua herbisque contenti; vigiliis aliisque asperitatibus corpus atterebant: Christi passionem ac mœstissimæ ejusdem Genitricis dolores assidue meditantes. Quod quum olim sacra Parasceves die impensius exsequerentur, ipsa Beata Virgo illis iterato apparens, lugubrem vestem, quam induerent, ostendit, sibi que acceptissimum fore significavit, ut novum in Ecclesia regularem Ordinem excitarent, qui jugem recoleret ac promoveret memoriam dolorum, quos ipsa pertulit sub cruce Domini. Hæc sanctus Petrus, inclytus Ordinis Prædicatorum Martyr, ex familiari cum sanctis illis Viris consuetudine ac peculiari etiam Deiparæ visione quum didicisset; iis auctor fuit, ut Ordinem Regularem sub appellatione Servorum Beatæ Virginis instituerent: qui postea ad Innocentio quarto Pontifice Maximo approbatus fuit.

℞. Amavit eum.

Lectio vj.

PORRO sancti illi Viri, quum plures sibi socios adjuunxissent, Italiæ, civitates atque oppida præsertim Etruriæ, excurrere coeperunt, prædicantes ubique Christum Crucifixum, civiles discordias compescentes, et innumeros fere devios ad virtutis semitam revocantes. Ne-

Hymnus

MATRIS sub almæ numine
Septena proles nascitur:
Ipsa vocante, ad arduum
Tendit Senari verticem.

Quos terra fructus proferet
Dum sacra proles germinat,
Uvis repente turgidis
Onusta vitis præmonet.

Virtute claros nobili
Mors sancta cælo consecrat:
Tenent olympi limina
Servi fideles Virginis.

Cohors beata, Numinis
Regno potita, respice
Quos hinc recedens fraudibus
Cinctos relinquis hostium.

Ergo, per almæ vulnera
Matris rogamus supplices,
Mentis tenebras disjice,
Cordis procellas comprime.

Tu nos, beata Trinitas,
Pertunde sancto robore,
Possimus ut feliciter
Exempla patrum subsequi.

Amen.

ŷ. Sit memoria illorum in
benedictione. ℞. Et ossa eorum
pullulent de loco suo.

Ad Bened. Aña. Ecce quam
bonum, et quam jucundum ha-
bitare fratres in unum.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui ad recolendam memoriam dolorum sanctissimæ Genitricis tuæ, per Septem beatos Patres nova Servorum ejus Familia Ecclesiam tuam fœcundasti: concede propitius; ita nos eorum consociari fletibus, ut per-

que Italiam modo, sed et Galliam, Germaniam ac Poloniam suis evangelicis laboribus excoluerunt. Denique quum bonum Christi odorem longe lateque diffudissent, portentorum quoque gloria illustres, migrarunt ad Dominum. Sed quos unus veræ fraternitatis ac religionis amor in vita sociaverat, unum pariter demortuos contexit sepulcrum, unaque populi veneratio prosecuta est. Quapropter Clemens undecimus et Benedictus decimus tertius Pontifices Maximi delatum iisdem a pluribus sæculis individuum cultum confirmarunt: ac Leo decimus tertius, approbatis antea miraculis, post indultam venerationem ad collectivam eorundem invocationem a Deo patris, eosdem anno quinquagesimo Sacerdotii sui Sanctorum honoribus cumulavit, eorumque memoriam Officio ac Missa in universa Ecclesia quotannis recolendam instituit.

℞. Iste homo.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos reliquimus omnia de Communi Abbatum.

AD LAUDES

Capitulum. 1. Petr. 4.

CARISSIMI: Communicantes Christi passionibus gaudete ut et in revelatione gloriæ ejus gaudeatis exsultantes.

fruamur et gaudiis; Qui vivis et regnas.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis, præter Ad Magnif. Aña. Nomen eorum permanet in æternum, permanens ad filios eorum, sanctorum virorum gloria.

DIA VI MARTII.

IN FESTO S. OLLEGARII

*Episc. et Conf.
Duplex.*

(In Prov. Tar.)

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter seq.

Oratio

DEUS, qui animam beati Ollegarii, Confessoris tui atque Pontificis, in cœlis cum Christo regnantem, et corpus in terris integrum illæsumque conservas: concede propitius; ut, ejus intercessione, ita in hoc mundo vivamus, ut cum Christo in gloria regnare valeamus. Qui tecum.

In I. nocturno

Lectiones in Quadrag. Fidelis sermo, de Comm.; alias de Scriptura occurrente.

In II. nocturno

Lectio IV

OLLEGARIUS, sive Ildegarius, Barcinone nobili genere

natus, adolescens clericali militiæ adscriptus ac sanctæ Eulaliæ, urbis patronæ, canonicatu oblatu. liberalibus disciplinis ac pietatis operibus animum intendit. Sacris initiatus, ac Præpositi dignitate auctus, quo virtutes melius excoleret, ac Deo liberius inserviret, canonicorum regularium Lateranensium institutum est amplexus. Ubi cum religiosi hominis ornamentis ac virtutibus excelleret, canonicis regendis admotus, regularem disciplinam mi.ifice confirmavit. Mox ejus virtutum fama latius emanante, monasterii sancti Rufi in Provincia Abbas electus, ea prudentiæ ac sanctitatis laude monasterium gessit, ut domus illa spiritualibus cresceret incrementis. Factumque est, ut, defuncto in Balearica expeditione Raymundo Barcinonensi Antistite, cum de successore deligendo consuleretur, universi populi ac Cleri suffragia Olegarium, qui forte tunc aderat, episcopum deposcerent. Vir Dei, pastorale onus invicta humilitate declinans, noctu clam aufugiens, in cœnobium sancti Rufi se recepit. Verum Paschalis Secundi Romani Pontificis (ad quem Comes in Italiam navigans deprecatores miserat) præcepto in virtute sanctæ obedientiæ, cui cum omni humilitate paruit, per Cardinalem Besonem Legatum a latere, summa omnium gratulatione in thronum

Barcinonensis Ecclesiæ collocatur.

R. Inveni David.

Lectio V

FACTUS Episcopus cum morum castitate, verbi Dei prædicatione, atque ecclesiasticæ immunitatis zelo, Pastoris optimi partes impleret, ad suscipiendam quoque Tarraconensis Ecclesiæ administrationem, civitate pridem e Maurorum servitute erepta, licet reluctans postulatur. Navigans itaque Romam ad sanctorum Apostolorum limina visitanda, et mox Cajetam, a Gelasio Secundo, qui Paschali successerat, Archiepiscopus confirmatus, pallio accepto, cum ad suos jam esset reversus, Romam iterum ad Lateranense Concilium a Callixto pariter Secundo accersitur. Mox ingenti fidei ardore succensus, in Palaestinam trajiciens, cum loca sancta viseret, ac præsens veneraretur, a Jerosolymitano Patriarcha honorificentissime exceptus, plurimos prædicatione et exemplo ad Christianam fidem perduxit. Ad suam tandem Ecclesiam reversus, cum totum se ad cleri mores reformatos contulisset, iterata Synodorum celebratione, constitutis erga pauperes et nosocomia præcipue charitatis sanctissimis legibus, ecclesiasticam disciplinam vel restituit, vel firmavit.

R. Posui adjutorium.

Lectio VI

CUM autem ea tempora multis gravibusque dissensionibus inter proceres et regiones redundarent, Ollegarius, potens opere et sermone, dissidentes ad pacem atque concordiam magna ex parte revocavit. Quo in studio occupatus, cum Hispania pene tota schismati Petri Leonis adhaereret, Innocentium Secundum, Summum Pontificem, ad Claramontanum Concilium infracto animo procedens egregie adjuvit: dignus propterea quod et a sancto Bernardo Claravallensi abbate summis laudibus celebraretur. Denique vir Dei, immensis laboribus exhaustus, cum jam ad Maurorum irruptiones arcendas Tarraconæ civitati moenia extrui, ac primarium templum in honorem sanctæ Theclæ aedificari curasset, mortem sibi vicinam prænuntians, in morbum incidit; quo diutius afflictatus, cum plurima humilitatis, patientiæ et charitatis documenta præbuisset, Ecclesiasticis Sacramentis munitus inter lacrymas suspiriaque filiorum, beatum Deo spiritum reddidit pridie Nonas Martii anni millesimi centesimi trigesimi sexti. Post cujus mortem sanctus Vincentius Ferrerius prædicavit quoddam insigne miraculum, sub his verbis: Recitemus nunc miraculum de sancto Ollegario Episcopo. Quibus motus Clemens Decimus suam festivitatem sub

ritu duplici celebrari ac recitari indulgit. Ejus corpus incorruptum adhuc post quinque saecula in Cathedrali Barcinonensi jacet in quodam sepulcro marmoreo mirabili arte confecto, ubi honorificentissime colitur.

R. Iste est.

IN III NOCTURNO

Homil. in Evang. Homo peregre, de Communi.

DIE VII. MARTII.

*S. THOMÆ DE AQUINO,
Conf. et Eccl. Doct.*

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequentia.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Aña.

O Doctor optime, Ecclesie sanctæ lumen, beate Thoma, divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio

DEUS, qui Ecclesiam tuam beati Thomæ, Confessoris tui, mira eruditione clarificas et sancta operatione fecundas: da nobis, quæsumus, et quæ docuit, intellectu conspiceret, et quæ egit, imitatione complere. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones, Sapientiam. ut in Communi Doctorum.

In secundo Nocturno

Lectio IV.

PRÆCLARUM Christiani orbis decus et Ecclesie lumen beatissimus vir Thomas, Landulpho Comite Aquinate et Theodora Neapolitana, nobilibus parentibus natus, futuræ in Deiparam devotionis affectum adhuc infantulus ostendit: Nam chartulam ad eo inventam, in qua salutatio Angelica scripta erat, frustra adnitente nutrice, compressa manu valide retinuit, et a matre per vim abreptam, ploratu et gestu repetiit, ac mox redditam deglutivit. Quintum annum agens, monachis sancti Benedicti Cassinatibus custodiendus traditur. Inde Neapolim studiorum causa missus, jam adolescens Fratrum Prædicatorum Ordinem suscepit. Sed matre ac fratribus id indigne ferentibus, Lutetiam Parisiorum mittitur. Quem fratres, in itinere per vim raptum, in arcem castri sancti Joannis perducunt: ubi varie exagitatus, ut sanctum propositum mutaret, mulierem etiam, quæ ad labefactandam ejus constantiam introducta fuerat, titione fugavit. Mox beatus juvenis, flexis genibus ante signum Crucis orans, ibique somno correptus per quietem sentire visus est sibi ad Angelis constringi lumbos: quo ex tempore omni postea libidinis sensu caruit. Sororibus, quæ, ut eum a pio consilio removerent, in ca-

strum venerant, persuasit, ut contemptis curis sæcularibus, ad exercitationem cælestis vitæ se conferrent.

R. Honestum fecit.

Lectio V.

EMISSUS e castro per fenestram Neapolim reducit: unde Romam postea Parisium a fratre Joanne Theutonico, Ordinis Prædicatorum generali Magistro, ductus, Alberto Magno doctore, philosophiæ ac theologiæ operam dedit. Viginti quinque annos natus magister est appellatus, publicèque philosophos ac theologos summa cum laude est interpretatus. Numquam se lectioni aut scriptioni dedit, nisi post orationem. In difficultatibus locorum sacræ Scripturæ, ad orationem jejunium adhibebat. Quin etiam sodali suo fratri Reginaldo dicere solebat quidquid sciret non tam studio aut labore suo peperisse, quam divinitus traditum accepisse. Neapoli cum ad imaginem Crucifixi vehementius oraret, hanc vocem audivit: Bene scripsisti de me, Thoma: quam ergo mercedem accipies? Cui ille: Non aliam Domine, nisi teipsum. Collationes Patrum assidue pervolutabat: et nullum fuit scriptorum genus in quo non esset diligentissime versatus. Scripta ejus et multitudine, et varietate, et facilitate explicandi res difficiles adeo excellunt, ut ube-

rima atque incorrupta illius doctrina, cum revelatis veritatibus mire consentiens, aptissima sit ad omnium temporum errores pervincendos.

R. Amavit eum.

Lectio VI

A SUMMO Pontifice Urbano Quarto Romam vocatus ejus jussu ecclesiasticum lucubrabit officium in Corporis Christi solemnitate celebrandum: oblatos vero honores, et Neapolitanum Archiepiscopatum, etiam deferente Clemente Quarto recusavit. A prædicatione divini verbi non desistebat; quod cum faceret per octavam Paschæ in Basilica sancti Petri, mulierem, quæ ejus fimbriam tetigerat, a fluxu sanguinis liberavit. Missus a beato Gregorio Decimo ad Concilium Lugdunense, in monasterio Fosæ Novæ in morbum incidit, ubi ægrotus Cantica Canticorum explanavit. Ibidem obiit quinquagenarius, anno salutis millesimo ducentesimo septuagesimo quarto, nonis Martii. Miraculis etiam mortuus claruit; quibus probatis, a Joanne Vigesimo secundo in Sanctorum numerum relatus est, anno millesimo tercentesimo vigesimo tertio: translato postea ejus corpore Tolosam, ex mandato beati Urbani Quinti. Cum sanctis angelicis spiritibus non minus innocentia quam ingenio comparatus, doctoris Angelici no-

men jure est adeptus, eidem auctoritate sancti Pii Quinti confirmatum. Leo autem Decimus tertius, libentissime excipiens postulationes et vota omnium pene Sacrorum Antistitum Orbis Catholici, ad tot præcipue philosophicorum systematum a veritate aberrantium luem propulsandam, ad incrementa scientiarum, et communem humani generis utilitatem. Eum, ex sacrorum Rituum Congregationis consulto per Apostolicas litteras cælestem Patronum Scholarum omnium Catholicarum declaravit et instituit.

℞. Iste homo perfecit.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ. de Communi Doct. j. loco.

DIE XXIV. MARTII

BEATI DIDACI JOSEPHI A GADIBUS Conf.

Duplex majus.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beatum Didacum Josephum Confesorem tuum scientia Sanctorum decorasti, et in salutem gentis suæ mirabiliter direxisti: ejus nobis intercesione concede; quæ pia, et recta sunt sapere, ut ad regnum gloriæ tuæ felici-

ter perducamur. Per Dominum.

Lect. j. Nocturni. Justus, de Comm. j. loco.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

DIDACUS Josephus, antea Josephus Franciscus appellatus, Gadibus in Hispania, nobiles, piisque parentibus natus est. Quam esset sanctimoniam laudem consequuturus, jam in puero conjectare licuit; noctu enim ad orandum surgebat, summoque mane ad templi fores aderat, ut ad aram Sacerdoti primus ministraret: corpusculum vero innocens flagris, et ciliciis cruciare veluti in deliciis habuit. Adolescens ob ingenii tarditatem aditu ad Ordinem Capuccinorum prohibitus, eo impedimento oratione, et contentione assidua superato, desiderii demum compos est factus, ac vitæ severioris Hispalitirocinium posuit, exegitque cum omnigenæ virtutis fama. Votis solemnibus nuncupatis, ac postmodum sacerdotio auctus, quo sanctiori vinculo Deo adhaerebat, eo ferventius regularum custodia, continuo precandi studio, siquæ acerrima afflictatione ad perfectionis fastigium contendebat.

℞. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi cla-

ritatem æternam. ὕ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei.—Et.

Lectio V.

APOSTOLICUM ministerium, cui se gerendo imparem reputabat, ex obedientia suscepit. Moxque, divino Spiritu roboratus, Hispaniam universam obire aggressus est, pedestri semper itinere, tunica indutus obsoleta, cibi, ac potus abstinentissimus, nullis umquam laboribus fractus. Vicos, castella, urbes, studiorum universitates, regiam ipsam divini verbi prædicatione, vitæque sanctimonia ad pietatem illexit. Tempus omne a suggestu vacuum fidelibus per Pœnitentiæ sacramentum expiandis impendebat, pueris sacra catechesi erudiendis, nosocomiis, et carceribus visitandis. Noctes vero orando, meditandoque transigebat; quem si quando somnus occupabat, lectulum fessis artibus nuda humus præbebat. Tanto virtutum splendore commoti undique populi ad illum confluebant, eo numero ut, cum templa capiendæ non essent, Virum Dei sub diu concinari oporteret. Id autem fere contingebat, ubi Didacus de sanctissima Christi Matre diceret, vel de Trinitate augusta; beatissimam enim Virginem sub Paciferæ appellatione, ac Matris divini Pastoris mirifice celebrabat: de Trinitatis autem my-

sterio ea sublimitate loquebatur ut merito ejus mysterii Apostolus nuncuparetur.

℞. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ὕ. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum.—Et.

Lectio VI.

DIDACI exhortationibus difficile dictu est, quod e perditionis via ad semitam salutis reducti sint, quot hæretici ad catholica dogmata ducti; quot simultates, atque odia restincta. Eo suadente, impii sæpe codices combusti, theatra vero obserata, vel funditus eversa. Tanta erat populorum in eum pietas, et reverentia, ut passim tamquam alter Paulus haberetur: quas tamen publici honoris significationes ille demississimo animo excipiebat, non secus ac convicia, et insectationes, quibus identidem impetebatur. Demum laboribus attritus, gravem incidit in morbum; cujus dolores cum patientissime tollerasset, Ecclesiæ sacramentis refectus, qua prædixerat die, anno millesimos octingentesimo primo, ætatis quinquagesimo octavo, Arundæ migravit ad Dominum. Eum virtutibus, miracalisque illustrem Leo decimus tertius Pontifex maximus Beatorum fastis adscripsit.

℞. Iste homo perfecit om-

nia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gestibus. ⁊. Iste est qui contempsit vitam mundi, et peruenit ad cœlestia regna. - Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. XII. d

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua. Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. Cap. liv. in Luc. XII.

PUSILLUM gregem electorum, vel ob comparisonem majoris numeri reproborum, vel potius ob humilitatis devotionem nominat: quia videlicet Ecclesiam suam quantalibet numerositate jam dilatata, tamen usque ad finem mundi humilitate vult crescere, et ad promissum regnum humilitate pervenire. Ideoque ejus labores blande consolatus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eidem regnum a Patre dandum complacita benignitate promittit.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ⁊. Ecce homo sine que-

rela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia suo. — Ipse.

Lectio VIII.

VENDITE quæ possidetis, et date eleemosynam. Nolite, inquit, timere, ne propter regnum Dei militantibus, hujus vitæ necessaria desint: quin etiam possessa propter eleemosynam vendite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Domino suis omnibus spreto, nihilominus post hæc labore manuum, unde et victum transigere, et eleemosynam dare queat, operatur. Unde gloriatur Apostolus, dicens: Argentum aut aurum, aut vestem nullius concupivi: ipsi scitis, quoniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ. Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes oportet suscipere infirmos.

℞. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ⁊. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio IX.

FACITE vobis sacculos qui non veterasunt: eleemosynas, videlicet operando qua-

rum merces in æternum maneat. Ubi non hoc præceptum esse putandum est, ut nil pecuniæ reservetur a sanctis, vel suis scilicet, vel pauperum usibus suggerendæ: cum et ipse Dominus, cui ministrabant Angeli, tamen ad informandam Ecclesiam suam oculos habuisse legatur, et a fidelibus oblata conservans, et suorum necessitatibus alisque indigentibus tribuens; sed ne Deo propter ista reservetur, et ob inoptæ timorem justitia deseratur.

Te Deum laudamus.

DIE XXVII. MARTII.

*S. JOANNIS DAMASCENI
Conf. et Ecclesiæ Doct.
Duplex.*

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter sequentia.

*In Hymno. Iste Confessor.
mutatur tertius versus.*

In utrisque Vesperis, ad Magnificat. Añã. O Doctor optime Ecclesiæ sanctæ lumen beate Joannes, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio

OMNIPOTENS sempiternæ Deus, qui ad cultum sacrarum imaginum adserendum beatum Joannem cœlesti doctrina et admirabili spiritus fortitudine imbuisti: concede nobis ejus

intercessione et exemplo; ut quorum colimus imagines, virtutes imitemur, et patrocinia sentiamus. Per Dominum.

*In Quadrages. Commem.
Feriæ.*

*Lect. j. Noct. Sapientiam.
de Communi Doctorum.*

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

JOANNES a patrio loco Damascenus dictus, nobili genere natus; humanis divinisque litteris a Cosma monacho Constantinopoli fuit excultus; cumque ea tempestate imperator Leo Isauricus nefario bello sacrarum Imaginum cultum insectaretur, Joannes hortatu Gregorii tertii Romani Pontificis, et sermone et scriptis sanctitatem illius cultus sedulo propugnavit. Quo facto tantam Leonis adversum se invidiam concitavit, ut hic confictis litteris ipsum tamquam proditorem accusarit apud Damasci calipham, qui Joanne conciliario et administro utebatur. Credulus fraudi princeps Joanne nequidquam calumniam ejuranti præcidi dexteram jussit. Verum innocentiae vindex adfuit clienti suo sanctissima Virgo, cujus opem precibus enixe imploraverat ejusque beneficio trunca manus restituta ita brachio coaluit, ac si divisa numquam fuisset. Quo maxime miraculo permotus Joannes, quod pridem animo conceperat exsequi statuit. Itaque ægre a

calipha impetrato secessu, suas omnes facultates in egenos distribuit, et servos liberate donavit: tum sacra Palæstinæ loca peregrinus lustravit, ac demum una cum Cosma institutore suo in Lauram sancti Sabbæ prope Hierosolimam concessit, ibique presbyter initiatus est.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei.—Et dedit.

Lectio V.

IN religiosæ vitæ palæstra præclariora virtutum exempla monachis præbuit, demissionis potissimum et obedientiæ. Abjectissima quæque cœnobii munia veluti sibi propria de posebat ac sedulo obibat. Contextas a se sportulas venditare Damasci jussus, in ea nimirum civitate ubi olim summis honoribus perfurctus fuerat, irrisiones ac ludibria vulgi avidè captabat. Obedientiam adeo coluit, ut non modo ad quemlibet præsidium nutum præsto esset: sed ne causam quidem eorum quæ præcipiebantur, quamvis ardua essent et insolita, quærendam sibi unquam putarit. Inter has virtutum exercitationes, catholicum dogma de sanctarum Imaginum cultu impense tueri

nunquam destitit. Quare ut ante Leonis Isaurici, ita postmodum Constantini Copronymi adversum se odia vexationesque provocavit; eo vel magis quod libere arrogantiam imperatorum retunderet, qui fidei negotia pettractare, deque his sententiam arbitrato suo ferre audebant.

R. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum.—Et ad portas.

Lectio VI.

MIRUM sane est quam multum ad fidem tutandam, tum ad pietatem fovendam, et soluta et adstricta numeris oratione, Joannes elucubraverit dignus sane qui ab altera Nicæna synodo implissimis laudibus celebraretur, et ob aureum orationis flumen Chysarreas appellaretur. Neque solum contra Iconomachos orthodoxam fidem defendit; sed omnes ferme hæreticos, præsertim Acephalos, Monothelitas, Theopaschitas strenue impugnavit: Ecclesiæ jura potestatemque egregie vindicavit: primatum Principis Apostolorum disertissimis verbis asseruit; ipsumque ecclesiarum columnen, infractam petram, orbis terrarum magistrum et moderatorem sæpius nominat.

Universa autem ejus scripta non modo eruditione et doctina præstant, sed etiam quendam ingenuæ pietatis sensum præferunt, præcipue cum Genitricis Dei laudes prædicat, quam singulari cultu et amore prosequabatur. Illud vero maxime in laudem Joannis cedit, quod primus universam theologiam recto ordine comprehenderit, et sancti Thomæ viam complanaverit ad sacram doctrinam tam præclara methodo tractandam. Tandem vir sanctissimus meritis plenus devexaque jam ætate, in pace Christi quievit anno circiter septingentesimo quinquagesimo quarto. Ejus Officium et Missam Leo fecimus tertius Pontifex maximus, addito Doctoris titulo, universæ Ecclesiæ concessit.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna.—Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. VI.

In illo tempore: Factum est et in alio sabbato, ut intraret Jesus in synagogam, et doceret: et erat ibi homo, et manus ejus dextera erat arida. Et reliqua.

Homilia sancti Petri Chryso-
logi. *Serm. XXXII.*

IN hoc homine omnium hominum imago figuratur, in hoc geritur cura cunctorum, in hoc universarum sanitas diu expectata reparatur. Aruerat enim manus hominis magis stupore fidei, quam siccitate nervorum, et plus culpa conscientie, quam debilitate carnali. Antiqua ista nimis erat, et quæ in ipso mundi principio contigerat ægrotudo, nec arte hominis aut beneficio poterat hæc curari, quæ Dei fuerat indignatione contra tantetigerat vetita, inconcessa præsumperat, cum se ad arborem sciendi bonum malumque porre-
xerat: auctore indigebat, non qui malagm imponeret: sed qui posset illatam relaxare sententiam, et ignoscendo resolve-
re quod reliquerat indignando.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua.—Ipse.

Lectio VIII.

IN hoc homine nostræ tantum geritur umbra sanitatis; perfecta autem salus nobis reservatur in Christo quia tunc ariditas nostræ manus miseranda dissolvitur, cum cruore per-

funditur Dominicæ passionis, cum in illo vitali ligno crucis extenditur, cum carpit fructuosam de dolore virtutem, cum totam arborem salutis amplectitur, cum clavis Domini corpus affigitur, quo nunquam ad arborem concupiscentiæ et aridæ redeat voluptatis. Et ait homini habenti manum aridam: Surge in medium, professor debilitis propriæ, supernæ pietatis exactor, testis divinæ virtutis, Judaicæ incredulitatis assertor, surge in medium, ut quos non compungit virtus tanta signorum, quos non opera tantæ salutis inclinant, vel debilitatis tantæ miseratio constringat et mitiget.

R. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus. V. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum.—Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

In quadragesima Lectio nona de Homilia et Commemoratio Feriæ in laudibus.

Extra Quadragesimam.

Lectio IX

DIXIT homini: Extende manum tuam; et extendit, et restituta est manus illius. Extende manum tuam: jussione solvitur, quæ fuerat jussione convincta. Extende manum tuam. Agnovit pœna judicem, opus Deum, indugentia pro-

didit conditorem. Orate fratres, ut sola synagoga tali debilitate fuscetur, nec sit in Ecclesia, cujus manum arefaciat cupiditas, contrahat avaritia, rapina debilitet, tenacitas ægotam constringat; sed si acciderit id ipsum, audiat Dominum et cito eam in opere pietatis extendat, relaxet et in misericordia, in eleemosynis porrigat. Sanari nescit, qui nescit pauperi fœnerari.

Te Deum laudamus.

In II. Vesperis fit Commemoratio sequentis.

DIE XXVIII. MARTII.

S. JOANNIS A CAPISTRANO.

Conf. Semiduplex.

Omnia de Communi Confessores non Pontificis præter sequentia.

In Hymno Iste Confessor mutatur tertius versus.

Oratio.

DEUS, qui per beatum Joannem fideles tuos in virtute sanctissimi nominis Jesu de crucis inimi is triumphare fecisti: præsta, quæsumus; ut spiritualium hostium ejus intercessione superatis insidiis, coronam justitiæ a te accipere mereamur. Per eundem Dominum.

In Quadrag. Comm. Feriæ. Lectiones j. Noct. Beatus vir. de eodem Communi ij. loco, Extra Quadrages. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

JOANNES Capistrani in Pelignis ortus, et Perusium studiorum causa missus, in christianis et liberalibus disciplinis adeo profecit, ut ob egregiam juris scientiam aliquot civitatibus a Neapolis rege Ladislao præfectus fuerit. Dum autem earum rempublicam sanctissime gerens perturbatis rebus tranquillitatem revocare studet, capitur ipse et in vincula conjicitur, quibus mirabiliter ereptus, Francisci Assisiensis regulam inter Fratres Minores profitetur. Divinarum litterarum studium progressus, præceptorem nactus est sanctum Bernardinum Senensem, cujus et virtutis exempla, in cultu potissimum sanctissimi nominis Jesu ac Deiparæ propagando egregie est imitatus. Aquilinum episcopatum recusavit, et severiore disciplina atque scriptis, quæ plurima edidit ad mores reformandos, maxime enituit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deluxit Dominus per vias re-

ctas, et ostendit illi regnum Dei.—Et dedit.

Lectio V.

PRAEDICATIONI verbi Dei sedulo incumbens, Italiam fere universam lustravit, quo in munere et virtute sermonis et miraculorum frequentia innumeras prope animas in viam salutis reduxit. Eum Martinus quintus ad extinguendam Fraticellorum sectam inquisitorem instituit. A Nicolao quinto contra Judæos et Saracenos generalis inquisitor in Italia constitutus, plurimos ad Christi fidem convertit. In Oriente multo optime constituit, et in concilio Florentino, ubi veluti sol quidam fulsit, Armenos Ecclesiæ catholicæ restituit. Idem Pontifex, postulante Frederico tertio imperatore, illum apostolicæ Sedis nuntium in Germaniam legavit, ut hæreticos ad catholicam fidem et principum animos ad concordiam revocaret. In Germania, aliisque provinciis Dei gloriam sexennali ministerio mirifice auxit, Hussitis, Adamitis, Thaboritis, Hebræisque innumeris doctrinæ veritate ac miraculorum luce ad Ecclesiæ sinum traductis.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum. * Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum.—Et.

Lectio VI.

CUM Callistus tertius, ipso potissimum deprecante, cruce signatos mittere decrevisset, Joannes per Pannoniam, aliasque provincias volitavit, qua verbo, qua litteris principum animos ita ad bellum accendit, ut brevi millia Christianorum septuaginta conscripta sint. Ejus consilio et virtute potissimum Taurunensis victoria relata est, centum ac viginti Turcarum millibus partim cæsis, partim fugatis. Cujus victoriae cum Romam nuntius venisset octavo Idus Augusti, idem Callistus ejus diei memoriae solennia Transfigurationis Christi Domini perpetuo consecravit. Lethali morbo ægrotum et Villacum delatum viri principes plures visitarunt: quos ipse ad tuendam religionem hortatus, animam Deo sancte reddidit anno salutis millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto. Ejus gloriam post mortem Deus multis miraculis confirmavit: quibus rite probatis Alexander octavus anno millesimo sexcentesimo nonagesimo Joannem in Sanctorum numerum retulit, ejusque Officium ac Missam Leo decimus tertius, altero ab ejus canonizatione sæculo, ad universam extendit Ecclesiam.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus

gentibus. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna.—Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. IX.

IN illo tempore: Convocatis Jesus duodecim Apostolis, dedit illis virtutem, et potestatem super omnia dæmonia, et ut languores curarent. Et reliqua.

Homilia sancti Bonaventuræ Episcopi.

Expositio in cap. ix. Lucæ.

APOSTOLI ideo nominati sunt, ut eorum commendaretur auctoritas. Apostolus enim missus interpretatur; missi autem fuerant ad prædicandum, secundum illud: Non misit me Christus baptizare, sed evangelizare. Fuerunt ad prædicandum missi, non rem parvam, sed magnam, scilicet regnum Dei per quod potest intelligi doctrina veritatis, juxta illud: Auferetur a vobis regnum Dei, et dabitur genti facienti fructus ejus. Potest etiam dici gratia Spiritus sancti, secundum illud: Non est regnum Dei esca et potus, sed justitia, et pax, et gaudium in Spiritu sancto; et infra: Ecce regnum Dei intra vos est. Potest etiam dici glo-

ria æterna, juxta illud: Amen dico vobis, nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinentes se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua.—Ipse.

Lectio VIII.

OMNIBUS his modis Apostoli sunt missi prædicare regnum Dei, scilicet veram doctrinam, divinam gratiam et æternam gloriam. Et quia propter auctoritatem prædicationis concesserat potestatem curationis, ideo subdit: Et sanare infirmos, scilicet, misit ad confirmationem veritatis prædicare secundum illud: Illi autem profecti, prædicaverunt ubique, Domino cooperante et sermonem confirmante, sequentibus signis. Unde signum missionis spiritualis ad prædicandum est sanatio audientium à morbis vitiorum.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando re-

vertatur à nuptiis. V. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit.—Et vos. Gloria. Et vos.

In Quadr. Lect. ix de Homil. et Comm. Feriæ in Laud.

Extra Quadragesimam.

Lectio IX

TRIA autem sunt signa evidentia, quibus probatur utrum prædicator a Domino sit missus ad Evangelium prædicandum. Primum est auctoritas mittentis, cujus modi est Pontificis, et maxime Pontificis summi, qui est loco Petri, imo Jesu Christi: unde qui ab eo mittitur, a Christo mittitur. Secundum est zelus animarum in persona quæ mittitur, quando scilicet principaliter quærit Dei honorem et animarum salutem. Tertium est fructificatio et conversio auditorum. Per primum sunt nuntii Patris, per secundum Filii, per tertium Spiritus sancti. De primo: Pro patribus tuis nati sunt tibi filii. De secundo: Non enim nosmetipsos prædicamus, sed Jesum Christum Dominum nostrum. De tertio: Posui vos ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat. Et qui sic mittitur, potest dicere illud: Spiritus Domini super me, eo quod unxerit me.

Te Deum laudamus.

DIE VI APRILIS.

In festo

BEATÆ JULIANÆ V.,

SANCTÆ NUNCUPATÆ

*Duplex.**Omnia de Communi Virginum præter sequentia.**Oratio.*

DEUS, humilium celsitudo, qui beatam virginem Julianam ad promovendum Sanctissimi Sacramenti cultum mirabiliter inflammasti: tribue, quæsumus, ita nos humilitatis ejus vestigia sectari in terris, ut cum ipsa sublimari mereamur in cœlis. Per Dominum....

Lectiones i Nocturni extra Quadragesimam de Scriptura occurrente.

*In II Nocturno.**Lectio IV.*

VERTENTE anno Christi millesimo centesimo nonagesimo tertio, nata est beata Juliana in Retinna humili pago Leodiensi parentibus religione conspicuis, quibus orbata quinquennis, sub disciplina religiosa in Cornelii montis asceterio prope Leodium adolevit. In eo, adjuvante Spiritu Sancto ita profecit; ut virtutum omnium culmen attigisse videretur. Sancti Augustini regulam, quæ in eodem monasterio vigebat, accurate professa, ac sororibus suis præposita, omnium in se oculos ex austera sanctaque vivendi ratione convertit. Præclara sunt quæ produntur, tum de ipsius in Deum et pro-

ximum amore, humilitate, obedientia, pietate et abstinentia, tum de orationis studio ac cœlestibus charismatibus.

℞. Propter veritatem.

Lectio V.

DUM ad sacram synaxim accedebat, incredibili pietatis sensu et gratiæ donis replebatur. Sponsum suum cœlestem sub Eucharisticis speciebus latentem frequenter invisebat, prona adorabat, et omnibus adorandum prædicabat: unde factum est, ut Deus, qui infirma mundi eligit, humilem virginem ad promovendum sanctissimæ Eucharistiæ cultum mirifice inflammavit. Etenim coram augusto Sacramento provoluta, divinitus intellexit instituendam esse in Ecclesia singularem Corporis Christi solemnitatem. Quod cum viris piis et doctis declarasset, hi, re diligenter examinata, ipsa adhortante Juliana, Robertum Leodiensem episcopum adduxerunt, ut in sua Diœcesi hoc festum institueret: quod postea Urbanus Quartus, antea Leodiensis Cathedralis Archidiaconus, auctoritate Apostolica approbavit, et ad universam Ecclesiam extendit.

℞. Dilexisti...

Lectio VI.

MORTUO Leodiensi antistite Roberto, in multas et graves tribulationes devenit Juliana: nam impiis factionibus monasterio cum suis sororibus

expulsa, in necessitate extrema aliquandiu vixit, donec in Salsiniense monasterium excepta, inibi a gravissimis malis aliquantulum respiravit. Sed turbata iterum pace ex ingruentibus bellis, et disperso ipso Salsiniensi monasterio, in oppidum Fossæ deducta, aliquanto post lethali morbo corripitur, quo ingravescente, sacrosanctum Christi Domini Corpus in oppidi Ecclesia Collegiata sumpsit in Viaticum speciali cordis ardore. Tum in cellulam redux et sacro oleo inuncta, oculis in sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum defixis: anno ætatis suæ sexagesimo sexto pie obdormivit in Domino, Julianæ corpus in cænobium Villariense Monachorum Cisterciensium, ut ipsa expetierat, fuit translatum, ubi miraculis claruit.

℞. Afferentur...

DIE XXVI. APRILIS.

In Festo

SS. CLETI ET MARCELLINI

*Pont. et Mart.**In secundo Nocturno.**Lectio IV.*

CLETUS Romanus, patre Æmiliano, de regione quinta, e vico Patricio, imperatoribus Vespasiano et Tito, Ecclesiam gubernavit. Is ex præcepto Principis Apostolorum in Urbe

viginti quinque Presbyteros ordinavit. Primus in litteris verbis illis usus est: Salutem et Apostolicam benedictionem. Qui Ecclesia optime constituta, cum ei præfuisset annos duodecim, menses septem, dies duos, Domitiano Imperatore, secunda post Nerone persecutione, martyrio coronatus est, et in Vaticano juxta corpus beati Petri sepultus.

Lectio V.

MARCELLINUS Romanus, ab anno ducentesimo nonagesimo sexto ad annum trecentesimo quartum in immani Imperatoris Diocletiani persecutione Ecclesiæ præfuit. Multas pertulit angustias ob improbam eorum severitatem, qui eum redarguebant de nimia indulgentia, erga lapsos in idololatriam, quæque causa fuit, ut per calumniam infamatus fuerit quasi thus idolis adhibuisset. Verum hic beatus Pontifex in confessione fidei, una cum tribus aliis Christianis, Claudio, Cyrino et Antonino, capite plexus est. Quorum projecta corpora, quum triginta sex dies jussu Imperatoris sepultura caruissent, beatus Marcellus a sancto Petro in somnis admonitus, cum presbyteris et diaconis, hymnis et luminibus adhibitis, honorifice sepelienda curavit in cœmeterio Priscillæ via salaria. Rexit Ecclesiam annos septem, menses undecim, dies

viginti tres: quo tempore fecit Ordinationes duas mense Decembri, quibus creavit Presbyteros quatuor, Episcopos per diversa loca quinque.
Sermo Sancti Ambrosii Episcopi.

Lectio VI Serm. 22.

DIGNUM et congruum est, fratres, ut post lætitiã Paschæ, quam in Ecclesia celebravimus, gaudia nostra cum sanctis Martyribus conferamus et iis annuntiemus Dominicæ resurrectionis gloriam, qui consortes sunt Dominicæ passionis. Qui enim socii sunt contumeliæ, debent et participes esse lætitiæ. Ita enim dicit beatus Apostolus; Sicut socii passionum estis, et resurrectionis eritis; si tolerabimus, inquit, et conregnabimus. Qui ergo toleraverunt mala propter Christum, debent et gloriam habere cum Christo.

DOM. Post XXV APRILIS
In festo

B. MARIÆ V. DE MONTE-SERRATO, PATRONÆ
CATHALAUNIAE PRINCIPATUS.

*Duplex I classis cum octava.
Pro Clero Omnium Dioecesium Cathalauniæ.*

Omnia ut in festis B. M. V., præter sequentia.

AD VESPERAS.

Antiphonæ de laudibus.

Capitulum. Eccli. XXIV.

QUASI cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion: quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jericho.
V. Fundamenta ejus in montibus sanctis. Alleluia.

R. Diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob. Alleluia.

AD MAGNIFICAT.

Antiph. Ego in altissimis habito, et thronus meus in nubibus cœli: transite ad me omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis implemini. Alleluia.

Oratio.

BONORUM omnium largitor Deus, qui electum montem gloriosæ Unigeniti tui Matris insigni cultu clarificas; concede; ut ejuslem Immaculatæ semper Virginis Mariæ præsidio potenter adjuti, ad montem qui Christus est, securi perveniamus. Qui tecum...

AD MATUTINUM.

Invitorium.

Sanctam Dei Genitricem venerantes, *adoremus Dominum in Monte sancto ejus. Alleluia.

Hymnus

TERRAE polique gaudium
Mater beata; Numinis,
Nostris adesto canticis,

Votisque clemens annue.

Per te salutis auspicem,
Abrupta montis culmina
Lucis supernæ munere
Imago ditat inclyta.

Templi sacro e limine
Labentis orbe temporis,
Gentes ducesque gentium
Donis replentur jugiter.

Pergas et æqua supplices
Audire mente filios;
Velis vocari in asperis
Tutela rebus unica.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum patre et alio Spiritu
In sempiterna sæcula.

Amen.

IN I NOCTURNO.

Antiph. Montes stillabunt dulcedinem, et colles fluent lacte et melle. Alleluia.

V. Radicavi in populo honorificato. Alleluia.

R. Et in electis meis misi radices. Alleluia.

Lectio I.

De Isaia Propheta.

c. II.

VERBUM, quod vidit Isaias, filius Amos, super Juda et Jerusalem. Et erit in novissimis diebus præparatus mons domus Domini in vertice montium, et elevabitur super colles, et fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt populi multi, et dicent: Venite, et ascendamus ad montem Domini, et ad domum Dei Jacob, et docebit nos vias suas,

et ambulabimus in semitis ejus quia de Sion exhibit lex, et verbum Domini de Jerusalem.

R. Properabunt gentes multæ, et dicent: venite, et ascendamus ad montem Domini, et ad domum Dei.* Docebit nos vias suas, et ambulabimus in semitis illius. Alleluia.

V. Vocabitur civitas Dei, et mons Virginis Matris ejus.* Docebit...

Lectio II.

c. XXXV.

LAETABITUR deserta et invia, et exultabit solitudo, et floreat quasi lilium. Germinans germinabit, et exultabit lætibus et laudans: gloria Libani data est ei: decor Carmeli, et Saron: ipsi videbunt gloriam Domini, et decorem Dei nostri. Confortate manus dissolutas, et genua debilia roborate. Dicit pusillanimis: Confortamini et nolite timere: ecce Deus vester ultionem adducet retributionis.

R. Exaltasti sicut aquila nidum tuum, et habitatio tua in nubibus cœli.* Quo progredieris, Filia Sion, pulchra ut luna, electa ut sol? Alleluia.

V. Revertere, revertere, Synamitis, ut intueamur te.* Quo progredieris...

Lectio III.

TUNC aperientur oculi cæcorum, et aures surdorum patebunt. Tunc saliet sicut cervus claudus, et aperta erit lingua mutorum: quia scissæ

sunt in deserto aquæ, et torrentes in solitudine. Et quæ erat arida, erit in stagnum, etsitiens in fontes aquarum. In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, orietur viror calami et junci. Et erit ibi semita et via, et via sancta vocabitur: non transibit per eam pollutus, et hæc erit vobis directa via, ita ut stulti non errent per eam. Non erit ibi leo, et mala bestia non ascendet per eam, nec invenietur ibi: et ambulabunt qui liberati fuerint.

℞. Levavi oculos meos ad montes unde veniet auxilium mihi: * Auxilium meum a Domino, qui fecit cælum et terram. Alleluia.

ŷ. Ecce non dormitavit, neque dormiet, qui custodit Israel. * Auxilium... Gloria Patri... * Auxilium...

IN II NOCTURNO.

Antiph. Abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui. Alleluia.

ŷ. Vox turturis audita est in terra nostra. Alleluia.

℞. Terra nostra dedit fructum suum. Alleluia.

Lectio IV.

DUM copię Saracenorum cultiores Hispaniarum regiones depopularentur, et Barcinonem, obsidione captam, diro

jugo premerent, insigne Beatissimæ Virginis Mariæ simulacrum, ut posteritatis memoriæ tradiderunt, a Petro illius civitatis Episcopo impiorum licentiæ substractum, in præruptis Montis-Serrati latebris repositum fuit. Eminentiori hoc in colle per duo ferme sæcula delituit pretiosus ille urbis thesaurus. Nono autem ad exitum vertente sæculo, quidam pastores ad clivi radices greges suos custodientes alicujus sabbati vespere tamquam e cælo cadentes stellas ad orientale latus conspexerunt, suavesque audire contentus in regione eadem resonantes. Id ipsum cum iterum iterumque evenisset, eadem recurrente sabbati hora, et Episcopo Ausonensi, ob incursiones barbarorum tunc Minorissæ degenti, nuntiatum esset, hic, viso prodigio, ad impervia juga exploranda accessit. Ibique in abdita specu, non secus ac in naturali ædícula, speciosam Deiparæ ligneam Iconem reperit ac veneratur, et mox una cum clero, atque præ gaudio gestiente populo, Minorissam defert, illam in cathedrali templo publicæ venerationi expositurus.

℞. Vidi speciosam sicut columbam ascendentem desuper rivosaquarum: cujus inestimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus. * Et sicut dies verni circumlabant eam flores rosarum et lilia convallium, Alleluia.

ŷ. Quæ est ista, quæ ascendit de deserto deliciis affluens, innixa super dilectum suum? * Et sicut...

Lectio V.

QUUM fatigati itinere, pius Præsul ac devota turba paululum constitissent, ad constitutum terminum subinde iterum contendentes, veneranda effigies tanto pondere gravis subito effecta est, ut nulla hominum vi e loco amoveri potuerit. Ex novo itaque signo compertum est, ipsam Dei Matrem augustissimam hac ratione demonstrasse itineris metam, eumque se elegisse locum, in quo, veluti in elevato gloriæ ac misericordiæ suæ throno, fidelium populorum obsequia, preces et vota exciperet. Quare primum Præsulis Gothomari sumptibus devotum sacellum ibi extructum fuit. Quod postea tum comitum Barcinonensium opibus, et aliorum fidelium largitionibus, tum Summorum Pontificum et Hispaniarum Regum munificentia, addito sacri Benedictini Ordinis amplo monasterio adeo templi splendore ac sanctitate crevit, ut brevi temporis intervallo, Montis-Serrati nomen et religio ad dissitas usque mundi plagas manaverit. Non incassum propterea quovis ævo habitus uti mons Dei, mons pinguis, mons perennibus Immaculatæ semper Vir-

ginis Mariæ Genitricis Dei laudibus et præconiis sanctificatus.

℞. Mulier amicta sole, et una sub pedibus ejus, venit in solitudinem, ubi habebat locum paratum a Deo; species gloriæ illius quasi ignis ardens. * Super verticem montis. Alleluia.

ŷ. Juvenes et virgines, senes cum junioribus laudent nomen excelsæ Genitricis Dei. * Super verticem...

Lectio VI.

AC merito sacra ædes, quæ Cathalauniæ Principatus margarita nuncupata est, atque in tota Hispania, et christiano orbe universo peregrinorum frequentia, et cælestium benedictionum copia mirifice inclaudit, inter principaliora gloriosæ Deiparæ Sanctuaria accensetur. Ubi plane viri sanctitate præclari, Joannes de Matha, Petrus Nolasco, Vincentius Ferrerius, Ignatius de Loyola, Aloysius Gonzaga, alique complures Matri peramantissimæ sua vota offerre, ac spiritualis militiæ tyrocinia ponere solemne habuerunt. Ibi Hispaniarum et exterarum quoque gentium principes potentissimum ejusdem patrocinium ad profligandos hostes implorare, et pro partis victoriis munera ac trophæa exhibere. Non semel vero in recentioribus publicæ rei perturbationibus eversum sanctuarium, sacra Icone interim a fidelibus in tuto po-

sita, pristino tandem cultus decori restitutum est. Hisce ergo a Cathalauniæ Episcopatu et Clero, nec non a Municipiorum rectoribus, sive ex vulgata fama, ad Sedem Apostolicam deductis, Leo decimus tertius Pontifex Maximus, eorum precibus benigne annuens, e Sacrorum Rituum Congregationis consulto, Sanctam Mariam de Monte-Serrato eidem Cathalauniæ Provinciæ Patronam principalem dedit, et in ejus honorem Officium proprium eum Missa quotannis celebrandum indulsit.

R. Beatam te dicent omnes generationes, quia fecit tibi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus: * Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. Alleluia.

V. Ave, Maria, gratia plena, Dominus tecum. * Intercede... Gloria Patri... * Intercede...

IN III NOCTURNO.

Antiph. Afferte patriæ gentium, afferte gloriam et honorem, afferte gloriam præcelsæ Dei Genitrici Mariæ. Alleluia.

V. Elegit eam Deus, et præelegit eam. Alleluia.

R. In tabernaculo suo habitare facit eam. Alleluia.

Lectio VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

c. I.

IN illo tempore: Exurgens Maria, abiit in montana cum

festinatione in civitatem Juda; et intravit in domum Zachariæ, et salutavit Elisabeth. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi abbatis.

De verb. Apoc. c. 12 circa finem.

MIRABATUR Elisabeth personam venientis, dicens: Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me? Commendabat et vocem salutantis, adjiciens: Ut facta est vox salutationis tuæ in auribus meis, exultavit in gaudio infans in utero meo, et beatificabat fidem credentis: Beata, inquit, quæ credidisti. Magna quidem præconia; sed et devota humilitas nihil sibi passa retinere, in eum magis universa refudit, cujus in se beneficia laudabantur.

R. Beata, quæ credidisti; quoniam perficientur in te, quæ dicta sunt tibi a Domino. Et ait Maria: * Magnificat anima mea Dominum. Alleluia.

V. Venit, et audite, et narrabo quanta fecit Deus animæ meæ. * Magnificat...

Lectio VIII.

Tu, inquit, magnificas Matrem Domini, sed magnificat anima mea Dominum. In voce mea filium perhibes exultasse in gaudio: sed exultavit spiritus meus in Deo salutari meo, et ipse quoque tamquam amicus sponsi gaudet ad vo-

cem sponsi. Beatam esse dicis, quæ credidi; sed credulitatis et beatitudinis causa respectus est supernæ pietatis; ut ex hoc magis beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem et exiguam respexit Deus. * Verumtamen numquid putamus, fratres, Elisabeth sanctam in eo quod per Spiritum utique loquebatur errasse? Absit. Beata plane, quam respexit Deus, et beata, quæ credidit. Hic enim magnus divinæ respectationis extitit fructus.

R. Præposuit eam Dominus super regnum suum, et dedit ei diadema, ut regnaret: * Venite, gentes, et adorete Dominum. Alleluia.

V. Stola jucunditatis induit eam, et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. * Venite... Gloria Patri... * Venite...

Lectio IX de Dom. occ.

Si non celebretur in Dominica, ex VIII Lectione fiant duæ, quarum prima desinat ad.*

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiph. Quæ est ista, quæ ascendit de deserto deliciis affluens, innixa super dilectum suum? Suavis est et decora sicut Jerusalem. Alleluia.

Antiph. Una est perfecta mea, pulchra ut luna, electa ut sol. Alleluia.

Antiph. Columba mea in foraminibus petrae, in caverna maceræ, ostende mihi faciem tuam. Alleluia.

Antiph. Donec aspiret dies,

et inclinentur umbræ, vadam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris. Alleluia.

Antiph. Montes in circuitu ejus, ex hoc nunc et usque in sæculum. Alleluia.

Capitulum.

Eccli. XXIV.

QUASI cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion, quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jericho.

Hymnus

O quæ perenne extolleris Lumen, decusque gentium, Salve; tuaque filios Virtute, Mater, sospita.

Lætis polorum laudibus Dum nostra tellus assonat, Rosasque miscens liliis, Aram vetustam contegit; Celsis benigna e montibus Tu stella cunctis emicans, Erroris atras candido Umbras nitore discute.

Diris averni e fraudibus Fidos tuere servulos, Mundoque felix naufrago Tutam reclude semitam.

Tuisque sacris ædibus, O Virgo, cœtus respice; Per te Patronam gaudeant, Vitam beatam consequi.

Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine, Cum Patre et almo Spiritu In sempiterna sæcula.

Amen.

V. De præparato habitaculo suo. Alleluia.

R. Respexit super omnes,
qui habitant terram. Alleluia.

AD BENEDICTUS

Antiph. Benedicta es tu,
María, a Domino Deo excelso
præ omnibus mulieribus super
terram, quia per te fructum
vitæ comunicavimus. Alleluia.

Oratio ut supra in 1 vesperis.

AD TERTIAM.

Antiph. Una est.

Capit. Quasi cedrus... *ut
in Laudib.*

R. *br.* Nigra sum, sed for-
mosa, filiæ Jerusalem.* Alle-
luia, Alleluia. Nigra...

V. Sicut tabernacula Cedar,
sicut pelles Salomonis. Alle-
luia, Alleluia.

Gloria Patri... Nigra...

V. Nolite considerare quod
fusca sim. Alleluia.

R. Quia decoloravit me sol.
Alleluia.

AD SEXTAM.

Antiph. Columba mea.

Capitulum.

Eccli XXIV.

QUASI oliva speciosa in cam-
pis, et quasi platanus ex-
altata sum juxta aquam in pla-
teis. Sicut cinnamomum et
balsamum aromatizans: quasi
myrrha electa dedi suavitatem
odoris.

R. *br.* Nolite considerare
quod fusca sim.* Alleluia,
Alleluia. Nolite...

V. Quia decoloravit me sol.
Alleluia, Alleluia.

Gloria Patri... Nolite...

V. Columba mea in fora-
minibus petræ. Alleluia.

R. Ostende mihi faciem
tuam. Alleluia.

AD NONAM.

Antiph. Montes.

Capitulum.

Prov. VIII.

BEATUS homo, qui audit me,
et qui vigilat ad fores meas
quotidie, et observat ad postes
ostii mei. Qui me invenerit,
inveniet vitam, et hauriet sa-
lutem a Domino.

R. *br.* Columba mea in
foraminibus petræ.* Alleluia,
Alleluia. Columba...

V. Ostende mihi faciem
tuam. Alleluia, Alleluia... Glo-
ria Patri... Columba...

V. Montes in circuitu ejus.
Alleluia.

R. Ex hoc nunc et usque
in sæculum. Alleluia.

*In II vesperis omnia ut in I,
præter.*

AD MAGNIFICAT.

Antiph. Salve, gloriosa Re-
gina mundi, in te omnis gra-
tia viæ et veritatis; in te omnis
spes vitæ et virtutis: intercede
pro nobis ad Dominum Deum
nostrum. Alleluia.

IN DIE OCTAVA.

DUPLEX.

*Omnia un in festo, præter
sequentia.*

IN I NOCTURNO.

Lectio I.

De Canticis Canticorum.

c. II.

EGO flos campi, et lilium
convallium. Sicut lilium in-
ter spinas, sic amica mea inter
filias. Sicut malus inter ligna
silvarum, sic dilectus meus in-
ter filios. Sub umbra illius
quem desideraveram, sedi: et
fructus ejus dulcis gutturi meo.
Introduxit me in cellam vinar-
iam, ordinavit in me charita-
tem. Fulcite me floribus, sti-
pate me malis, quia amore lan-
gueo. Læva ejus sub capite
meo, et dextera illius amplexa-
bitur me. Adjuro vos, filiæ Je-
rusalem, per capreas cervosque
camporum, ne suscitatis, ne-
que evigilare faciatis dilectam,
quoadusque ipsa velit.

R. Properabunt gentes. *pag 39.*

Lectio II.

VOX dilecti mei, ecce iste
venit saliens in montibus,
transiliens colles: similis est
dilectus meus capreae, hinnu-
loque cervorum. En ipse stat
post parietem nostrum, re-
spiciens per fenestras, prospici-
ens per cancellos. En dilectus
meus loquitur mihi: Surge,
propera, amica mea, columba

mea, formosa mea, et veni. Jam
enim hiems transiit, imber
abiit, et recesit. Flores appa-
ruerunt in terra nostra, tem-
pus putationis advenit: vox
turturis audita est in terra no-
stra: ficus protulit grossos suos:
vineæ florentes dederunt odo-
rem suum.

V. Exaltasti... *pag. 39.*

Lectio III.

SURGE, amica mea, speciosa
mea, et veni: columba mea
in foraminibus petræ, in caver-
na maceriae, ostende mihi fa-
ciem tuam, sonet vox tua in
auribus meis: vox enim tua
dulcis, et facies tua decora. Ca-
pite nobis vulpes parvulas, quæ
demoliuntur vineas; nam vinea
nostra floruit. Dilectus meus
mihi, et ego illi, qui pascitur
inter lilia, donec aspiret dies,
et inclinentur umbræ. Rever-
tere: similis esto, dilecte mi,
capreae, hinnuloque cervorum
super montes Bethor.

R. Levavi... *pag. 40.*

IN II NOCTURNO.

Lectio IV.

Ex sermonibus sancti Ber-
nardi abbatis in antiphona *Sal-
ve Regina.*

Ex serm. I.

DULCE canticum ac nobilissi-
mum melos, quod in hono-
rem Sanctæ Mariæ Ordo noster
devotissime concinit, ad ædifi-
cationem nostram discutien-
dum, fratres, assumpsimus,
quia speciali dulcedine multa

refertum masticatione continua reperimus. Nam a summis labiis canticum illud effusum venit. Habet enim fundamentum: fundamentum ejus in montibus sanctis; fundamentum ejus internæ dulcedinis suavitas est. Et ubi hæc, nisi in montibus sanctis, hoc est in mentibus nostris? A Sanctis compositum a Sanctis institutum, digne frequentabitur etiam a Sanctis. Et vere nisi a Religiosis et affectione sancta ferventibus, nec subtiliter intelligi, nec efficaciter poterit decantari. Est enim tam suave ad gratiam, tam fœcundum ad sensum, tam etiam profundum ad mysteria. Tale enim est quod a nobis considerari et discuti, prout dignum est, non valeat. Ex eo autem quod suaviter sonat, mulcet affectum, et de sensuum ubertate mentem impinguat, et in Sanctam Sanctorum, Advocatam scilicet nostram, dum eam quasi presentem salutatur, omnia interiora nostra medullitus inflammat. Oportet enim, ut nobis præsentem esse dicamus, quam præsentem salutamus; et totam animæ nostræ trinitatem in eam dirigamus, quam tam devotissimis precibus exoramus.

℞. Vidi speciosam... pag. 40.

Lectio V.

Ex ipsius meditatione in *Salve Regina*.

NE mireris, Domina, si clamamus, quia sumus a te

nimum elongati. In regione longinqua dissipavimus partem nostram, et ideo ad te clamamus exules. Exules a patria, exules a visione divina, et utinam non exules a gratia, exules a consolatione materna. O anima! Cur non es potius a corpore separata, quam a tua Domina exul facta! Heu mihi! cur sum in tam longum exilium relegatus? O Domina, dum hic sumus exules, constituias nos, ne hic tamquam in patria confidentes, Te et tuum Filium quærere desistamus. Sic tamen constituias exules in corpore, ut semper tecum simus cives in mente. Vere filii Hevæ, superbi, præsumptuosi, avari, gulosi, carnales, inobedientes, et breviter in omnibus ipsam Hevæ sequentes, proni sumus ad malum, difficiles ad bonum; et si contingat aliquem filium bonorum operum generare, cum quodam cordis dolore et tristitia parturimus. Sed malum cum lætitia perpetramus, nec nobis sufficiunt mala nostra, sed sicut ipsa Heva, ita et nos alios inclinamus ad malum: et etiam, sicut ipsa, ita et nos in defectibus excusamus. Plus enim placet nobis in multo sudore et labore vilia acquirere quam Dominam gloriæ degustare, et ipsam levissime, imo dulcissime possidere: nisi enim nos, Domina, adjuvisses, fortassis jam in inferni profundissima venissemus.

℞. Mulier... pag. 41.

Lectio VI.

NON ergo restat, Domina, nisi ut illos misericordes oculos ad nos convertas. Eia ergo, advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte. Non dubitamus, Domina, quod si nostras aspexeris miserias non poterit tua miseratio suum retardare effectum. Mirabiles nec non et amabiles illi tuorum radii oculorum, quibus nos allicis ad amorem et ad plenam ducis salutem, ne venenatos oculos basilisci timeamus. Oh quam beati, o Domina, quos tui viderunt oculi! Hos, ergo, oculos ad nos, Domina, converte. Et Jesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende. O venter mirabilis, qui potuit capere Salvatorem! Fructus tuus, Domina, hic certe est fructus beatus a principio sui ortus. Hic est Jesus Dei vivi filius. Hic est Salvator noster Dominus Deus. Hunc Jesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende; ut videndo Ipsum habeamus, Ipsum videndo beatitudine repleamur. O clemens, o pia, o dulcis Maria! O clemens indigentibus, pia exorantibus, dulcis diligentibus! O clemens pœnitentibus, pia proficientibus, dulcis contemplantibus! O clemens liberando, pia largiendo, dulcis te donando! O clemens consolando, pia blandiendo, dulcis osculando! Clemens es subjectis, pia jam

correctis, dulcis prædilectis. Amen.

℞. Beatam... pag. 42.

IN III NOCTURNO.

Lectio VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. c. I.

IN illo tempore: Exurgens Maria, abiit in montana cum festinatione in civitatem Juda; et intravit in domum Zachariæ, et salutavit Elisabeth. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii episcopi.

Lib. 2. in Luc. c. I post init.

MORALE est omnibus, ut qui fidem exigunt, fidem astruant. Et ideo angelus, cum abscondita nuntiaret; ut fidem astrueret exemplo, senioris femine sterilisque conceptum virgini Mariæ nuntiavit, ut possibile Deo omne, quod ei placuerit, assereret. Ubi audivit hoc Maria, non quasi incredula de nuntio, nec quasi dubitans de exemplo. sed quasi læta pro voto, religiosa pro officio, festina pro gaudio, in montana perrexit. Quo, enim jam Deo plena, nisi ad superiora cum festinatione contenderet? Nescit tarda molimina sancti Spiritus gratia.

℞. Beata... pag. 42.

Lectio VIII.

DISCITE et vos, sanctæ mulieres, sedulitatem, quam

prægnantibus debeatis exhibere cognatis. Mariam, quæ ante sola in intimis penetralibus versabatur, non a publico virginittatis pudor, non ab studio asperitas montium, non ab officio prolixitas itineris retardavit. In montana Virgo cum festinatione, Virgo officii memor, injuriæ immemor, affectu urgente, non sexu, relicta perrexit domo. Discite, virgines, non circumcursare per alienas ædes, non demorari in plateis, non aliquos in publico miscere sermones. Maria in domo sera, festina in publico, mansit apud cognatam suam tribus mensibus.

℞. Præposuit eam.. pag. 43.

Lectio IX de Dom. occur.

Si non celebretur in Dominica, dicitur sequens.

DIDICISTIS, virgines, pudorem Mariæ, discite humilitatem. Venit propinqua ad proximam, junior ad seniore: nec solum venit, sed etiam prior salutavit. Decet enim, ut quanto castior virgo, tanto humilior sit. Noverit deferre senioribus. Sit magistra humilitatis, in qua est professio castitatis. Est et causa pietatis, est etiam norma doctrinæ. Contuendum est enim, quia superior venit ad inferiorem, ut inferior adjuvetur: Maria ad Elisabeth, Christus ad Joannem.

Te Deum...

DIE VIII. MAJI.

Festo in Honorem

SS. TRINITATIS

OB CONVERSIONEM GOTHORUM.

Duplex majus.

Officium ut in Festo SS. Trinitatis præter sequen. In utrisque Vesperis.

Hymnus.

CARMEN, antiqui memor usque doni,

Pangat Hispanus Triadi supernæ,

Cœlitum plaudat recinens ab alto

Æthere cœtus.

Natio late dominans Gothorum

Labe doctrinæ maculata, demum

Novit errorem, recipitque toto Pectore Christum.

En dies clari redeunt novumque

Lumen, hispana regione cedit Hæresis frendens, nigra luctuosæ

Noctis imago.

Sic, noto nubes removente, solis

Fulgurat vultus, zephyro tepenti

Sic hiems terris fugit et renidet

Floridus annus.

Mente concordii celebrentur una,

Ut pares ambo, Pater atque Verbum

Quodque non impar ab utroque spirat,

Flamen amoris. Amen.

Ad Matutinum.

Hymnus.

PATRIS elusa feritate, vectus, Jam triumphali super astra curru,

Lucis æternæ capiebat auras Hermenegildus.

Non tamen caræ patriæ nec ille

Fratris oblitus, roseum cruorem

Exhibet Christo, fideique semen

Crescere poscit.

Annuens votis Deus excitavit Præditum magnis meritis

Leandrum, Tota gens cujus sapiente dextra

Ducta regatur.

Ut poli sedes, meliusque regnum

Martyrem Regem docuit subire,

Sic parem cura, studioque fratrem.

Format alumnum.

Lætus huic æquam Recaredus aurem

Præbuit, tanto docilis magistro,

Mente doctrinam bibit aureosque

Pectore mores.

Mente concordii celebrentur una,

Ut pares ambo, Pater atque Verbum

Quodque non impar ab utroque spirat,

Flamen amoris. Amen.

In secundo Nocturno

Lectio IV.

POSTQUAM Hispania sub Gothorum imperium cecidit, Ariana hæresis ab eis invecta miserabiles strages edidit. Huic nefariæ sectæ Leovigildus Rex addictus cum multa alia in Catholicos perpetravit, tum filium Hermenegildum magnæ spei juvenem, et orthodoxæ fidei præceptis a sancto Leandro imbutum, crudeliter occidi jussit, quod de Arianorum manu Communionem accipere recusaret. Subinde, cum pater innocentis filii vitam sanctissime actam animo revolveret, Recaredum, alterum filium, ejusdem Leandri disciplinæ tradidit, ut ex ea schola talis prodiret Recaredus qualis prodierat Hermenegildus. Nec spem fefellit eventus. Nam indefessi Præsulis institutionibus adeo profecit Recaredus, ut, rerum potitus, populos omnes sibi subjectos, non vi et minis, sed ratione et persuasionibus ad Ecclesiam catholicam traduxerit. Itaque Concilium Toleti congregari curavit, quo ariana hæresis palam ejurata damnaretur.

℞. Tunc acclamatum est in laudibus Dei, et in favore Principis ab universo Clero: Gloria Deo Patri, et Filio, et Spiritui sancto.* Cui cura est pacem et unitatem Ecclesiæ suæ sactæ catholicæ providere.

ÿ. Gloria Deo nostro Jesu

Christo, qui pretio sanguinis sui Ecclesiam Catholicam ex omnibus gentibus congregavit. Cui cura.

Lectio V.

EPISCOPI catholici sexaginta duo ad celebrandum Concilium convenerunt, quod inter Toletana tertium ordine est, et magnam semper venerationem habuit. In primis Recaredus Patres adhortatus est, ut vigiliis, jejuniis, accensisque apud Deum precibus sese compararent ad ecclesiasticam disciplinam iniquitate temporum collapsam statutis legibus instaurandam. Deinde gravi et efficaci oratione, in qua mirifici pietatis sensus emicabant, immortales gratias Deo egit, et incredibili gaudio se exultare dixit, quod divino auxilio ad iustus non solum gentem suam, sed Suevos quoque, paulo ante insuam ditio nem redactos, alieno aberrantes vitio, ad veritatis viam et Ecclesiae unitatem revocasset. Praeclare demum peroravit, cum populos conversos Episcoporum diligentiae commisit, asserens aeternam hanc sibi fore coronam, si, quos ipse ad fidem adduxerat, in ea fundati, optimeque constituti Episcoporum vigilantia permanerent. Hac habita oratione piissimus Rex ante Episcopos, tamquam ante conspectum Dei, ut dixit, consistens, formulam Fidei a se subscriptam protulit, qua doctrina catholica

de sanctissima Trinitate continebatur.

R. Gloria Deo nostro Jesu Christo, qui tam illustrem gentem unitati verae Fidei copulavit, et unum gregem et unum Pastorem instituit. * Tu es Deus qui facis mirabilia.

V. Redemisti in brachio tuo populum tuum. Tu.

Lectio VI.

INSIGNEM religiosi Principis pietatem universum Concilium laetis faustisque acclamationibus excepit, quas multae deinde Synodi sunt imitatae. Ariani Episcopi alique proceres, exemplum Regis sequuti, professionem fidei pariter subscriptam obtulerunt. Quibus peractis, multa sancte et utiliter in Concilio stabilita sunt; sed illud potissimum Recaredi consilio et suasionem, ut in Missae sacrificio symbolum fidei, more Ecclesiae orientalis, clara voce diceretur; qua nulla antiquior, in Ecclesia occidentali, memoria exstat symboli in Missae solemnibus recepti. Sanctus Leander luculentum homilium habuit, qua omnium animos ad laetitiam, et ad diem festum celebrandum excitavit, magnopere cohortans, ut pro Regis regni que temporali felicitate, aeternaeque gloriae consecutione divinam Majestatem deprecarentur. Porro auspiciatissimae hujus conversionis memoria saeculari decima tertia solemniter celebrata, rogantibus Epi-

scopis Hispaniae universis, ut Officium et Missa concederetur in honorem Sanctissimae Trinitatis ob conversionem Gothorum, Leo Decimus tertius Pontifex Maximus benigne annuit anno millesimo octingentesimo nonagesimo primo.

R. Benedictus Dominus Jesus Christus: * Qui habitare fecit fratres in unum.

V. Dominus pacis det nobis pacem sempiternam. Qui. Gloria Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 28 c.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Data est mihi omnis potestas in caelo et in terra. Euntes ergo docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti. Et reliqua.

Homilia sancti Leandri Episcopi.

(In Act. Conc. Tolet. III.)

FESTIVITATEM hanc omnium esse solemniorem festivitatum novitas ipsa significat. Quoniam sicut nova est conversio tantarum plebium causa, etiam nobiliora sunt solito Ecclesiae gaudia: nam multas solemnitates per anni discursum celebrat Ecclesia, in quibus tamen habet gaudia consueta, nova vero sicut in hac non habet; aliter enim gaudet de rebus semper possessis. aliter de

lucris magnis his nuper inventis. Pro qua re et nos majoribus gaudiis elevamur, quia repente novos Ecclesiarum parturisse populos intuemur, et quorum asperitatem quondam gemebamus, de eorum nunc gaudemus credulitate. Ergo materia gaudii nostri tribulationis praeteritae occasio fuit. Gemebamus, dum gravaremur sed gemitus illi id egerunt, ut hi qui per infidelitatem nobis erant sarcina, fierent nostra per suam conversionem corona.

R. Benedicamus Patri et Filium cum sancto Spiritu. * Laudemus et superexaltemus eum in saecula.

V. Benedictus es, Domine, in firmamento caeli, et laudabilis et gloriosus in saecula. Laudemus.

Lectio VIII.

EXSULTA ergo et laetere Ecclesia Dei; gaude et con surge, unum corpus Christi; induere fortitudine, et jubilatione exultatione, quoniam tui moerores in gaudium sunt mutati, tristitiae habitus in amictum laetitiae versus est. Ecce repente oblita sterilitatis et paupertatis tuae uno partu populos innumeros genuisti Christo tuo. Nam dispendiis tuis proficis tuoque damno subcrescis; tantus denique est Sponsus tuus, cujus imperio regeris, ut dum te patitur depradari ad modicum, rursus praedam tuam ad te reducat, et hostes tuos tibi

conquirat. Sic autem agricola, sic piscator, dum lucra attendit futura, quæ seminat et quæ hamo ingesserit, non imputat damna. Tu proinde jam ne fleas; ne lugeas, temporaliter quosdam recessisse a te, quos cernis cum magnis lucris rediisse ad te.

℞. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth. * Plena est omnis terra gloria ejus.

Ÿ. Tres sunt qui testimonium dant in cælo, Pater, Verbum et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

Lectio IX

ERGO, fratres, tota caritate animi exultemus in Domino, et jubilemus Deo salutari nostro. Parietem enim discordiæ, quem fabricaverat diabolus, pax Christi destruxit, et domus, quæ divisione in mutuum certabat ædem, uno jam Christo lapide angulari conjungitur. Dicamus ergo omnes: Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntatis. Nullum enim præmium caritati compensatur. Inde omni gaudio præponitur, quia pax et caritas facta est, quæ omnium virtutum obtinet principatum. Superest autem ut unanimiter unum omnes regnum effecti, tam pro stabi-

litate regni terreni, quam pro felicitate regni cælestis Deum precibus adeamus, ut regnum et gens, quæ Christum glorificavit in terris, glorificetur ab illo non solum in terris sed etiam in cælis. Amen.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

Hymnus.

UT Gothus labem sceleris vetusti

Eluat, Christi repetens ovile,
Ampla Toleti recipit vocatos
Regia Patres.

Affluunt omni Proceres ab ora
Qui Pyrenæos tenuere saltus,
Quosque ab extremis mare fabulosum

Discidit Afris.

Præsides cleri populique rite
Hæresim damnant, præeunte
Rege,

Tresque Personas profitentur,
unum

Numen adorant.

Hanc fidem ductu retinent
Leandri,

Quam nec irrepens labefactet
error,

Ulla neu longo revoluta cursu
Polluat ætas.

Mente concordi celebrentur
una,

Ut pares ambo, Pater atque
Verbum,

Quodque non impar ab utroque
spirat,

Flamen amoris. Amen.

DIE X. MAII.

B. JOANNIS DE AVILA
Confessoris Præbyteri Sæcularis
Magistri nuncupati.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non
Pont., præter sequentia.

Oratio.

BONORUM omnium largitor Deus, qui beatum Joannem Confessorem tuum, in animabus ad salutis viam dirigendis, et peccatoribus ad pœnitentiam reducendis, Magistrum admirabilem effecisti: concede quæsumus; ut ejus vestigiis jugiter inhærentes, gloriam consequamur æternam. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de
Script. occurrente.

In Feria ij. Rogat. et in
Vigilia Ascens. Beatus vir, de
Communi.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

JOANNES de Avila, cognomento Magister, Almodovarii, in Hispaniæ Diœcesi Clunien-
si, honesto loco natus jam tum a puero insignia pietatis et innocentiae exhibuit specimina. Humanioribus litteris multa cum ingenii laude eruditus decimum quartum ætatis annum agens, Salmanticæ ad juris disciplinas animum adhibuit; quo in studio cum sedulo versaretur, cælesti luce subito collustratus, domum rediit ac mundi despectis illecebris, af-

flictando corpori omnibusque virtutibus exercendis totum se addixit. In hoc vitæ genere triennio sese exercuit, eo autem elapso, pii cujusdam viri monitis obsecundans, philosophicas ac theologicas scientias ediscendas suscepit, quo nempe divinæ gloriæ amplificandæ aptius instrueretur. Sacerdos factus acquirendæ perfectionis studium longe auxit; nec multo post apostolici ministerii flagrans desiderio, sacras apud Indos expeditiones cogitare cœpit.

℞. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. Ÿ. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. —Et.

Lectio V.

QUAPROPTER, patrimonio in pauperes erogato, Episcopo Tlascalensi in Mexicum profecturo ultro conitem sese obtulit. Attamen, quum Hispali secundum navigando tempus præstolaretur, Hispalensis Archiepiscopi suasionem et consilio, Mexicanæ expeditioni apostolicos in Hispania labores prætulit. Iis igitur maximo cum ardore susceptis, in eisdem per annos quadraginta quinque, ad mortem usque, constantissime perseveravit. Præcipuæ Bæticiæ urbes sacris concionibus ab eo excultæ. Mirus vero inter concionandum ex ejus vultu atque oculis emicans splendor tan-

tam vim verbis adjiciebat, ut fructus retulerit uberrimos: extinctas simultates, factionum partes inter se compositas, vitia eradicata, invectam ubique morum integritatem; ut non immerito Joannes Bæticiæ apostolus ac magister sit appellatus.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum,* Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus lorica[m] fidei et ornavit eum.—Et.

Lectio VI.

SACRIS vero concionibus cœtera etiam ecclesiastici muneris et caritatis opera addebat: nam confessiones excipere, pueros fidei elementa docere, ægrotos invisere, morientibus adstare, egenos et miseros omne genus solari, quotidiana ejus erat sollicitudo. Hæc autem inter libros quoque scripsit cœlesti plenos sapientia, divinasque Scripturas e cathedra commentariis illustravit. Sancto Ignatio de Loyola in propagandâ per Hispaniam Societate Jesu maximo fuit adjumento. Sanctis vero Joanni de Deo, Francisco Borgia, Petro de Alcantara et Teresiæ a Jesu consiliis adfuit. Romani Pontifices, quibus fuit apprime carus, sepe ejus opera usi sunt. Tandem laboribus morboque diutino confectus, sacramentis rite susceptis, Jesu et Mariæ nomina suavissime ingeminans, Mon-

tiliæ obdormivit in Domino Idus Maii anno millesimo quingentesimo sexagesimo nono, ætatis septuagesimo. Miraculis post mortem a Deo illustratum Leo decimus tertius Pontifex maximus in beatorum catalogum retulit.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam:* Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. I te est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna.—Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. X.

IN illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos: et misit illos binos ante faciem suam, in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia XVII. in Evang.

DOMINUS et Salvator noster, fratres carissimi, aliquando nos sermonibus, aliquando vero operibus admonet. Ipsa etenim facta ejus præcepta sunt: quia dum aliquid tacitus facit, quid agere debeamus innotescit. Ecce enim binos in prædicationem discipulos mittit: quia duo sunt præcepta caritatis, Dei videlicet amor, et proximi: et minus quam inter

duos caritas haberi non potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere caritatem dicitur: sed dilectio in alterum tendit ut caritas esse possit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: *Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua.—Ipse intercedat.

Lectio VIII.

ECCĒ enim binos ad prædicandum discipulos Dominus mittit: quatenus hoc nobis tacitus innuat quia qui caritatem erga alterum non habet, prædicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Prædicatores enim suos Dominus sequitur: quia prædicatio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis præcurrunt: atque per hoc veritas in mente suscipitur.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris:* Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. V. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora

Dominus vester venturus sit.—Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio IX.

HINC namque eisdem prædicatoribus Isaias dicit: Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dominus ascendit: quia unde in passione occubuit, inde majorem suam gloriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit; quia mortem quam pertulit, resurgendo calcavit. Ei ergo qui ascendit super occasum, iter facimus, cum nos ejus gloriam vestris mentibus prædicamus, ut eas et ipse post veniens, per amoris sui præsentiam illustret.

Te Deum laudamus.

DIE XXII MAJII.

In festo

SANCTORUM TORQUALI ET SOCIORUM

Episcoporum. mart.

Duplex.

Omnia de cœni. plurim. Martyr. præet. sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos post beatissimum Jacobum Apostolum, per beatos Martyres tuos atque Pontifices Torquatam, Ctesiphontem, Secundum, Indaletium, Cœcilium, Hesy-chium et Euphrasium ad agni-

tionem tui nominis venire tribuisti: concede propitius; ut quos festivo veneramur obsequio, eorum intercedentibus meritis, æterna gaudia consequamur. Per Dominum nostrum...

In I N. II. de Scrip. oc.

In II Nocturno.

Lectio IV.

Quo tempore primam in christianos persecutionem Nero immanissimus imperator excitavit, beatissimi apostoli Petrus et Paulus Torquatum, Ctesiphontem, Secundum, Indaletium, Cœcilium, Hesy-chium et Euphrasium, beati Jacobi apostoli discipulos, Episcopos Romæ ordinarunt, et ad prædicandum Christi Evangelium in Hispaniam miserunt. Cum autem ad eam Provinciam pervenissent, prope Accitanam urbem, in viridi campo, ut, longitudine itineris lassati, aliquantum quiescerent, constiterunt. Cumque ad civitatem, victus emendi causa, aliquos misissent, pagani, qui tunc forte deorum suorum festa debacchantes peragebant, visis diversi habitus ac religionis peregrinis hominibus, in eos furentes prosiliunt: et ad Sanctos pervenientes, omnes pariter in fugam actos, usque ad flumen persequuntur.

R. Temp. pasch. Lux perpetua...

Extra temp. pasch. Sancti tui...

Lectio V.

SED ut viri Dei pontem pertransierunt, pons, qui miræ magnitudinis et firmissimus erat, concidit, et gentilium multitudinem Sanctos persequentem pariter oppressit, ac demersit in aquas. Quo miraculo accolæ territi, eos postea revocare, et in honorem habere cœperunt. In primis Luparia quædam præclara mulier benigne illos suscepit, atque ab his fidem edocta, in oratorio, quod ipsa construxerat, baptizata est. Cujus exemplo quamplurimi in Christum credentes, relictis idolis, Baptismi Sacramentum susceperunt.

R. Temp. pasch. In servis suis...

Extra temp. pasch. Verbera carnificum...

Lectio VI.

Hujus igitur urbis, quæ tunc prima Christi Domini fidem in Hispania recepit, beatus Torquatus Episcopus designatus est: ac cæteris ad alias Hispaniæ terras abeuntibus, ipse Acc. remansit, ubi multis pro Christo perfunctus laboribus, demum martyr occubuit. Ejus corpus in eadem urbe (quæ nunc Guadix appellatur) primo sepultum est. Juxta cujus sepulchrum olim arbor olivæ erat, quæ in natali Martyris florebat, simulque fructus uberes emittebat, e quibus oleum expressum ad va-

rios morbos curandos adhibebatur. Inde in Galleciam translatum, in quodam cœnobio ordinis sancti Benedicti condigno honore asservatur. Sodales sancti Torquati et ipsi in variis urbibus Episcopi constituti, Christi Evangelium prædicarunt, et in eis quieverunt: Ctesiphon Vergii, Secundus Abulæ, Indaletius Ur. i, Cœcilius Illibæri, Hesy-chius Carteiæ, Euphrasius Illiturgi, quorum corpora ad alias postea Hispaniæ urbes translata sunt.

R. Temp. pasch. Filiæ Jerusalem.

Extra temp. pasch. Tamquam aurum...

In 3 N. Lectiones de Homilia in evangelium Ego sum vitis vera, de cni. Martyrum tempore paschali.

Extra temp. paschal. lectiones de Homilia in Ev. Cum audieritis, de primo loco.

DIE XXIII. MAII.

S. JOANNIS BAPTISTÆ
DE ROSSI, Conf.

Duplex

Pro aliquibus locis.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui sanctum Joannem Baptistam Confessorem tuum in evangelizandis pauperibus caritate et patientia decorasti: concede quæsumus; ut

cujus pia merita veneramur, virtutum quoque imitemur exempla. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

JOANNES Baptista de Rossi Veturii in Liguria honesto genere ortus, adhuc puer morum suavitate ac pietatis studio in omnium admiratione fuit. Tredecim annos natus visus est Dei consilio Romam mitti, ut apostoli munus in ea expleret. Inter ephebos Collegii Romani Societatis Jesu adlectus, ingenio et virtute præluxit. Curabat impense, ut ii Mariano sodalitis frequentes adessent, in sociis ægris ministrarent, honestaque animorum recreatione retraherentur a noxiis; interim cœlestia sermonibus pertractans segniores excitabat, ac proinde apostoli agnomen adeptus est. Ob asperam corporis castigationem gravi morbo correptus, ab usitata sibi studiorum severitate aliquantum remittere coactus fuit; quod divinitus factum ajebat, ne scientia inflatus sua potius quæreret, quam quæ Jesu Christi. Clericali militiæ adscriptus sacris disciplinis in sancti Thomæ collegio operam dedit, ac in virtute proficiens, dein ingenti animi voluptate sacerdotio est auctus. Ita Dominum, in hæreditatem sibi constituit, ut nullum, oblatum quidem, eccle-

siasticum beneficium acceptandi, nisi obedientia adigeretur, singulari voto se obstrinxerit.

℞. Honestum fecit.

Lectio V.

DE spiritali proximorum salute jam ab adolescentia sollicitus, sacerdos factus in id totum se devovit. Ecclesiasticos viros, sacras virgines, oppidanos, carcere detentos, imam plebem universam miras suavitate, verbi ministerio ad virtutis amorem inflammabat. Plures quotidie horas rudiorum confessionibus excipiendis impendens, ægrotis aderat vel in domibus vel in valetudinariis, præsertim phthisicis, quos sui veluti juris esse affirmabat. Hac illac per urbem alacer advolans, innumeris operibus præsto erat: at assiduus in sanctæ Gallæ hospitio versabatur, ut pauperes quos carissimos habuit, omni ope juvaret. Ob id a decimo quinto ætatis anno adjunctus sacerdotum cœtui, qui eisdem evangelizandis addicti sunt, ibi apostolatus sui, rationem didicit, ipsiusque societatis opera instauravit et auxit. Eadem misericordia motus egenorum omnium necessitatibus sublevandis modicam suam substantiam impendit. Perennes autem infatigabilis sui zeli fructus reliquit, satellitum, vagorum, rudium institutionem, catecheses ad sancte Pascha celebran-

dum, certam custodiam perditarum, noctuque per Urbem vagantium mulierum hospitium, præcipue vero studium lucrandi animas in clero excitatum.

℞. Amavit eum.

Lectio VI.

CARITATIS in Deum ardor ex ejus ore emicabat, dum sacris operabatur, nec sine lacrymis de ejus bonitate loqui poterat. In collegium canonicorum basilicæ sanctæ Mariæ in Cosmedin ex obedientia cooptatus, inter psallendum extra sensus rapi videbatur. In sacris cœremoniis diligentissimus, domus Dei decorem promovit, et in id suas opes libenter erogabat. Amorem erga Deiparam in alios effundebat, ejusque cultum in sua ecclesia fovit, addito etiam psalmodiæ quotidiano laudum præconio. Philippi Nerii spiritu imbui studens, et in omnes cœlites pius, Apostolorum principum obsequium augendum curavit. In oratione omnique virtutum exercitatione assiduus, supernis quoque charismatibus donatus, tandem in hospitio, cui nomen a sanctissima Trinitate, quo se reducerat in sacerdotum convictum laboribus fractus ad vitæ exitum adductus est, atque Ecclesiæ sacramentis refectus caritatis opera et pauperum curam commendans, decessit in osculo Domini, die vigesima tertia Maji, anno Christi

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

millesimo septingentesimo sexagesimo quarto, ætatis suæ sexagesimo sexto. Insigne adeo sacerdotalis virtutis exemplar miraculis Deus illustrare dignatus est, quibus rite probatis, summus Pontifex Pius Nonus tertio Idus Maii anno millesimo octingentesimo sexagesimo cœlitum beatorum honoribus auxit; novisque fulgentem signis Leo Decimus tertius sexto Idus Decembris anno millesimo octingentesimo octogesimo primo in sanctorum albo recensuit.

℞. Iste homo.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi. de Comm. Conf. non Pont. j. loco.

DIE XXVII. MAJI.

S. AUGUSTINI, Episc. et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter sequentia.

In Hymno. Iste Confessor. mutatur tertius versus.

Oratio.

DEUS qui Anglorum gentes, prædicatione et miraculis beati Augustini Confessoris tui atque Pontificis, veræ fidei luce illustrare dignatus es: concede; ut, ipso interveniente errantium corda ad veritatis tuæ redeant unitatem, et nos in tuam voluntate concordem. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

AUGUSTINUS Romæ in Lateranensi cœnobiomonachus, a Gregorio Magno cum sociis monachis fere quadraginta in Angliam missus est anno quingentesimo nonagesimo septimo, ut gentes illas ad Christum converteret. Erat eo tempore rex Ethelbertus in Cantio potentissimus, qui audita adventus Augustini causa, eum cum sociis Cantuariam, sui regni metropolim, invitavit, ibique manendi et Christum prædicandi facultatem eidem liberaliter concessit. Quare sanctus vir prope Cantuariam oratorium extruxit, ubi ipse aliquamdiu consedit, atque Apostolicam vivendi rationem cum suis æmulatus est.

℞. Inveni David.

Lectio V.

CÆLESTIS doctrinæ prædicatione plurimis firmata miraculis, ac vitæ exemplo sic insulanos illos demulsit, ut eorum plerosque ad Christianam fidem perduxerit, ac demum regem ipsum, quem cum innumero suorum comitatu sacro fonte lustravit, summa cum lætitia Berthæ reginæ uxoris, quæ christiana erat. Olim in Natali Domini, cum decem millibus et amplius baptismum in alveo fluminis Eboraci contulisset, quotquot ex iis morbo aliquo affecti erant, cum animæ salute, corporis quoque

sanitatem recepisse memoriae proditum est. Jussu Gregorii ordinatus Episcopus, sedem Cantuariæ instituit in Ecclesia Salvatoris a se erecta, in qua monachos operis sui subsidiarios collocavit: et sancti Petri, monasterium, quod postea et a suo nomine dictum est, in suburbanis construxit. Idem Gregorius usum Pallii cum facultate ecclesiasticæ hierarchiæ in Anglia instituendæ ei concessit, quo novam etiam operariorum manum misit, nempe Mellitum, Justum, Paulinum, et Rufinianum.

¶. Posui adjutorium.

¶ *Lectio VI.*

DISPOSITIS ejus Ecclesiæ rebus, synodum habuit Augustinus cum Episcopis atque Doctoribus veterum Britonum, qui in Paschæ celebratione aliisque ritibus ab Ecclesia Romana jam dudum dissidebant. Sed cum eos neque Apostolicæ Sedis auctoritate, neque miraculis movere posset ut dissidio cessarent, prophetico spiritu eis excidium prænuntiavit. Denique maximis pro Christo exantlatis laboribus, miraculis clarus, cum Mellitum Londinensî Ecclesiæ præfecisset, Justum Roffensi, suæ Laurentium, in cælum migravit septimo Kalendas Junias, Ethelberto regnante, ac sepultus est in Monasterio sancti Petri, quod exinde Cantuariensum Antistitum et aliquot Regum conditorium fuit.

Ejus cultum ferventi studio prosecutæ sunt Anglorum gentes, ac Leo Decimus tertius Pontifex Maximus ejus Officium ac Missam ad universam extendit Ecclesiam.

¶. Iste est qui ante.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Designavit Dominus. de Comm. Evang.

FERIA VI.

post Oct. Corporis Christi.

In Festo

SS. CORDIS JESU

ad ritum Duplicis j. classis evecto. (Juxta decr. S. R. C. Urbis et Orbis d. d. 19. Aug. 1890.)

Lectio VI.

AD hoc enim perforatum est latus tuum, ut nobis pateat introitus: ad hoc vulneratum est Cor tuum, ut in illo, et in te ab exterioribus perturbationibus absoluti habitare possimus. Nihilominus et propterea vulneratum est, ut per vulnus visibile, vulnus amoris invisibile videamus. Quomodo hic ardor melius ostendi potest, nisi quod non solum corpus, verum etiam ipsum Cor lancea vulnerari permisit? Carnale ergo vulnus spirituale ostendit. Quis illud Cor tam vulneratum non diligit? Quis tam amans non redamet? Quis tam castum non amplectatur? Nos igitur adhuc in corpore manentes, quantum possumus,

amemus, redamemus, amplectamur vulneratum nostrum, cujus impii agricolæ foderunt manus et pedes, latus et Cor: stemusque, ut cor nostrum, durum adhuc et impœnitens, amoris sui vinculo constringere, et jaculo vulnerare dignetur. Quam caritatem Christi patientis et pro generis humani redemptione morientis, atque in suæ mortis commemorationem instituentis Sacramentum Corporis et Sanguinis sui, ut fideles sub sanctissimi Cordis symbolo devotius ac ferventius recolant, ejusdemque fructus uberius percipiant, Clemens decimus tertius ipsius sacratissimi Cordis festum concessit, Pius nonus ad universam extendit Ecclesiam, ac denique summus Pontifex Leo decimus tertius, orbis catholici votis obsecundans, ad ritum duplicis primæ classis evexit.

DIE XX. JUNII.

In Festo

S. SILVERII, Pont. et Mart.

Lectio II.

SILVERIUS Campanus, post Agapitum proxime Pontifex creatus est: cujus doctrina et sanctitas illuxit in insectandis hæreticis: et constantis animi magnitudo perspecta est in tuendo judicio Agapiti. Nam Anthimum, quem, quia Euychianam hæresim defendebat, Agapitus ab Episcopatu Constantinopolitano deposuerat,

cum a Theodora Augusta sæpissime rogatus esset, restituere noluit.

Lectio III.

QUAMOBREM irata mulier mandat Belisario ut Silverium mittat in exilium. Qui exsulavit in insula Pontia, unde his verbis scripsisse fertur ad Amatorum Episcopum: Susterator pane tribulationis, et aqua angustiae, nec tamen dimisi, aut dimitto officium meum. Et sane brevi incommodis ærumnisque confectus, obdormivit. in Domino, duodecimo Kalendas Julii; cujus corpus Romam delatum, et in Basilica Vaticana depositum, multis miraculis illustratum fuit. Præfuit Ecclesiæ annos tres et amplius, creatis mense Decembris Presbyteris tredecim, Diaconis quinque, Episcopis per diversa loca decem et novem.

DIE V. JULII.

S. ANTONII MARIÆ ZACCARIA

Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter seq.

Oratio.

FAC nos, Domine Deus, supereminentem Jesu Christi scientiam, spiritu Pauli Apostoli ediscere; qua beatus Antonius Maria mirabiliter eruditus, novas in Ecclesia tua clericorum et virginum familias congregavit. Per eundem.

Et fit Commem. Oct. SS. Apost. Petri et Pauli.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

ANTONIUS Maria Zaccaria, Cremonæ in Insubria nobili genere natus, jam a puero qua futurus esset sanctitate portendere visus est. Eximiarum enim in eo virtutum: significationes mature eluxerunt, pietatis in Deum ac beatam Virginem; insignis præsertim in pauperes misericordiæ quorum inopiæ sublevandæ, vel pretiosa veste sibi detracta, haud semel præsto fuit. Humanioribus litteris in patria excultus, Ticini philosophiæ, Patavii medicinæ addiscendæ operam dedit: utque omnibus vitæ integritate, ita et æqualibus acumine ingenii facile antecelluit. Lauream adeptus ac domum reversus, ubi intellexit se Dei monitu ad animorum magis quam corporum morbis medentium vocari, in sacras disciplinas percipiendas sedulo incubuit. Interea ægrotos visere, pueros christiana doctrina informare, juvenum cœtus pietate excolere, ætate etiam pro vectos ad mores emendandos frequenter hortari non destitit. Sacris initiatus cum primo litaret, cœlesti oborto lumine, Angelorum corona circumdatus stupenti populo apparuisse traditur. Exinde animarum sa-

luti impensius consulere, depravatis moribus summa ope obsistere curæ fuit. Ad hæc advenas, eg nos, afflictos paterno complexus affectu, piis alloquiis atque subsidiis recreatos ita solari, ut ejus domus miserorum perfugium haberetur ipseque pater patriæ atque angelus m ruerit a suis civibus appellari.

¶. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum. * Et dedit illi claritatem æternam. †. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei.—Et dedit.

Lectio V.

EDIOLANI, cum secum ageret uberiores in rem christianam manare posse fructus, si in vinea Domini sibi laborum socios ascisceret, re communicata cum Bartholomæo Ferrario et Jacobo Morigia nobilissimis et sanctissimis viris, sodalitatis Clericorum Regularium fundamenta jecit; quam, ob suum in gentium Apostolum amorem, a sancto Paulo nuncupavit: quæ, Clemente septimo Pontifice maximo approbante et Paulo tertio confirmante, brevi per complures regiones propagata est. Sanctimonialium quoque Angelicarum societas ipsum Antonium Mariam parentem et auctorem habuit. Qui tamen adeo de se submisce sentiebat, ut nullo

pacto præesse suo ordini unquam voluerit. Tanta vero fuit patientia, ut formidolosissimas tempestates in suos commotas constanti animo perferret; tanta charitate, ut piis adhortationibus religiosos viros ad Dei amorem inflammare, Sacerdotes ad apostolicam vivendi normam revocare, patrumque familias sodalitia ad bonam frugem instituere numquam intermiserit; imo interdum prælata cruce per compita plateasque cum suis progressus, fervida ac vehementi oratione, aberrantes improbosque homines ad salutem reduceret.

¶. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. †. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum.—Et.

Lectio VI.

ILLUD etiam memorandum quod in Jesum crucifixum amore flagrans, crucis mysterium ab omnibus, ad statum æris campani indicium sexta quaque feria sub vespas, recolendum curavit; sanctissimum Christi nomen in suis scriptis passim usurpabat et in ore semper habebat; ejusdemque cruciatus, vere Pauli discipulus, in corpore suo præ se ferebat. In sacram Eucharistiam singulari caritate ferebatur: cujus et frequenter percipiendæ consuetudinem instauravit; et

morem e sublimi throno publice in triduum adorandæ invenisse perhibetur. Pudicitiam adeo coluit ut etiam in exanguis corpore, reviviscere visus, ejus amorem testaretur. Accessere cœlestia dona extasis, lacrymarum, futurorum eventuum cognitionis, scrutationis cordium, virtutis in humani generis hostem. Tandem magnis laboribus ubique exantlatis Guastallæ, quo pacis sequester accitus fuerat, gravi morbo correptus est. Cremonam adductus inter suorum fletus, et complexus piissimæ matris quam proxime obituram prædixit; superna Apostolorum visione recreatus, sodalitatis suæ incrementa præauntians; tertio Nonas Julii anno millesimo quingentesimo trigesimo nono, sanctissime obiit, annos natus sex supra triginta. Cultum tanto viro, ob eximiam ejus sanctitatem et signorum copiam a christiano populo statim exhibitum, Leo decimus tertius Pontifex maximus ratum habuit et confirmavit: eundemque anno millesimo octingentesimo nonagesimo septimo, in festo Ascensionis Dominicæ, solemniter ritu Sanctorum fastis ascripsit. ¶. Iste homo.

In III Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio VII.

Cap. x. vers. 15. 21.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Quisquis non receperit regnum Dei velut parvulus, non intrabit in illud. Et cum egressus esset in viam, procurrens quidam, genu flexo ante eum, rogabat eum Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Serm. xlvij. de diversis.

DURUM videtur et grave quod Dominus imperavit; ut si quis eum vult sequi abneget seipsum: sed non est durum nec grave quod ille imperat, qui adjuvat ut fiat quod imperat. Nam illud verum est quod ei dicitur in Psalmo: Propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras. Quidquid enim durum est in præceptis, ut sit lene, caritas facit. Novimus quanta ipse amor facit. Quid autem est, Neget se? Non præsumat de se, sentiat se hominem, et respiciat dictum propheticum: Maledictus omnis qui spem suam ponit in homine: subducatur se sibi sed non deorsum versus: subducatur se sibi ut hæreat Deo.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: *Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. v. Ecce homo sine querela,

verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua.— Ipse.

Lectio VIII.

Quo sequendus est Dominus? quo iit, novimus: resurrexit enim et ascendit in cœlum: illo sequendus est. Plane desperandum non est quia ipse promisit, non quia homo aliquid potest. Jam quare desperemus, si membra illius capitis sumus? Bonum est illo eum sequi; sed videndum est, quo: etenim verba ista Dominus Jesus non tunc dicebat quando a mortuis jam resurrexerat: nondum erat passus, venturus erat ad crucem, venturus ad exhonorationem, ad contumelias, ad flagella, ad spinas, ad vulnera, ad insultationes, opprobria, mortem. Quasi exasperata est via: pigrum te facis, non vis sequi: Sequere. Nam quis non velit ire ad exaltationem? omnes delectat celsitudo, sed humilitas gradus est.

℞. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: *Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. v. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit.— Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio IX.

Ex Epist. XXXVIII.

TOLLE crucem tuam et sequere Dominum. Crux enim

nostra quam Dominus portari a nobis jubet, ut cum expeditissimis sequamur, quid aliud quam mortalitatem carnis hujus significat? ipsa enim nos cruciat, donec absorbeat mors in victoriam. Crux ergo hæc ipsa crucifigenda est, et transfigenda est clavis timoris Dei, ne solutis et liberis membris reluctantem portare non possis: sequi enim dominum, nisi eam portans, omnino non vales. Nam quomodo eum sequeris si non es ejus? qui autem Jesu Christi sunt, ait Apostolus, carnem suam crucifixerunt cum passionibus et desideriiis. Te Deum.

In Laud. Commem. Octavæ SS. Apost. Petri et Pauli.
Vesperæ de sequenti, Commem. præcedentis.

DIE XI JULII.

In festo

S. PII I. Pont. et Martyris

Lectio iij.

Pius, hujus nominis primus Aquileiensis, Ruffini filius, ex Presbytero Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Summus Pontifex creatus est Antonino Pio et Marco Aurelio Imperatoribus Augustis. Quinque Ordinationibus, mense Decembri, Episcopos duodecim, octodecim Presbyteros creavit. Exstant nonnulla ab eo præclare instituta, præsertim ut Resurrectio

Domini nonnisi die Dominico celebraretur. Pudentis domum in ecclesiam mutavit, eamque ob præstantiam supra ceteros Titulos, utpote Romani Pontificis mansionem, Titulo Pastoris dicavit, et in qua sæpe rem sacram fecit, et multos ad fidem conversos baptizavit, ac in fidelium numerum adscripsit. Dum vero boni Pastoris munus obiret, fuso pro suis ovibus et Summo Pastore Christo sanguine, martyrio coronatus est quinto Idus Julii, ac sepultus in Vaticano.

DIE XIX. AUGUSTI.

In festo

STI. MAGINI Mart. Tarraconen.

Duplex.

Omn. de cñi. unius Mart. præter seq.

Ad Mag. in utr. Vp.

Aña. Magine martyr Christi gloriose, qui siti æstuantibus perfidis tortoribus, ex arida terra elicto fonte, poculum præbuisti, tua, quæsumus, oratio commendet nos indesinenter Deo; ut suæ gratiæ rore corda nostra perfundat.

Oratio.

DEUS qui hunc diem beati Magini martyris tui triumpho consecrasti; exaudi preces populi tui, et præsta: ut qui ejus merita veneramur, fidei constantiam imitemur. Per Dominum nostrum...

In I Nocturno.

Ll. de Script. occ.

In II Nocturno.

Lectio IV.

MAGINUS, seu Maximus, de cujus præclaris gestis antiqua et constans viget populorum traditio, Tarraconensis civis et martyr fuit. Hic mundanarum rerum pertæsus, ac solitudinis amore illectus, ut liberius Deo serviret, ad Brufaganos montes perrexit, ibique non longe a Tarracone, reperto specu, eremiticæ vitæ genus inire cœpit. Cum autem illorum montium incolas admodum rudes, atque ethnicæ superstitioni addictos invenisset, eisdem Christum humani generis redemptorem annuntiare, eorumque mores excollere aggressus est eo successu, ut, accedente cœlestium signorum virtute, ipsorum plurimos ad veræ fidei lucem, et ad evangelicæ legis observantiam adduxerit. Hisce compertis, is qui a Maximino Imperatore præfectus erat Tarraconensi provinciæ, eum coram se accitum graviter increpavit, quod contra imperatoria edicta deos contemnere, suisque præstigiis populos decipere auderet. Cui Maginus invicto animo opponit se præstigiatorum non esse, sed unum Deum, ejusque æternum Verbum Deum et Dominum Jesum Christum, populis prædicare, cui unice di-

vinus honor debetur. Quamobrem iratus Præses illum in tetrum carcerem detrudit, extrema supplicia eidem minitans, nisi a proposito resiliat.

℞. Honestum...

Lectio V.

TANTA erat viri sanctitas, ut nonnisi illius imperio se exiturum dæmonium clamasse ferant, quo filia Præfecti vexabatur. Adducto autem Magino, ejusque precibus ejecto maligno spiritu, de christiana religione constanter disserentem ingratus pater arctiori custodia ipsum includi, gravioribus constringi catenis, fame, siti cruciari jubet. At Deus, qui mirabilis est in Sanctis suis, miro splendore carcerem illustrat, confractisque vinculis ac januis reseratis, per civitatis portam, quæ olim a Curru, hodie a Sancto Magino vocatur, ad montium Brufaganorum dilectam solitudinem liberum atque incolumem eum redire sinit. Quæ res statim ac Præsidi innotuit, eo milites immisit, ut illius caput illico abscinderent. Hi vero Præsidi ipso efferatioribus, cum ad specum pervenissent, mitissimum Christi Famulum, colaphis plagisque crudeliter mulctatum, per loca aspera ac vepribus consita traxerunt; facile ab eo interea impetrantes, ut ad eorum extinguendam sitim, fontem e terra eliceret, qui ad nostra usque tempora perseve-

rat. Tandem strenuus fidei confessor ab iisdem, quibus benefecerat, gladio percussus, ad æternam martyrii coronam advolavit.

℞. Desiderium...

Lectio VI

SACRUM ejus corpus christiani religiose sepulchro condiderunt; ibique deinde sacellum in ejus honorem erectum fuit, cui postea monasterium sodalium Ordinis Sancti Dominici accessit. Porro usque ab immemorabili tempore locus ille inclaruit tum peregrinorum ex toto Catalauniæ principatu, et Valentini regno affluentia, tum fama miraculorum, præsertim a quovis morborum genere sanationum, quæ, invocato Magini nomine, aut usu prodigiösæ aquæ ab eo olim elicite contigisse narrantur. At vero Tarraconenses, qui inclitum Martyrem concivem suum habuisse gloriantur, nulli populorum umquam secundi fuere in veneratione eidem exhibenda, fiduciaque sua in valido ejus patrocinio collocanda. Ad prædictam autem a Curru portam veluti perenne monumentum extat sacellum illius memoriæ ab avorum pietate erectum, ubi perantiquo cultu celebris asservatur Sancti Magini imago super linteo depicta ac muro affixa; loci tamen humiditate numquam vel minimum læsa, licet ferrea crates ad ejus tutelam aliquando ap-

posita, et adhuc manens in portenti signum, ferme jam sit rubigine consumpta.

℞. Stola...

In III Nocturno.

Lectio VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Cap. XVI, 24, 27.

IN illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Et reliqua.

Homilia sancti Basilii episcopi.

In M. Mammetem.

QUONIAM in maxima celebritate hodie referimus martyrum memoriam, mens omnis erecta est, et auris parata expectans, ut dignum aliquid tanto martyre dicatur. Ita namque comparati sunt sinceri et candidi filii, ut magnifica de parentibus suis exigant encomia, nec facile ferant amplitudinem eorum quæ deprædicanda sunt perdicentes periclitari humilitatem. Quid igitur sumus facturi? Quomodo et desiderii vestris satisfaciemus? Memores estote Martyris, quotquot adiutorem ipsum adprecandum habuere, quibuscumque ex nomine advocatus in operibus præsto fuit, quoscumque sanitati restituit, quo t quo

vita terminos prorogavit. Collectis in unum his omnibus, ex communi symbolo Martyri encomium construite.

R. Corona.

Lectio VIII.

ISTA sunt Martyris encomia spiritualium charismatum divitiarum. Non est enim quod illum more saecularium et externorum encomiorum cohonestemus. Non est cur patres et progenitores illustres proferamus; nam turpe est aliunde ornare eum, qui propria ipse virtute illustris est. Hic Martyr non accepit aliunde quem habet splendorem, sed ipse per vitae conversationem gloriae faculam accendit. A Magino reliqui, non ab aliis Maginus gloriam habet. Filii qui ab eo pietatem edocti sunt, in ipso gloriantur. Ipse enim ex se ipso virtutem ubertim profudit. Non quasi torrens aliquis confluyente alieno gloriatur, sed fons est, qui ex suis ipsius finibus decorem effundit. Celebremus virum non alieno sed proprio ornamento decoratum.

R. Hic est.

Lectio IX.

AD Martyris memoriam et tota regio mota est, et ad illius festum diem urbs universa immutata gestit. Ne divitum quidem cognati excurrunt ad majorum suorum sepulchra, sed omnes ad pietatis

locum accedunt. Vides quemadmodum virtus honoretur, non divitiarum? Ita Ecclesia cum eos qui praecessere honorat, eos qui praesentes sunt cohortatur. Ne, inquit, studeas divitiis, ne sapientiae mundi exolescenti, ne gloriae marcescenti. Evanescent haec una cum vita, sed cultor sis pietatis. Haec enim et ad caelum te evehet, haec et immortalem memoriam ac perennem apud homines claritatem tibi comparabit. Si quisquam igitur Magini memor est, ne admiretur divitias. Convenimus enim non ut divitem laudemus, sed ut paupertatem cum pietate conjunctam extollamus.

Te Deum...

Ad Bened. Aña.

Magine beatissime, civium Tarracoenis gloria, qui pluribus toleratis pro Christo cruciatibus gaudenti animo ad gloriosam martyrii palmam evlasti, ora pro nobis Dominum. Alleluia.

DIE IX SEPTEMBRIS.

In festo

SANCTI PETRI CLAVER

Confessoris e Soc. Jesu.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter sequentia:

Oratio.

DEUS qui abreptos in servitutum Nigritas ad agnitionem

tui nominis vocaturus, beatum Petrum mira in eis juvenis caritate et patientia roborasti: ejus nobis intercessione concede ut quae Jesu Christi sunt quærentes, proximos opere et veritate diligamus. Per eundem Dominum.

In I Nocturno.

Lectiones de script. occur.

In II Nocturno.

Lectio IV.

PETRUS Claver hispanus Verduni natus, oppido Cathalauniae, Societati Jesu nomen dedit adolescens moribus innocentissimis. Tirocinio ad exemplum functus ac litteris humanioribus excultus in Balearum maximam trajecit philosophiae operam daturus. Ibi Alphonso Rodriguez, qui multa de futuro ejus apostolatu atque amplissimo in caelis praemio divinitus acceperat, pia necessitudine conjunctus, sublimioris ab eo virtutis arcana paratosque sibi labores edoctus est. Inde revocatus, theologiae curriculum Barcinone iniit, sed altero anno transmitti jussus in Americam, abruptum studiorum cursum in urbe Sanctae Fidei bogotensi confecit. Postea Carthaginem ad oram maris atlantici, quo primum appulerat, reversus et sacerdotio auctus, Nigritis turpi mercatu illuc abductis vitam suam, interposita sacramenti fide plane devovit. In his autem doctrina christiana imbuendis dici vix

potest quanta patientia et caritate annos amplius quadraginta insudaverit.

R. Honestum fecit.

Lectio V.

NON eorum animis solum sed et corporibus opitulabatur assidue. Ut naves eisdem onustae ad emporium illud appellabant, praesto aderat Petrus, hominesque miseria confectos ceu pater filios, peramanter complectens, nudis indumenta, esurientibus escam, agris medicamina suppeditabat. Lue pestifera vel aliis morbis infectos, nihil de seipso sollicitus, cura et ope levabat peculiari, visus haud raro putrida eorum ulcera, nauseante nequidquam natura, tractare studiosius, eximiis inde charismatibus a Deo dignatus. Quamplures a medicis desperatos subito sanitati restituit, multis oculorum lumine captis visum reddidit, tres a mortuis excitavit. Pallium suum quod agris imponere vel substernere solebat, ulceratorum sordibus utcumque inquinatum, odorem non efflabat nisi suavissimum, ejusque contactu plures teterrime agrotantes repente convaluerunt.

R. Amavit eum.

Lectio VI.

LABORIBUS circa Nigritas minime fractus, haereticis cum Ecclesia reconciliandis, mahu-

metanis ad Christum traducendis, civibus etiam advenisque aliis juvandis operam impendit: dignus propterea qui a Patribus concilii Tarraconensis, in communi ad Benedictum decimum tertium epistola, alter Societatis Jesu Xaverius appellaretur. Quidquid supererat temporis dabat contemplationi, et post diurnos labores precatationi in seram noctem instabat. Castimoniam custos rigidissimus, eam ab omni labe puram ad tumulum usque servavit. Erga omnes comis, in se uno excruciendo asper erat. Domi forisque in honore habitus, nunquam extulit animum; odia vero impiorum et convicia immobili fortitudine toleravit. Tot auctus meritis, anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto, die natali Deiparæ, quam a puero semper adamaverat, ad Cœlestium sedem emigravit, anno ætatis quarto supra septuagesimum absoluto. Editis post obitum eo deprecante prodigiis, Pius nonus honores ei cœlitum Beatorum decrevit. His autem cum deinde nova miracula accessissent, Leo decimus tertius anno millesimo octingentesimo octogesimo octavo, Africa Evangelio non ita pridem aperta insignem hunc Nigritarum apostolum Sanctorum fastis adscripsit.

R. Iste homo.

In III Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 10.

IN illo tempore: Legisperitus quidam volens justificare seipsum, dixit ad Jesum: Et quis est meus proximus? Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostom

8. adver. Judæos.

IMITARE Samaritanum illum qui in Evangelio tantam erga vulneratum præstitit sollicitudinem. Etenim illic præteriit levita, præteriit pharisæus, ac neuter deflexit ad jacentem; sed inclementer crudeliterque relicto illo abierunt. Samaritanus autem, qui nulla ex parte illi conjunctus erat, non prætercurrit, sed occurrens miseratus est, instillavit oleum et vinum, imposuit asino, duxit ad diversorium, pecuniam partim dedit, partim pollicitus est pro ejus, qui nihil ad ipsum pertinebat, curatione. Si Samaritanus adeo humanus mitisque fuit erga hominem ignotum; quam habituri sumus nos veniam, si proprios fratres neglexerimus in malis gravioribus? Ne igitur dissimulemus neque inclementer prætereamus: quin, etiamsi alii hoc fecerint, cave tu ne idem facias.

R. Iste est qui ante.

Lectio VIII.

NEQUE enim Samaritanus ille dicebat: Ubi nunc sacerdotes, ubi nunc Pharisæi, ubi nunc Judæorum doctores? Sed perinde ac venatum quemdam maximum nactus esset, ita lucrandi ansam arripuit. Et tu igitur cum videris alium egentem curatione vel corporis vel animæ, ne dicas apud te ipsum: Quare ille et ille eum non curaverunt? sed illum tu a morbo libera, non rationes negligentiam ab illis exigas. Si aurum jacens invenias, num dicis apud te ipsum: Quare ille aut ille non sustulerunt? et non festinas ante alios rapere? Itidem et de fratribus collapsis cogita, putatoque thesaurum te reperisse, nimirum curam illorum.* Etenim si instillaveris cuiquam velut oleum doctrinam sermonis, si ligaveris eum mansuetudine, si sanaveris tolerantia, ille te faciet ditiores quovis thesauro. Qui enim separaverit pretiosum a vili, tamquam os meum erit, inquit Deus. Quid huic bono poterit æquiparari? Quod neque jejunium, neque humi cubationes, neque pervigilia, neque aliud quidpiam potest efficere, id efficit fratris procurata salus.

R. Sint lumbi vestri præcincti.

Lectio IX de S. Gorgonio Mart.

DIE XI SEPTEMBRIS.

In festo

SS. PROTI et HYACINTHI Mart.

Lectio IX.

PROTUS et Hyacinthus fratres, beatæ Eugeniæ virginis eunuchi una cum illa ab Heleno Episcopo baptizati, ac studii dediti divinarum litterarum aliquandiu in Ægypto inter ascetas mira humilitate et vitæ sanctitate vixerunt. Sed postea sanctam virginem Eugeniæ Romam persecuti, Gallieno Imperatore, in Urbe propter christianæ fidei professionem comprehensi sunt. A quibus cum nullo modo impetrari posset, ut christianam religionem deserentes, deos colerent, acerbis verberibus cæsi, securi ferriuntur tertio Idus Septembris.

DIE XXIV SEPTEMBRIS.

Officium Descensionis
B. V. M. DE MERCEDE,
Redemptionis Captivorum,
PATRONÆ DIOECESIS BARCHINONENSIS.

Duplex primæ Clas. Cum Oct.

Omnia ut in festis B. M. V., præter sequentia.

Ad vespas.

Aña. 1. Vidi captivitatem populi mei, filiorum meorum et filiarum mearum, quam superduxit illis Æternus.

2. Conteram virgam ejus de dorso tuo, et vincula tua dirumpam.

3. In funiculis Adam traham eos, in vinculis charitatis.

4. Ecce hæreditas Domini, filii; merces, fructus ventris.

5. Non fecit taliter omninationi: et judicia sua non manifestavit eis.

Capitulum. Eccli 24.

Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris; et flores mei fructus honoris et honestatis. Ego mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei.

Hymnus.

Dei mater Virgo,
Absque casu stella,
Pulchra tamquam luna,
Utque sol electa.

Nostras audi preces,
Tu, quæ captivorum
Miserata questus,
Conteris catenas.

O ter fausta dies,
Qua conspectu tuo
Sedulim pro votis
Recreasti Petrum!

O nimis profundus
Charitatis ardor!
Sic a culpa solve
Quos a jugo solvis.

Agit iste grates
Ordo, quem benigna
Voce demonstrasti
Consecrandum tibi.

Tuo, diva Parens,
Gnatos reple zelo,
Ut corde sequamur
Ore quod vovemus.

Ei laus, qui simplex,
Personisque Trinus,
Contulit Mariam
Nobis in parentem.

Amen.

ŷ. A Domino factum est istud.

Ŕ. Et est mirabile in oculis nostris.

Ad Magnificat.

Añã. Laudate Dominum Deum nostrum, qui non deseruit sperantes in se: et in ancilla sua adimplevit misericordiam, quam promisit domui Israël, alleluia.

Oratio

DEUS, qui per gloriosissimam Filii tui Matrem, ad liberandos Christi fideles a potestate paganorum, nova Ecclesiam tuam prole amplificare dignatus es, præsta, quæsumus ut quam pie veneramus tanti operis institutricem, ejus pariter meritis et intercessione, à peccatis omnibus et captivitate dæmonis liberemur. Per eundem Dominum...

Ad Complet. et per Horas final. hymn. Qui natus... et per oct.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Descensionem beatissimæ Virginis Mariæ celebremus: * Christum Redemptorem Filium ejus adoremus Dominum.

Psalm. Venite...

Hymnus

ELECTA proles, maximam
Tuam parentem dicito:

Lectio I.

De Canticis canticorum...c. 2

Ego flos campi, et lilium convallium. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvarum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi: et fructus ejus dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me charitatem. Fulcite me floribus, stipate me malis; quia amore langueo. Læva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, et veni. Jam enim hiems transiit, imber abiit et recessit. Flores apparuerunt in terra nostra, tempus putationis advenit: vox turturis audita est in terra nostra: ficus protulit grossos suos: vineæ florentes dederunt odorem suum. Surge, amica mea, speciosa mea, et veni; columba mea, in foraminibus petrae, in caverna maceriae, ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis et facies tua decora.

Ŕ. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me charitatem. Fulcite me floribus, stipate me malis: * Quia amore langueo. ŷ. Læva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. * Quia...

Per quam fideles eximis
Ab impiorum nexibus.

Videndo Mater optima
Gementium discrimina,
Tribus revelat testibus
Istum pietatis Ordinem.

Dignatur inde sumere
Viris ab istis unicum,
Qui a servitute proximum
Se mancipando, vindicet.

Captivitatis vincula
Soluta sunt per Virginem:
Ejus sub aras gloriam,
Gentes redemptæ, plaudite.

Par est, alumni, gratias
Honoris illi pendere,
Quæ nos jubet pro fratribus
Nodos subire barbaros.

Sit laus Patri cum Filio,
Qui nos redemit perditos,
Tibique, sancte Spiritus,
Laus sit per omne sæculum.

Amen

In I Nocturno.

Añã. 1. Veni de Libano, sponsa mea, veni de Libano, veni.

Psalm. 8. Domine Dñus, noster... cum reliquis, ut in fest. B. M. V.

2. A summo cælo egressio ejus, ut non sit qui se abscondat a calore ejus.

Ps. 18. Cæli enarrant.

3. Fundavit eam Altissimus, super maria fundavit eam, et super flumina præparavit eam.

Ps. 23. Domini est terra...

ŷ. Tu exurgens misereberis Sion.

Ŕ. Quia tempus miserendi ejus quia venit tempus.

Lectio II. c. 4.

TOTA pulchra es, amica mea, et macula non est in te. Veni de Libano, sponsa mea, veni de Libano, veni: coronaberis de capite Amana, de vertice Sanir et Hermon, de cubilibus lecnium, de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum, soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa! Pulchriora sunt ubera tua vino et odor unguentorum tuorum super omnia aromata. Favus distillans labia tua, sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. Emissiones tuæ paradisi punicorum cum pomorum fructibus. Cypri cum nardo, nardus et crocus, fistula et cinnamomum cum universis lignis Libani, myrrha et aloë cum omnibus primis unguentis. Fons hortorum; pateus aquarum viventium, quæ fluunt impetu de Libano.

R. Favus distillans labia tua sponsa, mel et lac sub lingua tua: * Et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. V. Emissiones tuæ paradisi malorum punicorum cum pomorum fructibus. * Et odor.

Lectio III. c. 8.

QUÆ est ista, quæ ascendit de deserto, deliciis affluens,

innixa super dilectum suum? Sub arbore malosuscitavi te: ibi corrupta est mater tua: ibi violata est genitrix tua. Pone me ut signaculum super cor tuum; ut signaculum super brachium tuum; quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus æmulatio: lampades ejus, lampades ignis atque flammarum. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam: si dederit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. Soror nostra parva, et ubera non habet. Quid faciemus sorori nostræ in die quando alloquenda est? Si murus est, ædificemus super eum propugnacula argentea: si ostium est, compingamus illud tabulis cedrinis. Ego murus: et ubera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem reperiens. Vineam fuit pacifico in ea, quæ habet populos: tradidit eam custodibus, vir affert pro fructu ejus mille argenteos. Vineam meam coram me est. Mille tui pacifici, et ducenti his, qui custodiunt fructus ejus. Quæ habitas in hortis, amici ausculant: fac me audire vocem tuam.

R. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: * Quia fortis est ut mors dilectio: lampades ejus lampades ignis atque flammarum. V. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent

illam. * Quia fortis... Gloria...
* Quia fortis.

In II Nocturno.

Añã. 1. Favus distillans labia tua, sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris.

Psalm. 44. Eructavit...

2. Ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis, et facies tua decora.

Ps. 35. Deus, noster refugium...

3. Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei.

Ps. 86. Fundamenta...

V. Non fecit taliter omni nationi.

R. Et judicia sua non manifestavit eis.

Lectio IV

Quo tempore major feliciorque Hispaniarum pars dicitur Saracenorum opprimebatur jugo, innumerique fideles sub immani servitute, maximo cum periculo christianæ fidei abjurandæ, amittendæque salutis æternæ, infeliciter detinebantur, beatissima cælorum Regina tot tantisque benigniter occurrens malis, nimiam charitatem suam in iis redimendis ostendit. Nam sancto Petro Nolasco pietate et opibus florenti, qui sanctis vacans meditationibus, jugiter animo recogitabat, qua ratione tot Christianorum ærumnis sub Maurorum captivitate de-

gentium succurri posset; ipsamet beatissima Virgo serena fronte se conspiciendam dedit, et acceptissimum sibi ac unigenito suo Filio forte dixit, si suum in honorem institueretur Ordo Religiosorum, quibus cura incumberet captivos e Turcarum tyrannide liberandi. Qua cœlesti visione vir Dei recreatus, mirum est, quo charitatis ardore flagrare cœperit, hoc unum servans in corde suo; ut ipse ac instituenda ab eo Religio maximam illam charitatem sedulo exercerent, ut quisque animam suam poneret pro amicis et proximis suis.

R. Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, et veni. * Jam enim hiems transiit, imber abiit et recessit. V. Flores apparuerunt in terra nostra, tempus putationis advenit; vox turturis audita est in terra nostra: vineæ florentes dederunt odorem suum. * Jam enim....

Lectio V.

Ea ipsa nocte eadem Virgo sanctissima beato Raymundo Peñafort et Jacobo Aragoniæ regi apparuit, id ipsum de Religiosis instituendis admonens suadensque, ut opem pro constructione tanti operis ferrent. Petrus autem statim ad Raymundi pedes, qui ipsi erat a sacris confessionibus, advocans, ei rem omnem aperuit: quem etiam cœlitus instructum reperit, ejusque directioni se humillime subiecit. At

superveniens Jacobus rex, quam et ipse acceperat a beatissima Virgine revelationem, exequi statuit. Unde collatis inter se consiliis, et consentientibus animis, in honorem ejusdem Virginis Matris Ordinem instituere aggressi sunt, sub invocatione Sanctæ Mariæ de Mercede redemptionis captivorum.

℞. Dilectus meus mihi, et ego illi.* Qui pascitur inter lilia, donec aspiret dies, et inclinentur umbræ. √. Ego dilecto meo, et ad me conversio ejus.* Qui pascitur....

Lectio VI

DIE igitur decima augusti anno Domini millesimo ducentesimo decimo octavo, rex idem Jacobus eam institutionem, jam pridem ab iisdem sanctis viris conceptam, exequi statuit, sodalibus quarto voto adstrictis manendi in pignus sub paganorum potestate, si pro Christianorum liberatione opus fuerit. Quibus Rex ipse arma sua regia in pectore deferre concessit, et a Gregorio nono illud tam præcellentis erga proximum charitatis Institutum et Religionem confirmari curavit. Sed et ipse Deus per Virginem Matrem incrementum dedit, ut talis Institutio celerius ac felicius totum per orbem divulgaretur, sanctisque viris floruerit charitate ac pietate insignibus, qui elemosynas à Christi fidelibus collectas in pretium redemptionis

suorum proximorum expendere, seque ipsos interdum darent in redemptionem multorum. Ut autem tanti beneficii et institutionis debitæ Deo et Virgini Matri referantur gratiæ, Sedes Apostolica hanc peculiarem festivitatem celebrari, et officium recitari indulset, cum alia fere innumera eidem Ordini privilegia pariter contulisset.

℞. Quæ habitas in hortis, amici-auscultant: * Fac me audire vocem tuam. √. Surge, amica mea, speciosa mea, et veni: ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis, vox enim tua dulcis, et facies tua decora. * Fac me... Gloria... * Fac me...

In III Nocturno.

Añã 1. Vulnerasti cor meum, soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum.

Ps. 95. Cantate Domino... cantate...

2. Pulchriora sunt ubera tua vino, et odor vestimentorum tuorum super omnia aromata.

Ps. 96. Dominus regnavit, exultet...

3. Hymnum cantemus Domino, hymnum novum cantemus Deo nostro.

Ps. 97. Cantate Domino... quia mirabilia...

√. Memor esto congregationis tuæ.

℞. Quam possedisti ab initio.

Lectio VII.

Lectio sancti evangelii secundum Joannem.

c. 19.

In illo tempore: Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus, Maria Cleophæ, et Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii episcopi.

Ex Epist. 82 ad Vercell.
Eccles. prop. finem.

MARIA mater Domini ante crucem Filii stabat. Nullus me hoc docuit, nisi sanctus Joannes Evangelista. Mundum alii concussurum in passione Domini conscripserunt, cælum tenebris obductum, refugisse solem, in paradysum latronem, sed post piam confessionem, receptum: Joannes docuit, quod alii non docuerunt, quemadmodum in cruce positus, Matrem appellaverit. Pluris putatur, quod victor suppliciorum, pietatis officia Matri exhibebat, quam quod regnum cœlestis donabat. Nam si religiosum est, quod latroni donatur venia, multo uberius pietatis est, quod a filio Mater tanto affectu honoratur: Ecce, inquit, filius tuus: Ecce mater tua.

℞. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: * Et flores mei fructus honoris et

honestatis. √. Ego mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei.* Et flores...

Bened. Cujus festum... ipsa Virgo virginum...

Lectio VIII.

TESTABATUR de cruce Christus, et inter matrem et discipulum dividebat pietatis officia. Condebat Dominus non solum publicum, sed etiam domesticum testamentum. Et hoc ejus testamentum signabat Joannes, dignus tanto Testatore testis. Bonum testamentum non pecuniæ, sed vitæ æternæ, quod non atramento scriptum est, sed spiritu Dei vivi, qui ait: Lingua mea calamus scribæ velociter scribentis. Sed Maria, nec minor quam matrem Christi decebat, fugientibus apostolis, ante crucem stabat, et piis spectabat oculis Filii vulnera, quia expectabat non pignoris mortem, sed mundi salutem: aut fortasse quia cognoverat, per Filii mortem, mundi redemptionem, aula regalis etiam sua morte putabat, se aliquid publico addituram muneri.

℞. Beata es, Maria, Dei Genitrix, patrona et auxiliatrix nostra: * Cujus nutu hæc tua ad fidelium redemptionem instituta est religio. √. Tua sancta intercessione adjuva nos, Virgo immaculata.* Cujus... Gloria... * Cujus...

Lectio IX.

SED Jesus non egebat adjuto-
re ad redemptionem om-
nium, qui omnes sine adjutorio
servavit. Unde et dicit: Factus
sum sicut homo sine adjutorio
inter mortuos liber. Suscepit
quidem affectum parentis, sed
non quæsivit alterius auxilium.
Hanc imitami, matres sanctæ,
quæ in unico Filio dilectissimo
tantum maternæ virtutis exemplum
edidit. Nec enim vos dulciores
liberos habetis, neque illud Virgo
quærebat solatium, quod alium
posset generare filium.

Te Deum...

Ad Laudes et per Horas.

Añã. 1. Introduxit me in
cellam vinariam, ordinavit in
me charitatem.

*Ps. Dñs. regnavit... cum
reliquis de Dominica.*

2. Fulcite me floribus, sti-
pate me malis, quia amore lan-
gueo.

3. Sicut vitta coccinea la-
bia tua, et eloquium tuum
dulce.

4. Fortis est ut mors dilec-
tio: lampades ejus lampades
ignis atque flammarum.

5. Surrexerunt filii ejus, et
beatissimam prædicaverunt, et
laudaverunt eam.

Capitulum. Eccli. 24.

EGO quasi vitis fructificavi
suavitatem odoris; et flores
mei fructus honoris et hone-
statis. Ego mater pulchræ di-

lectionis, et timoris, et agnitio-
nis, et sanctæ spei.

Hymnus.

GAUDE, propago candida,
Quam Mater alma Numinis
Perfectionis ultimum
Optare jussit verticem.

Haud ulla major charitas,
Quam pro salute proximi
Vitam suam profundere,
Divina dixit Veritas.

Est morte pejor servitus,
Quæ barbaris impenditur:
Istam subire Virgini
Jurata nos cogit fides.

O vera, Christe, charitas,
Incende amore pectora,
Dissolve cordis vincula,
Rumpens catenas tartari.

Da servitatem liberam
Omnes tibi persolvere,
Matrique sacros tuæ
Vitam beatam ducere.

Sit laus Patri cum Filio,
Qui nos redemit perditos:
Tibique, sancte Spiritus,
Laus sit per omne sæculum.

Amen.

Ÿ. Magnificavit Dominus
facere nobiscum.

Ŕ. Facti sumus lætantes.

Ad Benedictus.

Añã. Salute Mariam quæ
multum laboravit in vobis, et
dicite: Ave clementiæ Mater,
Consolatrix afflictorum, Re-
demptrix captivorum. Tu glo-
ria Jerusalem, tu lætitia Israel,
tu honorificentia populi nostri,
alleluia.

Oratio.

DEUS, qui per gloriosissimam
Filii tui Matrem ad libe-
randos Christi fideles a potesta-
te paganorum, nova Ecclesiam
tuam prole amplificare digna-
tus es: præsta quæsumus; ut
quam pie veneramur tanti
operis institutricem, ejus pari-
ter meritis et intercessione, a
peccatis omnibus et captivita-
te dæmonis liberemur. Per
eundem Dominum...

Ad primam.

*In Ŕ. brevi dicitur Ÿ. Qui
natus es de Maria virgine...
per oct.*

Ad Tertiam.

Añã. Fulcite me floribus.

Capitulum. Ego quasi vitis...
ut supra.

Ŕ. *brev.* Tu exurgens * Mi-
sereberis Sion. Tu exurgens...
Ÿ. Quia tempus miserendi
ejus, quia venit tempus. * Mi-
sereberis.... Gloria Patri.... Tu
exurgens...

Ÿ. Non fecit taliter omni
nationi.

Ŕ. Et judicia sua non mani-
festavit eis.

Ad Sextam.

Añã. Sicut vitta coccinea.

Capitulum. Cant. 8.

PONE me, ut signaculum su-
per cor tuum, ut signaculum
super brachium tuum: quia
fortis est ut mors dilectio, dura
sicut infernus æmulatio; lam-
pades ejus lampades ignis at-
que flammarum.

Ŕ. *br.* Non fecit taliter

*Omni nationi. Non fecit....
Ÿ. Et judicia sua non mani-
festavit eis.* Omni... G'oria...
Non fecit...

Ÿ. Memor esto congregatio-
nis tuæ.

Ŕ. Quam possedisti ab ini-
tio.

Ad Nonam.

Añã. Surrexerunt.

Capitulum. Cant. 8.

AQUÆ multæ non potuerunt
extinguere charitatem,
nec flumina obruent illam: si
dederit homo omnem sub-
stantiam domus suæ pro dilec-
tione, quasi nihil despiciet
eam.

Ŕ. *br.* Memor esto * Con-
gregationis tuæ. Memor... Ÿ.
Quam posedisti ab initio.*
Congregationis tuæ. Gloria....
Memor...

Ÿ. Magnificavit Dominus fa-
cere nobiscum.

Ŕ. Facti sumus lætantes.

In II Vesperis.

Omnia ut in primis, præter

Ÿ. Respice de cælo, et vide,
et visita vineam istam.

Ŕ. Et perfice eam, quam plan-
tavit dextera tua.

Ad Magnificat.

Añã. O Virgo virginum,
quam pulchra es et decora in
deliciis! Tu fons pietatis, hu-
manos miserata questus te con-
spiciendam dedisti, ut educeres
vinctos de tenebris, et umbra
mortis, et vincula eorum dis-
rumperes, alleluia.

Et fit com. seq.

Aña. Flagellis et catena Maria corpus domabat; silentio et abstinence animum custodiebat: orationibus incessanter instabat, docens Christi sponsas vas corruptibile in sanctificatione et honore possidere.

Ÿ. Specie tua et pulchritudine tua.

℞. Intende, prospere procede et regna.

Oratio.

DEUS, qui nos conspicias in tot periculis constitutos pro nostra fragilitate non posse subsistere: concede propitius; ut, intercedente beata Maria famula tua, de presentis vitæ fluctibus educti, ad æternæ salutis portum pervenire valeamus. Per Dominum...

DOMINICA I OCTOBRIS

In solemnitate

SS. RORARII B. M. V.

Duplex 2 classis

In I Vesperis

Aña. 1. Quæ est ista, * speciosa sicut columba, quasi rosa plantata super rivos aquarum?

Psal ut in festis B. M. V.

Aña. 2. Virgo potens, * sicut turris David; mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium.

Aña. 3. Ave, Maria, * gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus.

Aña. 4. Benedixit te Domi-

nus * in virtute sua, quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros.

Aña. 5. Viderunt eam * filia Sion vernantem in floribus rosarum, et beatissimam prædicaverunt.

Capitulum. Eccli. 24. 39.

IN me gratia omnis viæ et veritatis, in me omnis spes vitæ et virtutis: ego, quasi rosa plantata super rivos aquarum, fructificavi.

Hymnus.

CÆLESTIS aulæ Nuntius,
Arcana pandens Numinis,
Plenam salutem gratia
Dei Parentem Virginem.

Virgo propinquam sanguine
Matrem Joannis visitat,
Qui clausus alvo gestiens,
Adesse Christum nuntiat.

Verbum, quod ante sæcula
E mente Patris prodiit,
E Matris alvo virginis
Mortalis Infans nascitur.

Templo puellus sistitur,
Legique paret Legifer:
Hic se Redemptor paupere
Pretio redemptus immolat.

Quem jam dolebat perditum
Mox læta Mater invenit
Ignota doctis mentibus
Edisserentem Filium.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula Amen.

Sic terminantur Hymni ad Completorium et ad Horas.

Ÿ. Regina Sacratissimi Rosarii, ora pro nobis,

Ad Magnif. Aña. Beata es, Virgo Maria, Dei Genitrix, quæ credidisti Domino; perfecta sunt in te, quæ dicta sunt tibi; intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum.

Oratio.

DEUS, cujus Unigenitus per vitam, mortem et resurrectionem suam nobis salutis æternæ præmia comparavit: concede, quæsumus; ut hæc mysteria sanctissimo beatæ Mariæ virginis Rosario recolentes, et imitemur quod continent, et quod promittunt, assequamur. Per eundem...

Si hoc Festum alicubi non habeat primas Vesperas, Hymnus Cœlestis aulae. conjungitur cum Hymno In monte olivis. ad Matutinum.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Solemnitatem Rosarii virginis Mariæ celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Hymnus.

In monte olivis consito
Redemptor orans, procidit,
Mœret, pavescit, deficit,
Sudore manans sanguinis.

A proditore traditus
Raptatur in pœnas Deus,
Durisque vinctus nexibus
Flagris cruentis cœditur.

Intexta acutis sentibus
Corona contumeliæ,
Squallenti amictum purpura
Regem coronat gloriæ.

Molis crucem ter arduæ,

Sudans, anhelans, concidens,
Ad montis usque verticem
Gestare vi compellitur.

Confixus atro stipite
Inter scelestos innocens,
Orando pro tortoribus
Exsanguis efflat spiritum.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Amen.

In I Nocturno.

Aña. Angelus Gabriel* nuntiavit Mariæ: et concepit de Spiritu sancto.

Psalmi trium Nocturnorum ut in festis B. M. V.

Aña. Intravit Maria* in domum Zachariæ, et salutavit E isabeth.

Aña. Peperit Filium* suum primogenitum, et reclinavit eum in præsepio.

Ÿ. Sancta Dei Genitrix semper Virgo Maria.

℞. Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum.

Lectio I.

De Libro Ecclesiastici.

(Cap. 24.)

IN omnibus requiem quæsi vi, et in hæreditate Domini morabor. Tunc præcepit et dixit mihi Creator omnium: et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhabita, et in Israel hæreditare, et in electis meis mitte radices. Ab initio et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desi-

nam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea.

R. Sumite psalterium jucundum in insigni die solemnitatis vestræ: * Et exultate Virgini adjutrici nostræ. V. Cantate ei canticum novum: annuntiate inter gentes gloriam ejus. * Et exultate...

Lectio II.

QUASI cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion: quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jericho: quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris: et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris et gratiæ.

R. Vidi speciosam ascendentem desuper rivos aquarum, cujus inestimabilis odor erat nimis: * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. V. Astitit

Regina a dextris tuis in vistitu deaurato circumdata varietate. * Et sicut..

Lectio III.

EGO mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis et sanctæ spei. In me gratia omnis viæ et veritatis, in me omnis spes vitæ et virtutis. Transite ad me, omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis implemini: Spiritus enim meus super mel dulcis, et hæreditas mea super mel et favum: memoria mea in generationes sæculorum. Qui edunt me, adhuc esurient: et qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me, non confundetur: et qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.

R. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt: * Et reginæ laudaverunt eam. V. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. * Et... Gloria... * Et...

In II Nocturno.

Añã. Cum inducerent * Jesum parentes ejus, ut sisterent eum Domino, Simeon accepit eum in ulnas suas, et benedixit Deum.

Añã. Requirentes * Jesum parentes ejus, invenerunt illum post triduum in medio doctorum.

Añã. Cœpit contristari, et

factus est sudor ejus in horto, sicut guttæ sanguinis.

V. Post partum, Virgo, inviolata permansisti.

R. Dei Genitrix, intercede pro nobis.

Lectio IV.

CUM Albigensium hæresis per Tolosatium regionem impie grassaretur, atque altius in dies radices ageret, sanctus Dominicus, qui nuper Prædicatorum Ordinis fundamenta jecerat, ad eam convellendam totus incubuit. Id ut præstaret validius, auxilium beatæ Virginis, cujus dignitas illis erroribus impudentissime petebatur, cuique datum est cunctas hæreses interimere in universo mundo, enixis precibus imploravit. A qua (ut memoriæ proditum est) cum monitus esset, ut Rosarium populis prædicaret, velut singulare adversus hæreses ac vitia præsidium; mirum est, quanto mentis fervore et quam felici successu adjunctum sibi munus sit executus. Est autem Rosarium certa precandi formula, qua quindecim angelicarum salutationum decades, oratione dominica interjecta, distinguimus, et ad earum singulas totidem nostræ reparationis mysteria pia meditatione recolimus. Ex eo ergo tempore pius hic orandi modus mirabiliter per sanctum Dominicum promulgari auge-rique cœpit; quem ejusdem institutorem auctoremque fuisse

Summi Pontifices apostolicis litteris passim affirmarunt.

R. Tu gloria Jerusalem, tu lætitia Israel, tu honorificentia populi nostri fecisti viriliter: * Quia cunctas hæreses sola intereministi. V. Pulchra es et decora, terribilis ut castrorum acies ordinata. * Quia...

Lectio V.

INnumerabiles porro fructus ex hac tam salutari institutione in christianam rempublicam dimanarunt, inter quos victoria illa merito numeratur, quam sanctissimus Pontifex Pius quintus, et ab eo inflammati christiani principes apud Echinadas insulas de Turcarum tyranno potentissimo reportarunt. Nam cum illa ipsa die ea victoria relata sit, qua die sanctissimi Rosarii sodalitates per universum orbem consuetas supplicationes peragerent, statutasque preces de more funderent, iis precibus haud immerito refertur accepta. Quod quidem cum etiam Gregorius tertius decimus testatus esset, ut pro tam singulari beneficio beatæ Virginis sub appellatione Rosarii perennes gratiæ ubique terrarum haberentur, in ecclesiis omnibus, in quibus altare Rosarii foret, prima quaque Octobris Dominica Officium ritu duplici majori perpetuo celebrandum indixit: aliique Pontifices Rosarium recitantibus, ejusdemque Rosarii sodalitatibus indulgentias pene innumeras concessere.

Ꝁ. Dexteram tuam magnificata est in fortitudine, dexteram tuam confregit inimicos: * Submersi sunt in aquis vehementibus, et operuit eos mare. ꝥ. Benedixit te Dominus in virtutes tuae, quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros. * Submersi...

Lectio VI.

CLEMENS vero undecimus animo reputans insignem pariter victoriam anno millesimo septingentesimo decimo sexto in Hungariae regno a Carolo sexto in imperatorem Romanorum electo de innumeris Turcarum copiis relatam, eo die contigisse quo festum Dedicationis sanctae Mariae ad Nives celebraretur, atque eodem ferme tempore, quo sanctissimi Rosarii confratres publicam solemnemque supplicationem in alma Urbe ingenti populi concursu magnaque religione peragentes, fervidas ad Deum preces pro Turcarum depressione funderent, ac potentem opem Deiparae Virginis in auxilium Christianorum humiliter implorarent: eam ob rem, victoriam illam, nec non liberatam paulo post eorundem Turcarum obsidione Corcyrensem insulam, ejusdem beatae Virginis patrocinio percensuit adscribendam. Quamobrem, ut hujus quoque tam insignis beneficii perennis semper et memoria extaret et gratia, sanctissimi Rosarii festum eadem die eodemque ritu ce-

lebrandum ad Ecclesiam universam extendit. Haec omnia Benedictus decimus tertius in Breviario Romano apponi iussit. Leo autem tertius decimus in turbulentissimis Ecclesiae temporibus, diuque prementium malorum saeva tempestate, cunctos in Orbe fideles, iteratis Apostolicis Litteris ad Marialis Rosarii, praesertim per Octobrem mensem, frequentiam vehementer incendit, aucto quoque annui festi solemnitate ritu, additaque Litaniis Lauretanis Reginae Sacratissimi Rosarii invocatione, et officio de eadem solemnitate proprio Ecclesiae universae concessit. Sanctissimam ergo Dei Genitricem cultu hoc eidem gratisimo jugiter veneremur, ut quae toties Christi fidelibus, Rosarii precibus exorata, terrenos hostes profligare dedit ac perdere, infernos pariter superare concedat.

Ꝁ. Signum magnum apparuit in caelo: mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim. ꝥ. Dabitur capiti tuo augmentum gratiarum, et corona inclita proteget te. * Et... Gloria... * Et...

In III Nocturno.

Añã. Apprehendit * Pilatus Jesum, et flagellavit.

Añã. Milites plectentes * coronam de spinis: imposuerunt super caput ejus.

Añã. Crucis imperium * su-

per humerum ejus: regnavit a ligno Deus.

ꝥ. Speciosa facta es et suavis.

In deliciis tuis, sancta Dei Genitrix.

Lectio VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. c. 1.

IN illo tempore: Missus est angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi abbatis.

Sermo de S. Maria.

AD commendationem gratiae suae et ad destructionem humanae sapientiae, Deus de femina, sed virgine dignatus est carnem assumere; ut similem simili redderet, contrarium contrario curaret, pestiferam spinam evelleret, peccati chirographum potentissime deleteret. Eva spina fuit, Maria rosa extitit. Eva spina vulnerando, Maria rosa omnium affectus mulcendo. Eva spina infigans omnibus mortem, Maria rosa reddens salutiferam omnibus sortem. Maria rosa fuit candida per virginitatem, rubicundam per charitatem. Candida carne, rubicunda mente: candida virtutem sectando, rubicunda vitia calcando; candida affectum purificando, rubicunda carnem mortificando; candida

Deum diligendo, rubicunda proximo compatiendo.

Ꝁ. Ego quasi vitis fructificavi suavitate odoris, * Et flores mei fructus honoris et honestatis. ꝥ. Ego mater pulchrae dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctae spei. * Et flores...

Lectio VIII.

In serm. de Aqueductu.

VERBUM caro factum est, et habitat jam in nobis. Habitat in memoria nostra, habitat in cogitatione, quia usque ad ipsam descendit imaginationem. Quonam modo, inquis? Nimirum, jacens in praesepio, in virginali gremio cubans, in monte praedicans, in oratione pernoctans, in cruce pendens in morte pallens, liber inter mortuos et in inferno imperans, seu etiam tertia die resurgens et Apostolis loca clavorum, victoriae signa demonstrans, novissime coram eis caeli secreta conscendens. Quid horum non vere, non pie, non sancte cogitatur? Quidquid horum cogito, Deum cogito, et per omnia est Deus meus. Haec ego meditari dixi sapientiam, et prudentiam judicavi eructare memoriam suavitatis: quoniam in hujuscemodi nucleis virga sacerdotalis copiosa produxit, quam in supernis hauriens, uberius nobis Maria refudit. In supernis plane et ultra angelos, quae Verbum ex ipso Patris corde suscepit.

Ꝁ. Surge, propera, amica

mea: jam enim hyems transiit: imber abiit et recessit: * Flores apparuerunt in terra nostra. *ŷ.* Dominus dabit benignitatem, et terra nostra dabit fructum suum. * Flores... Gloria Patri... * Flores....

Lectio IX. De Hom. Domin.

Ad Laudes.

Añã. 1. Lætare, * Virgo Mater; surrexit Christus de sepulchro.

Añã. 2. Ascendit Deus * in jubilatione, et Dominus in voce tubæ.

Añã. 3. Spiritus Domini * replevit orbem terrarum.

Añã. 4. Assumpta est * Maria in cælum; gaudent Angeli; laudantes benedicunt Dominum. Alleluia.

Añã. 5. Exaltata est * Virgo Maria super choros angelorum, et in capite ejus corona stellarum duodecim.

Capitulum ut in 1 Vesp.

Hymnus

JAM morte victor obruta
Ab inferis Christus redit,
Fractisque culpæ vinculis,
Cœli recludit limina.

Visus satis mortalibus
Ascendit ad cœlestia,
Dexteræque Patris assidet
Consors paternæ gloriæ.

Quem jam suis promiserat,
Sanctum daturus Spiritum,
Linguis amoris igneis
Mœstis alumnis impluit.

Soluta carnis pondere
Ad astra Virgo tollitur,

Excepta cœli júbilo
Et Angelorum canticis.

Bis sena cingunt sidera
Almæ Parentis verticem:
Throno propinqua Filii
Cunctis creatis imperat.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Amen.

ŷ. Elegit eam Deus, et præ-
elegit eam.

Ŕ. Et habitare eam fecit in
tabernaculo suo.

Ad Benedictus. Añã. Sole-
mnitatem hodiernam sanctissi-
mi Rosarii Genitricis Dei Mariæ
devote celebremus; ut ipsa pro
nobis intercedat ad Dominum
Jesum Christum.

Oratio.

DEUS, cujus Unigenitus per
vitam, mortem et resurrectio-
nem suam nobis salutis æternæ
praemia comparavit: concede,
quæsumus; ut hæc misteria
sanctissimo beatæ Mariæ vir-
ginis Rosario recolentes, et
imitemur quod continent, et
quod promittunt assequamur.
Per eundem Dominum...

Ad Primam.

Ŕ. br. qui natus es.

Ad Tertiam.

Capit. de Laudibus. Ŕ. San-
cta Dei Genitrix, * semper
Virgo Maria. Sancta... *ŷ.* Inter-
cede pro nobis ad Dominum
Deum nostrum. * Semper...
Gloria... Sancta...

ŷ. Post partum, Virgo, invio-
lata permansisti.

Ŕ. Dei Genitrix, intercede pro
nobis.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 30.

FLORETE, flores, quasi lilium,
et date odorem, et frondete
in gratiam; collaudate canticum,
et benedicite Dominum in ope-
ribus suis.

Ŕ. Post partum, Virgo, * In-
violata permansisti. Post par-
tum... *ŷ.* Dei Genitrix, inter-
cede pro nobis. * Inviolata.. Glo-
ria... Post partum...

ŷ. Speciosa facta es et sua-
vis.

Ŕ. In deliciis tuis, sancta Dei
Genitrix.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 24.

QUASI cedrus exaltata sum in
Libano, et quasi cypressus
in monte Sion: quasi palma ex-
altata sum in Cades, et quasi
plantatio rosæ in Jericho.

Ŕ. Speciosa facta es * Et
suavis. Speciosa... *ŷ.* In de-
liciis tuis, sancta Dei Genitrix.
Et suavis. Gloria... Speciosa...
ŷ. Elegit eam Deus, et præ-
elegit eam.

Ŕ. Et habitare eam fecit in
tabernaculo suo.

In II Vesperis.

Omnia ut in I. præter seq.

Hymnus.

TE gestientem gaudiis,
Te sauciam doloribus,

Te jugi amictam gloria,
O Virgo Mater, pangimus.

Ave, redundans gaudio
Dum concipis, dum visitas,
Et edis, offers, invenis,
Mater beata, Filium.

Ave, dolens et intimo
In corde agonem, verbera
Spinas, crucemque Filii
Perpessa, princeps martyrum.

Ave, in triumphis Filii,
In ignibus Paraclyti,
In regni honore et lumine,
Regina fulgens gloria.

Venite, gentes, carpite
Ex his rosas mysteriis,
Et pulchri amoris inclytæ
Matri coronas nectite.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Amen.

Ad Magnificat. Añã. Beata
Mater * et intacta Virgo, glo-
riora Regina mundi, sentiant
omnes tuum juvamen, quicum-
que celebrant tuam Sanctissimi
Rosarii solemnitatem.

INTER OFFICIA

PROPRIA PRO ALIQUIBUS LOCIS, SEU
IN APPENDICE BREVIARII ROMANI.

*Dominica II. Octobris. Ma-
ternitatis B. Mariæ Virg.*

Ad Matutinum.

Hymnus.

Cœlo Redemptor prætulit
Felicis alvum Virginis,
Ubi futura victima
Mortale corpus induit, etc.

DIE XXVI. NOVEMBRIS

In festo

S. SILVESTRI Abbatis

*Duplex.**Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.**Oratio.*

CLEMENTISSIME Deus, qui sanctum Silvestrum Abbatem sæculi hujus vanitatem in aperto tumultu pie meditantem ad ad eremum vocare, et præclaris vitæ meritis decorare dignatus es: te supplices exoramus; ut ejus exemplo terrena despicientes, tui consortio perfrudamur æterno. Per Dominum.

*Et, si non transfer., fit Commem. S. P. Alexandrini Episc. Mart. ut in Brev. eadem die.**Lectiones j. Nocturni de Scriptura occurrente.**In secundo nocturno.**Lectio IV.*

SILVESTER, Auximi in Piceno nobili genere ortus, statim puerilem ætatem litteris ac bonis moribus mirifice exornavit. Adolescens Bononiam ad studia juris prudentiæ missus a patre, cum sacris litteris a Deo monitus dedisset operam, parentis incurrit indignationem, quam æquo animo toto decennio pertulit. Ob egregiam ejus virtutem a canonicis cathedræ Auximane ecclesiæ socius honoris electus est; in quo munere populo orationibus, exemplo et concionibus opem tulit.

¶. Honestum feci illum Do-

minus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

¶. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio V.

INTER funus nobilis cujusdam defuncti, in aperto tumultu formosi viri sui que propinqui deforme cadaver conspiciens: Ego, inquit, sum, quod hic fuit; quod hic est, ego ero. Et mox, peracto funere, illa sibi Domini occurrente sententia: Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me, in solitudinem majoris perfectionis studio secessit, ibique vigiliis, orationibus jejuniisque deditus crudas tantum herbas in cibum sæpius adhibuit. Ut autem magis lateret homines, varias mutavit sedes; ac demum pervenit ad montem Fanum, locum, quamvis prope Fabrianum eo tamen tempore desertum, ibique in honorem sanctissimi patris Benedicti templum erexit, congregationis que Silvestrinorum fundamenta jecit, sub regula et habitu in visione sibi ab eodem Sancto ostensis.

¶. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ¶ Induit eum Dominus loriam fidei, et ornavit. — Et ad portas.

Lectio VI.

AT invidens satanas variis terroribus illius monachos turbare nitebatur, noctu monasterii januas hostiliter invadens. Sed vir Dei hostis impetum ita repressit, ut monachi in sancto instituto magis confirmarentur, ac patris sanctitatem agnoscerent. Spiritu prophetiæ aliisque donis enituit. Quæ ut semper profunda humilitate conservavit; ita contra se dæmonis invidiam concitavit, a quo præceps actus per scalas oratorii, et prope interimendus, præsentissimo Virginis beneficio incolumitati redditus est. Quod beneficium perpetua et singulari in illam pietate commendavit ad ultimum usque vitæ spiritum, quem fere nonagenarius, sanctitate et miraculis clarus, Deo reddidit anno salutis millesimo ducentesimo sexagesimo septimo, sexto Kalendas Decembris. Ejus Officium ac Missam Leo decimus tertius Pontifex maximus ad universam extendit Ecclesiam.

¶. Iste homo.

In iii. Nocturno, Homilia.

Grandis fiducia. de communi Abbatum j. loco.

Lectio IX de S. Petro Ep. Mart. cujus fit Commem. in Laudibus, ut in Breviario.

DIE XXXI. DECEMBRIS.

In Festo

S. SILVESTRI,

*Papæ et Conf.**Duplex.**Lectio IV.*

SILVESTER Romanus, patre Rufino, a prima ætate operam dedit Cyrino Presbytero, cujus doctrinam et mores egregie imitatus est. Hic, sæviente persecutione, in Soracte monte latitaverat, et trigesimum annum agens, Presbyter Sanctæ Romanæ Ecclesiæ a Marcellino Pontifice creatur. Quo in munere cum omni laude clericis aliis antecelleret, in Melchiadis postea locum successit, Imperatore Constantino, qui antea pacem Ecclesiæ Christi lege publica dederat. Vix Ecclesiæ gubernacula tractanda susceperat, Constantinum, jam crucis signo caelitus illustratum et de hoste Maxentio victorem, ad tuendam propagandamque christianam Religionem impense fovit. Quem etiam, uti vetus Ecclesiæ Romanæ refert traditio, Apostolorum imagines recognoscere fecit, sacro baptismo tinxit, et ab infidelitatis lepra mundavit.

Lectio V.

ITAQUE, auctore Silvestro, pius Imperator quam Christi fidelibus publice templa extruendi tribuerat facultatem eam exemplo suo confirmavit;

multas enim erexit Basilicas, scilicet Lateranensem Christo Servatori, Vaticanam Sancto Petro, Ostiensem Sancto Paulo, Sancto Laurentio in Agro Verano, Sanctæ Cruci in Atrio Sessoriano, Sancto Petro et Marcellino ac sanctæ Agneti in viis Lavicana et Nomentana, et alias, quas sacris imaginibus splendide exornavit, et muneribus prædiisque attributis, magnificentissime locupletavit. Hoc Pontifice habitum est Concilium Nicænum primum, ubi præsentibus ejus Legatis, præsentemque Constantino, et trecentis decem et octo Episcopis, sancta et Catholica fides explicata est, Arius ejusque sectatoribus condemnatis; quod etiam Concilium, petentibus Patribus, confirmavit in Synodo Romæ habita, ubi iterum Arius condemnatus est. Multa item decreta fecit Ecclesiæ Dei utilia, quæ sub ejus nomine recensentur; idest, ut a solo Episcopo chrisma conficeretur: ut Presbyter chrismate baptizati summum leniret verticem; ut Diaconi dalmaticis in Ecclesia, et palla linostima ad lævam uterentur; ut in lineo tantum velo sacrificium altaris conficeretur.

Lectio VI.
IDEM præscripsisse traditur tempus omnibus, qui ordinibus initiati essent, exercendi singulos ordines in Ecclesia, antequam quisque ad altiorem gradum ascenderet; ut laicus clerico non inferret crimen; ne clericus apud profanum iudicem causam diceret. Sabbati et Dominici diei nomine retentis, reliquos hebdomadæ dies feriarum nomine distinctos, ut jam ante in Ecclesia vocari cœperant, appellari voluit, quo significaretur, quotidie clericos, abjecta ceterarum rerum cura, uni Deo prorsus vacare debere. Huic cælesti prudentiæ, qua Ecclesiam administrabat, insignis vitæ sanctitas, et benignitas in pauperes perpetuo respondit. Quo in genere providit, ut clericis copiosis egentes jungeret, et sacris Virginibus quæ ad victum necessaria essent, suppeditarentur. Vixit in Pontificatu annos viginti unum, menses decem, diem unum. Sepultus est in cœmeterio Priscillæ via Salaria. Fecit Ordinationes septem mense Decembri, quibus creavit Presbyteros quadraginta duos, Diaconos viginti quinque, Episcopos per diversa loca sexaginta quinque.

ADDENDA ET VARIANDA

IN RUBRICIS SPECIALIBUS BREVIARII ROMANI

1. *Ad calcem Ferie II. ad Laudes.*

Deinde dicitur Oratio propria. Et quando in feriali Officio fiunt Commemorationes communis de S. Maria, de S. Joseph, de Apostolis, de Titulo et de Pace, ante eas tam in Laudibus quam in Vesperis fit sequens, etc.

2. *Die 28 Decembris. In Festo Ss. Innocentium Mm.*

Si Festum S. Thomæ venerit in Dominica, tunc in II. Vesperis Ss. Innocentium fit Commemoratio S. Thomæ, deinde Dominicæ (Ant. y. et Oratio ut infra) et postea fiunt commemorationes Octavarum.

Die vero Dominica in Officio S. Thomæ legitur ix Lectio de Homilia, et in Laudibus fit Commemoratio Dominicæ ante Commemorationes Octavarum. In II. autem Vesperis S. Thomæ Antiphonæ et Psalmi de Nativitate ritu duplici, Capit. et reliqua de S. Thoma, cum Commemorationibus Dominicæ et Octavarum.

3. *Dominica infra Octavam Nativitatis.*

In II. Vesperis S. Thomæ omnia dicuntur sicut in II. Vesperis diei Nativitatis ritu duplici, Capit. et reliqua de S. Thoma. Deinde fit Commemoratio Dominicæ et quatuor Octavarum.

4. *In die infra Octavam Nativitatis.*

Si dies post Festum S. Thomæ fuerit Sabbatum, Officium fit de Octava Nativitatis hoc modo: In II. Vesperis S. Thomæ omnia dicuntur sicut in II. Vesperis diei Nativitatis ritu duplici: Capit. et reliqua de S. Thoma. Deinde fit Commemoratio Octavæ Nativitatis et aliarum Octavarum.

5. *In Epiphania Domini.*

Infra Octavam Epiphaniæ non fit nisi de Duplicibus primæ clasís occurrentibus. Alia Festa novem Lectionum prima die libera post dictam Octavam perpetuo celebrantur. De Festis

verotrium Lectionum fit tantum Commemoratio juxta Rubricas.

6. In die Octava Epiphaniae.

Si Octava Epiphaniae occurrerit in sabbato, secundae Vesperae erunt de Ssmo. Nomine Jesu, cum Commemoratione ejusdem diei Octavae et Dominicæ II. post Epiphaniam tantum. Quando autem Septuagesima, etc.

7. Dominica I. in Quadragesima.

Si hac die et in aliis Dominicis Quadragesimæ, etc.—Tota expungatur.

8. In fine diei Octavae Ascensionis Domini.

Si vero Feria sexta occurrat Festum novem Lectionum, etiam translato, fit de Festo cum commem. Officii ejusdem diei, nisi illud Festum fuerit ex solemnioribus primæ classis; tunc enim Commemoratio Feriæ semper omittitur. Si autem fuerit Duplex secundæ classis, fit tantum Commemoratio in secundis Vesperis.

9. Sabbato, in Vigilia Pentecostes.

Ab hac die usque ad Festum Trinitatis inclusive, si occurrat Festum duplex ex majoribus vel alicujus Doctoris Ecclesiae transfertur post prædictum Festum Trinitatis. De aliis vero Duplicibus, de Semiduplicibus ac de Simplicibus fit tantum Commemoratio sine ix. Lectione

(nisi sit Vigilia Pentecostes, in qua dicitur) excepto triduo Pentecostes.

10. Dominica Pentecostes.

Si infra Octavam Pentecostes, etc.—Expungatur integra.

11. Ante Festum Corporis Christi, seu, ad calcem Rubricae post Feriam IV. infra Hebdomadam I. post Octav. Pentecostes.

Die vero Octava non fit nisi de Duplici primæ classis cum Commemoratione ejusdem diei Octavae; et II. Vesperae dicuntur sine ulla Commemoratione.

12. Ad calcem diei 10. Decembris. Tertia die infra Octavam Immaculatae Conceptionis B. Mariae V.

Vesp. de sequ. cum Commemoratione Octavae et Feriæ.

13. Ad calcem diei 11. Decembris. S. Damasi I. Papae Conf.

In II. Vesp. Ant Dum esset. y. Justum. Comm. Oct. et Feriæ.

14. Ad calcem diei 13 Decembris. In Festo S. Luciae Virg. et Mart.

Quando Festum S. Luciae incidit in Dom. III Adventus, etc.—Integra expungatur.

15. Die 14. Decembris. Septima die infra Octavam Immaculatae Conceptionis B. M. V.

Statim addatur:

Si hodie faciendum sit de aliquo Duplici minori translato alicujus Doctoris Ecclesiae, in ejus secundis Vesperis omnia dicuntur de die Octava ut in primis Vesperis Festi, cum Commemoratione præcedentis et Feriæ, nisi haec dies Octava occurrerit in Dominica, tunc enim Vesperae fiunt de Duplici translato cum Commemorationibus Dominicæ et diei Octavae.

16. Dominica II. post Epiphaniam. In Festo Ssmi. Nomine Jesu. Duplex 2. classis.

Occurrente Dominica Septuagesimæ reponitur hoc Festum in die 28. Januarii, tamquam in sede propria (translato quocumque alio Festo, si alicubi occurrat et transferri valeat nisi sit altioris ritus, aut aequalis sed primarium) et tunc legitur nona Lectio de S. Agnete secundo, et fit de ea Commemoratio in Laudibus tantum. De Festo Duplici minori, etc.

17. Die 15. Januarii. S. Pauli primi Eremitae, Conf. Post Orationem Intercessio nos, etc.

Si Festum S. Pauli alia die alicubi celebretur, aut si de S. Mauro fiat tantum Commemoratio in Laudibus, non variantur Ant. et y. y., sed dicuntur ut in Comuni.

18. Die 5. Februarii. S. Aga-

thae Virg. et Mart. Duplex

In I. Vesp. quando dicuntur integræ, Ant. erunt **Quis es tu**, cum reliquis de Laudibus. Psalmi. **Dixit Dominus** cum reliquis ut in I. Vesp. de Comuni Apost. Capit. de Laudibus.

19. Die 6. Februarii. Ad calcem Officii S. Titi Episc. Conf.

Si hoc Festum alicubi alia die celebretur (extra Quadragesimam), et in illa non occurrat, etc.

20. Die 8. Martii. Ad calcem Officii S. Joannis de Deo Conf.

In Quadragesima ix. Lectio de Homilia Feriæ occurrentis et Commem. in Laudibus.

Si hoc Festum occurrat ante Feriam IV. Cinerum, vel alicubi celebretur post Pascha, neque occurrat cum eo Festum Simplex habens Lectionem propriam, nona Lectio erit: **Si ergo diligere, ut in eadem Dominica XVII. post Pentecosten.**

Vesp. a Capit. de sequ. cum Commem. præcedentis et Feriæ.

21. Die 19. Martii. S. Joseph, Sponsi B. Mariae Virginis, Conf. Duplex I. classis.

Si hoc Festum occurrerit in Dominica Passionis, transferendum erit in Feriam secundam immediate sequentem: et quoties incidit in Majorem Hebdomadam, reponendum erit

in Feria quarta post Dominicam in Albis tamquam in sede propria.

In I. Vesperis

Ant. 1. Jacob autem, etc.

22. Die 25. Martii. In Annuntiatione B. Mariæ Virginis, Duplex primæ clasis.

Si hoc Festum venerit Feria VI. in Parasceve vel Sabbato Sancto, transferendum erit in Feriam II. post Dominicam in Albis tamquam in sedem propriam, integra cum solemnitate ac feriatiōe et sine Octava, servato tamen ritu Paschali. Si vero occurrerit in Dominica Passionis transferatur in Feriam II. immediate sequentem: quod si incidat in Hebdomadam Majorem vel Paschalem, ad enuntiatam Feriam II. post Dominicam in Albis amandatur, ac non nisi Festo primario ejusdem ritus occurrente valeat impediri, quo in casu in sequentem diem similiter non impediam transferatur.

23. Feria VI. Post Dominicam Passionis. Septem Dolorum B. Mariæ Virginis. Duplex majus.

Quando Festum Septem Dolorum B. M. V. hac Feria celebrari nequit ob occursum alicujus Festi altioris ritus, aut æqualis sed primarii, vel potioris dignitatis, transferendum est in Sabbatum immediate sequens, simili modo non impeditum. Quod si neque in

dicto Sabbato celebrari poterit, eo anno omittatur.

Si ommittendæ sint primæ Vesperæ, etc.

24. Die 17. Maji. S. Paschalis Baylon Conf. Duplex. Ad calcem vi. Lectionis.

.....
Alexander autem octavus sanctorum catalogo adscripsit: tandem Leo decimus tertius peculiarem cœtuum eucharisticorum, item societatum omnium, sive quæ hactenus institutæ, sive quæ in posterum futuræ sunt Patronum cœlestem declaravit et constituit.

25. Die 18 Maji. S. Venantii Mart. Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. præter sequ.

Si hoc Festum in utrisque Vesperis habeat solam Commemorationem, tunc hymnus ad primas Vesperas conjungitur cum hymno ad Matutinum, cum conclusione **Sit laus Patri**. Si vero integras habeat tantum secundas Vesperas, tunc hymnus **Martyr Dei**. dicitur ad Matutinum, **Athleta Christi**. ad Laudes, hymnus **Dum nocte**. dicitur in secundis Vesperis. Alias dicitur uti infra inscribitur.

In I. Vesperis.

Hymnus.

Martyr Dei Venantius, etc.

26. Die 19. Maji. S. Petri Cælestini Papæ Conf. Post

ix. Lectionem pro S. Pudentiana.

Si hoc Festum alicubi alia die celebretur, et in illa non occurrat Festum simplex habens Lectionem propriam, Lectio ix. erit: **Et Paulus**. de Communi Apostolorum 2. loco, ut supra.

27. Die 27. Junii. Quarta die infra Octavam Nativitatis S. Joannis. Post ix. Lectionem.

Vesperæ de sequ. cum Commem. Oct. S. Joannis.

28. Ante diem 30. Junii.

Si Commemoratio S. Pauli venerit in die Octava Corporis Christi extra propriam ecclesiam, transferetur juxta Rubricas, in primam diem liberam, ac totum Officium fit ut in propria ecclesia.

Die 30 Junii.

In Commem. S. Pauli Apost. Duplex majus.

29. Dominica I. Julii. Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. Duplex. 2. classis.

Si hodie occurrat Festum Visitationis B. M. V., vel aliud Festum altioris ritus, aut æqualis sed primarium, de Pretiosissimo Sanguine fiet prima die, etc.

30. Die 5. Julii. S. Antonii

Mariæ Zaccaria Conf. Duplex. Ad calcem Officii.

Vesp. de sequenti. Commem. præcedentis.

31. Die 6. Julii. In Octava Ss. Petri et Pauli Apost. Post Ant. ad Magnificat. in II. Vesp.

Et fit Commem. sequentis.

32. Die 7. Julii. Ss. Cyrilli et Methodii Pont. et Conf. Duplex. Ad Laudes, post Orationem Omnipotens semipiterne Deus. etc.

In II. Vesperis.

Hymn. et v. ut in I. Vesp. Ad Magnif. Ant. Isti sunt, viri sancti, facti amici Dei, divinæ veritatis præconio gloriosi: linguæ eorum claves cœli factæ sunt.

Oratio ut supra. Deinde fit Commem. sequentis.

33. Die 2. Augusti. S. Alphonsi Mariæ de Ligorio Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex. Post ix. Lect. pro S. Stephano I. Papa Mart.

Si hoc Festum alicubi alia die celebretur, et in ea non occurrat Simplex habens Lectionem propriam, ix. Lectio erit: **Hinc namque**. de Communi Evangelistarum.

34. Die 8. Septembris. In Officio Nativitatis B. Mariæ

Virginis, ad Laudes post Orationem Famulis tuis.

Deinde fit Comm. S. *Hadriani* Mart. hoc loco tantum etc.
Oratio

Praesta quæsumus, omnipotens Deus: ut qui beati *Hadriani* Martyris tui, etc.

35. *Dominica III. Septembris. Septem Dolorum B. Mariae Virginis. Duplex majus.*

Impedita Dominica III. Septembris ob occursum Festi Duplicis 1. vel 2. classis, vel alicujus diei Octavae, vel Duplicis majoris primarii, vel potioris dignitatis, Festum Septem Dolorum B. M. V. transfertur in proximiorum sequentem Dominicam, simili modo non impeditam. Quod si usque ad Adventum, etc.

36. *Die 16. Septembris. S. Cornelii Papae et Cypriani Episc., Martyrum. Semiduplex. Post Orationem pro Ss. Euphemia, Lucia et Geminiano Mm.*

Si Festum Ss. Cornelii et Cypriani occurrerit in Dominica, fit Officium de Festo Septem Dolorum B. M. V., cum ix. Lectione de Homilia et Commemoratione Dominicae, ac Ss. Martyrum Pontificum in utrisque Vesperis et Laudibus, necnon Ss. Euphemiae, Luciae et Geminiani Mm. in I. Vesp. et Laud. tantum.

In I. Nocturno Lectiones, etc.

37. *Die 17. Septembris. Ad calcem Officii Impressionis Sacrorum Stigmatum in Corpore S. Francisci Conf.*

Vesp. de sequenti, cum Commem. praecedentis.

38. *Dominica I. Octobris. In Solemnitate Ssmi. Rosarii B. M. V. Duplex 2. classis. Vide pag. 81.*

In I. Vesperis.

Ant. 1. Quae est ista, etc.

39. *Die 8. Novembris. In Octava Omnium Sanctorum. Post Rubricam de Laudibus.*

Vesp. de sequenti, cum Commem. praecedentis, ac S. Theodori Mart.

40. *Die 9. Novembris. In Dedicatione Archibasilicae Ss. Salvatoris. Duplex majus. Post Rubricam de Laudibus.*

In II. Vesp. Commem. sequentis, ac Ss. Mm. Tryphonis et Soterum.

41. *Die 18. Novembris. In Dedicatione Basilicarum Ss. Apostolorum Petri et Pauli. Duplex majus. Post. Lectionem ix.*

In II. Vesp. Commem. sequentis, ac S. Pontiani Papæ, Mart. Vide pag. 87.

ALIAE ADDITIONES AD VI. LECTIONES

In festis Ss. Joannis de Deo et Camilli de Lellis, Confessorum.

In festo S. Vincentii à Paulo Confs.

Et Leo decimus tertius, ex sacrorum catholici orbis Antistitum voto ac Rituum Congregationis consulto, caelestem omnium hospitalium et infirmorum ubique degentium Patronum declaravit, ipsiusque nomen in agonizantium Litanis invocari præcepit.

Hunc autem divinæ charitatis eximium heroem de unoquoque hominum genere optime meritum, Leo tertiusdecimus, instantibus pluribus Sacrorum Antistitibus, omnium societatum charitatis in toto catholico orbe existentium, et ab eo quomodocumque promanantium, peculiarem apud Deum Patronum declaravit et constituit.

URBIS ET ORBIS

Quum per generale Decretum super primariis et secundariis Festis iusserit Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII. ad illius normam Rubricas Breviarii et Missalis Romani esse interpretandas, Decretaque in contrarium facientia penitus abroganda; factum est, ut plura Sacrorum Rituum Congregationi proposita fuerint resolvenda dubia, quibus per alia subsequencia Decreta idem Sacrum Tribunal satisfacere officii sui duxit.

His autem quum alia quoque, controversias exortas penitus evellendi causa, accessissent recentiora Decreta pro quarumdam tam Breviarii quam Missalis Rubricarum authentica interpretatione; Emus. ac Rmus. Dñus. Cardinalis Caietanus Aloisi-Masella, tunc Sacrorum Rituum Congregationi Præfectus, Summi Pontificis proposito inhærens, ut inter latas Decretorum leges Rubricarumque præscriptiones maxima extaret conformitas, munus concredidit Commissioni Liturgicæ præfatas revisendi examinandique Rubricas, easque ad recentiorum Decretorum normam concinnandi.

Opus vero ab ipsa Commissione absolutum, prouti in superiori extat exemplari, quum idem Emus. ac Rmus. Dñus. Card. Aloisi-Masella Relator in Ordinariis Rituum Comitibus ad Vaticanum subsignata die habitis proposuisset; Emi. ac Rmi. Patres Sacris tuendis Ritibus præpositi, omnibus mature perpensis, Rubricas sic emendatas approbari posse censuerunt. Die 7 Decembris 1897.

Quam sententiam deinde per infrascriptum Cardinalem Sacro eidem Cœtui Præfectum Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papæ XIII. relatam, Sanctitas Sua ratam habuit, ac suprema Auctoritate Sua confirmavit: simulque præcepit,

99
ut suprascriptae variationes, hoc Decreto approbatae, in novis editionibus Breviarii et Missalis Romani, servatis de caetero servandis, inserantur. Contrariis non obstantibus quibuscumque, etiam speciali mentione dignis. Die 11, iisdem mense et anno.

CAMILLUS Card. MAZZELLA, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

DIOMEDES PANICI, *S. R. C. Secretarius.*

Præsens exemplar authenticum concordat cum Originali approbato. In fidem, etc.

Ex Secretaria Sacror. Rituum Congregationis die 7 Ianuarii 1898.

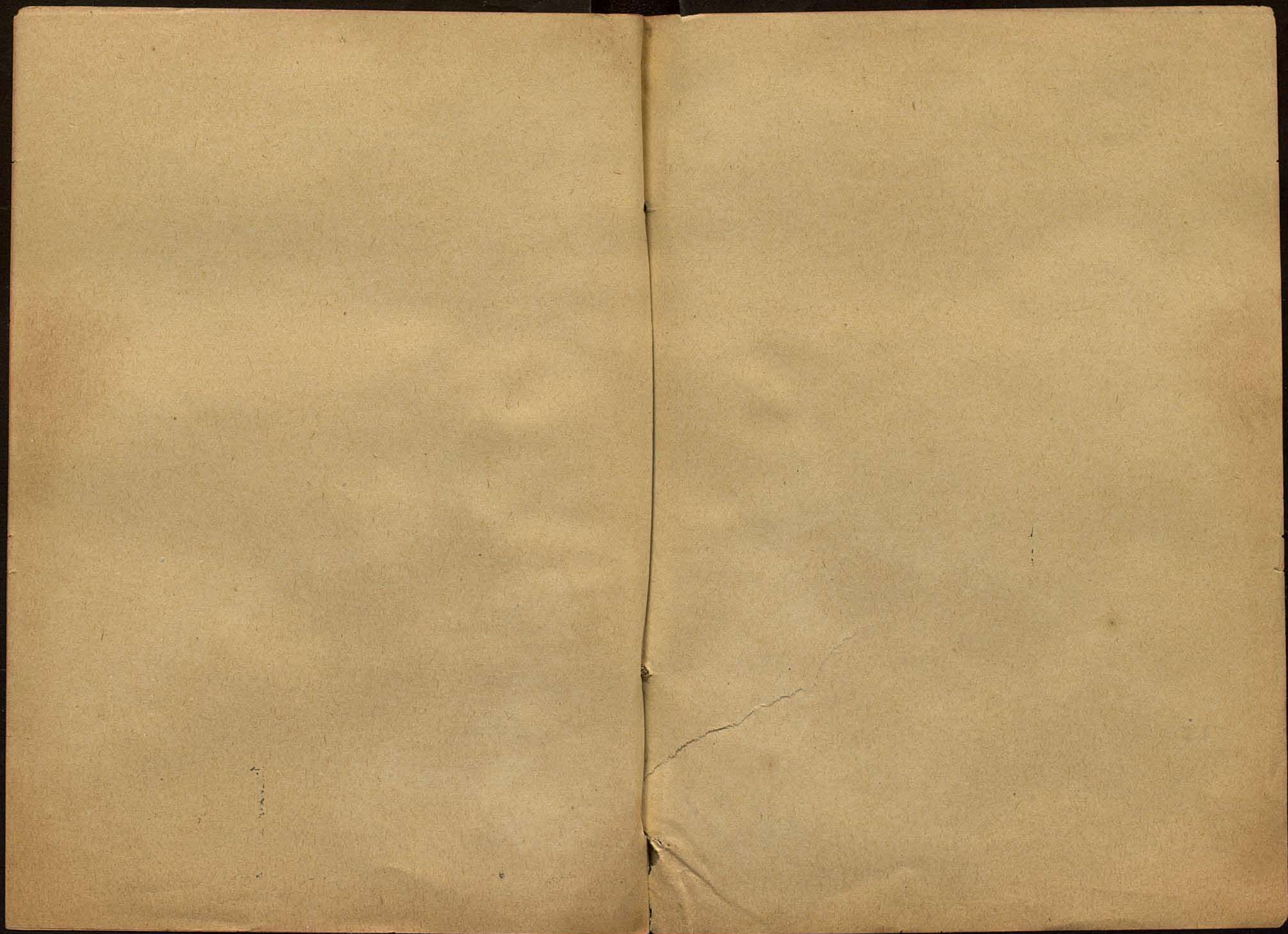
DIOMEDES PANICI, *Secretarius.*

Emendanda

Pag. 27,	colum. 1,	lin. penult.	<i>Pro: celabat, lege: colebat</i>
» 31,	» 2,	» 6,	» universarum » universorum
» 42,	» 1,	» 5,	<i>post rectoribus adde sive ex monumentis,</i>
» 43,	» 1,	» 2,	<i>pro credidi lege credidisti,</i>
» 47,	» 2,	» 13	<i>infra; post incredula de adjice oraculo, nec quasi incerta de</i>
» 50,	» 2,	» 16	<i>infra; pro antiquior lege antiquior</i>
» 51,	» 2,	» 18	<i>infra; » lætere » lætare</i>
» 55,	» 2,	» 7,	<i>post nostri adde Hinc filiis Psalmista ait:</i>
» 57,	» 2,	» ult.	» nullum » ne
» 60,	» 2,	» 7	<i>infra; pro ergo vulnus spirituale lege ergo vulnus, vulnus spirituale</i>
» 63,	» 2,	» 2,	<i>pro invenisse lege invexisse</i>
» 68,	» 1,	» 3	<i>infra; » divitdum » divitum</i>
» 71,	» 2,	» 22,	<i>delenda quia repetita.</i>
» 75,	» 2,	» 5,	<i>pro forte lege fore</i>
» 80,	» 2,	»	<i>in fine adde R. Ut digni efficiamur etc.</i>
» 88,	» 1,	» 17,	<i>pro perfrudamur lege perfruamur</i>
» 90,	» 1,	» 7,	» Sancto » Sanctis

INDEX.

	PAG.
16	9
<i>Januarii. S. Marcelli P. et Mr.</i>	
<i>Dominica III p. Epiphaniæ. Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ et Joseph.</i>	
11	10
<i>Februarii. Ss. Septem Fundatorum Ord. Serv. B. M. V.</i>	
6	18
<i>Martii. S. Ollegarii E. C.</i>	
7	22
<i>» S. Thomæ C. D.</i>	
24	24
<i>» B. Didaci Josephi à Gadibus C.</i>	
27	26
<i>» S. Joannis Damasceni C. D.</i>	
28	29
<i>» S. Joannis Capistrano C.</i>	
6	32
<i>Aprilis. B. Julianæ Leodiensis V.</i>	
26	36
<i>» Ss. Cleti et Marcellini Pp. et Mm.</i>	
<i>Dom. p. 25 Aprilis. B. M. V. de Monte-Serrato.</i>	
8	37
<i>Maji. Festum in honor. Smæ. Trinitat. ob Conversionem Gothorum.</i>	
10	38
<i>» B. Joannis de Avila C.</i>	
22	48
<i>» Ss. Torquati et Sociorum Ee. et Mm.</i>	
23	53
<i>» S. Joannis Bapt. de Rossi C.</i>	
28	55
<i>» S. Augustini Cantuariensis E. et C.</i>	
<i>Feria 6 p. Oct. Corp. Chr. In f. SS. Cordis Jesu.</i>	
20	57
<i>Junii. S. Silverii P. M.</i>	
5	59
<i>Julii. S. Antonii Mariæ Zaccaria C.</i>	
11	60
<i>» S. Pii I P. M.</i>	
19	61
<i>Augusti. S. Magini Tarraconensis M.</i>	
9	61
<i>Septembris. S. Petri Claver C.</i>	
11	65
<i>» Ss. Proti et Hyacinthi Mm.</i>	
24	65
<i>» B. M. V. de Mercede.</i>	
<i>Dom. I Octobris. SS. Rosarii B. M. V.</i>	
<i>Dom. II Octobris. Maternitatis B. M. V.</i>	
26	68
<i>Novembris. S. Silvestri Ab.</i>	
31	68
<i>Decembris. S. Silvestri P. C.</i>	
<i>Addenda et varianda in Rubricis Specialibus Breviarii.</i>	
<i>Aliæ additiones ad VI. Lectiones.</i>	
<i>Decretum generale.</i>	
	87
	88
	89
	91
	97
	92

(arrojado), como el sarmiento (inútil y este-
ril), y se secará (destituido de jugo vital como
leña para el fuego), y lo recogerán (con los
réprobos en haces), y lo meterán en el fuego

de las delicias de aquel suelo cor-
samiento con su uva, que llev-
hombres en un palo. Los que ap-
historia al sentido

